

G

GAGIU (Secolul XIX ~). Familie tradițională din Vernești, Valea Danului, Argeș. Proprietari funciari și urbani, mici întreprinzători, ingineri, medici, economiști, sociologi. Mai cunoscuți: **Constantin G.** (1914-2000), negustor în Pitești, magazinul *Porumbița*, zona centrală a localității; **Maria C.G.** (asistentă de farmacie); **Dumitru C.G.** (asistent medical); **Constantin C.G.** (inginer, doctorat, *fiabilitate*, București, manager, Ministerul Agriculturii); **Liliana Angela C.G.** (n. Pitești, Argeș, 5 decembrie 1945); medic, funcționar public; Liceul Nr. 2/Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești (1963), Facultatea de Medicină Generală, Cluj-Napoca (1971); activitate profesională: dispensarele Davidești, Argeș (1971-1975) și Uzina Colibași (1975-1977); specializare, *neurologie*, Spitalul *Colentina*, București (1977-1981); Spitalele: Slatina, Olt (1981-1982); Costești, Argeș (1982-1990); Pitești (1990-2004); președinte, Colegiul Medicilor din Argeș (1998-2000); viceprimar, municipiul Pitești (2004 ~); **Cătălin G.** (medic, *stomatologie*, asistent universitar, București). Diverse aprecieri publice. (C.C.).

GAGIU, Florian (Curtea de Argeș, 9 septembrie 1928 – Cluj-Napoca, 17 iunie 1972). Farmacist, cercetător științific, publicist. Gimnaziul *Principele Nicolae* / Colegiul *Vlaicu Vodă*, Curtea de Argeș (1945), Facultatea de Farmacie, Cluj (1949). Doctorat, *chimie*, Cluj. Activitate didactică, Universitatea din Cluj (1949-1952). Cercetător: Institutul de Cercetări Chimico-Farmaceutice, Cluj (1952-1964); Institutul Oncologic, Cluj-Napoca, șef, Sectorul *Sinteze Chimice* (1964-1972). Numeroase lucrări specializate, publicate în România și în alte state continentale. Procese tehnologice omologate, preluate de fabricile de medicamente, având, deosebite, acțiune antitumorală solicitată în rețeaua oncologică. Reuniuni tematice naționale și internaționale. Colaborări externe: Societatea de Chimie din Franța (1966-1972); Consiliul de Ajutor Economic Reciproc / CAER, Federația Rusă (1968-1990). Membru, importante foruri științifice, alte aprecieri comunitare. (C.C.).

GALATIOIU (Secolul XVIII ~). Familie tradițională din Stroești, Mușătești, Argeș, origine *vlahă*, Galatia, Grecia. Proprietari funciari, meseriași, comercianți, militari de carieră, economiști, preoți, militanți politici. Descendenți în familiile Georgescu, Popescu, Iliescu, Ionescu, Frumuzache, din Stroești, Pitești, Câmpulung, București. Mai cunoscuți: **Hristea G.** / Tudor Ciolan (1738 ~ 1796); **Nițu G.**, diacon (1778), preot (1796); **Ionită D.G.** (? – Stroești, 23 iunie 1856), *boier de neam*, logofăt; **Sterie Gh.G.** / Gheorghiu, primar (1894); **Nicolae C.Gh. Georgescu** (v.); **Ion C.G.** (1896-1958), militant politic, primar; **Ion I.C.G.** (n. 27 octombrie 1927), inginer, manager, *Electroenergetica*, București. Diverse recunoașteri comunitare. (N.P.L.).

GALERIA DE ARTĂ NAIVĂ PITEȘTI (1971 ~). Secție specializată a Muzeului Județean Argeș, prima de acest gen din România. Locații succesive: Pasajul *Victoria*, Pitești (1971-2005); noile spații ale Muzeului Județean (2005 ~), arhitecți, Maria Muțescu (v.), Alexandru Muțescu (v.). Fondatori: Roland Anceanu (v.), Aurel Calotă (v.), Lucian Cioată (v.), Radu Stancu (v.). Expoziții permanente și temporare, simpozioane, alte exprimări culturale în domeniu. Prezențe notabile în viața *Cetății* (S.N.).

GALERIA DE ARTĂ PLASTICĂ PITEȘTI (1971 ~). Secție distinctă a Muzeului Județean Argeș, organizată în Primăria Veche a orașului Pitești (1886), arhitect Ion Socolescu. Pictura, sculptura, grafica. Donații și colecții speciale: Rudolf Schweitzer-Cumpăna (v.), Gheorghe Iliescu-Călinești (v.). Importante expoziții retrospective: **Gheorghe Iliescu-Călinești** (1986); **Constantin Brâncuși** (1987). Manageri cunoscuți: Lucian Cioată (v.), Aurel Calotă (v.), Traian Secara (v.), Virgil ? Poleacu, Valeriu Dobrin (v.), Augustin Lucici (v.). Periodic, reuniuni naționale și internaționale în domeniu. Retrospective de excepție: Intense colaborări culturale comunitare. (S.N.).

GALERIA DE ARTĂ METOPA (1975 ~). Spațiu expozițional destinat membrilor

Uniunii Artiștilor Plastici, Filiala Pitești (1976). Inaugurată în anul 1975 în Piața Civică Centrală. Reunește numeroase activități specifice plasticienilor profesioniști argeșeni, întruniri naționale, internaționale, simpozioane. Magazin propriu. (S.N.).

GALL, Maria C.I.P. (n. Albeștii de Argeș, 12 iunie 1959). Artist plastic, *pictură, scenografie*. Liceul de Muzică și Arte Plastice, Pitești (1978), Academia de Artă, București (1997), doctorat (2008). Participări la tabere de creație: Bulgaria (2001, 2002), Germania (2003). Expoziții: Arad (2001), Bârlad (2001), București (1993 ~), Pitești (1976, 1978), Reșița (1999), Timișoara (1994). Expuneri externe: Bulgaria (2002), Franța (1993, 2000), Italia (1996). Scenografie, teatrul *Excelsior*, București, Teatrul *Dramatic*, Galați. Membru *Uniunea Artiștilor Plastici, Filiala ...*(1997). Lucrări în colecții particulare și de stat din: Bulgaria, Franța, Germania, Italia, Olanda, România, Suedia. Aprecieri publice. (S.N.).

GANCIU, Mihai (A doua jumătate a secolului XIX - Începutul secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Gruiu, plasa Dâmbovic, expropriate parțial prin *Legea pentru definitivarea Reformei Agrare din 17 iulie 1921*, aplicată de guvernul condus de Alexandru Averescu. (I.I.Ș.).

GANE, Marius D. (n. Pitești, Argeș, 22 noiembrie 1969). Inginer, sportiv de performanță, *alpinism, salvamontism*. Liceul *Alexandru Odobescu*, Pitești (1987), Facultatea de Utilaj Tehnologic, București (1993). Activitate productivă, unități economice din Pitești (1993 ~). Salvamontist, Serviciul Public *Salvamont Argeș* (1995~). Campion republican de alpinism - echipe (1992). Expediții în Munții Alpi, Munții Caucaz, Munții Parbat (1996), înălțimi de peste 8000 de metri. Component al echipei României pe Vârful Everest (2003), la împlinirea a 50 de ani de la cucerirea *Acoperișului Lumii*. Cetățean de Onoare al Municipiului Pitești, alte aprecieri publice. (N.M.).

GANE, Marius I. (n. Pitești, Argeș, 22 noiembrie 1968). Inginer, sportiv de performanță, *alpinism*, manager. Liceul de Matematică-Fizică Nr. 1, Pitești (1987), Institutul de Construcții, București (1993). Inginer mecanic, director tehnic, asociat, firme productive private din Capitală (1993 ~). Salvator montan voluntar, Serviciul Public *Salvamont*, Consiliul Județean Argeș (~). Premiere românești de iarnă și ascensiuni solitare *hibernale*, trasee alpine de mare dificultate în munți: Caucaz, Federația Rusă (1991, 1992); Aladagar, Turcia (1995); Karakorum, Pakistan (1996, 2008); Dolomiți, Italia (1997); Alpi, Franța (1998, 2001, 2009); Anzi, Argentina (2003); Everest (8850 m), Himalaia, India (2003); Point John și Batian, Kenia (2008). Partener *media*, revista *National Geographic*, expediție în masivul Anzi, Peru (2005). Arborarea de fanioane naționale, județene și municipale pe înălțimile dominante cucerite. *Note de drum*, interviuri, emisiuni radio și televiziune. Cetățean de Onoare al Municipiului Pitești (2003) și al Județului Argeș (2008), alte aprecieri publice. (I.T.B.).

GANGL, Carol Johann (1871 - 1935). Mic industriaș, manager. Patron fondator, Fabrica de Frânghie și Sfoară, Pitești, Argeș (1895), capital de exploatare, 10 000 lei, 11 lucrători (1900). Diversificarea structurii economice a urbei în etapa amintită. (T.C.A.).

GARDA (1932-1933; 1940-1941). Publicație politică, subintitulată *Organul Garzii de Fier Muscel*. Apariții temporare la Domnești, Muscel și Câmpulung, Muscel. Prima revistă legionară editată în țara noastră, înscrisă în *Istoria presei românești*, de Pamfil Șeicaru. Conținut adecvat. (I.I.B.).

GARDA CIVICĂ ORĂȘENEASCĂ PITEȘTI (1866-1914). Structură militară la nivelul unui batalion, înființat la 11 iunie 1866, având patru companii, formate, inițial, numai din locuitori urbani, mai ales meseriași. Suport legislativ *Decretul Locotenenței Domnești* din 17/29 martie 1866, privind înființarea *gardei orășenești*, având menirea, „*să priveghească la paza ordinii*”. Ulterior, instruire specifică

participării la confruntări pe câmpul de luptă, pentru apărarea Principatelor Unite și Cucerirea Independenței de stat a României (1877-1878). Reorganizări succesive până la declanșarea Primului Război Mondial (1914). Formații asemănătoare la Câmpulung, Muscel. Atestări de arhivă. (G.I.N.).

GARDA CIVILĂ DIN MUNICIPIUL PITEȘTI (22 decembrie 1989 - 1 iulie 1990). Formațiune organizată din inițiativa Comitetului de Salvare Argeș, aproximativ 100 de persoane; comandant, Vasile Dumnică (v.). Asigurarea pazei *Casei Albe* și a obiectivelor de importanță strategică din Pitești. Stabilirea de legături cu oficialii Gărzilor Patriotice, Garnizoanei Militare, Miliției Județene, Inspectoratului Ministerului de Interne. Înarmarea a zece luptători (23 decembrie 1989). Elaborarea **Planului de apărare al județului Argeș**. Posturi fixe de observație, echipe de control pe străzi, aplanarea unor momente tensionate din unitățile economice, evitarea violenței. Peste 40 de apeluri false la nivelul județului în noaptea de 22/23 decembrie 1989. Colaborări comunitare. (D.B.).

GARNIZOANA MILITARĂ PITEȘTI (1877~). Ansamblul unităților și instituțiilor militare cu sediul în reședința Argeșului, înființate pe baza *decretelor* sau *legilor* adoptate de forurile naționale române. Mai cunoscute: Regimentul 4 Dorobanți, Regimentul 6 Artilerie, Școala de Ofițeri, Școala de Subofițeri și Maeștri Militari, Compania/Grupul Pompierilor, Cercul Militar / Casa Armatei, Muzica Militară, Coordonarea unitară a domeniului la nivelul localității, reprezentarea în relațiile cu structurile superioare ori similare din țară, stabilirea modalității de conlucrare cu factorii administrației urbane, implicarea responsabilă în viața *Cetății*. Comandant: ofițerul superior activ, având cel mai înalt grad sau cea mai înaltă funcție din Pitești, calitate recunoscută oficial prin ierarhie specifică. Aspecte asemănătoare la Câmpulung și Curtea de Argeș. Atestări documentare: Centrul de Studii și Păstrare a Arhivelor Militare Istorice, Pitești. (G.I.N.).

GAROFOIU, Ion (Câmpulung, Muscel,

1897 – București, 1982). Profesor, *limba și literatura română*, funcționar de stat, parlamentar. Liceul *Matei Basarab*, București (1918), Universitatea din București (1922). Voluntar, Primul Război Mondial (1916-1918). Activitate didactică: Alexandria și Zimnicea, Telorman; Pitești, Argeș; București (1922-1960). Director: Școala Normală, *Alexandru Odobescu*, Pitești (1926-1930); Liceul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1937-1940). Inspector școlar general, Ministerul Învățământului (1945-1947). Fondator, Uniunea Patrioților, Filiala Pitești (1942); membru marcant, Consiliul Județean Argeș al Frontului Național Democrat (1944), lider local, Frontul Plugarilor (1946-1953). *Deputat de Argeș* (1946-1948), reprezentând Blocul Partidelor Democratice. Militant pentru aplicarea reformei agrare în Argeș-Miscel (1945-1946). Contribuții la evoluția școlii, vieții politice și culturale postbelice. Aprecieri publice antume și postume. (C.D.B.).

GAVA (Secolul XVIII ~). Familie tradițională din Albești de Muscel/Argeș. Proprietari rurali, meșteri pietrari, funcționari, cadre didactice, ingineri, ofițeri, medici, manageri. Mai cunoscute: **Dumitru G.** (n. 1787), *moștean*, și **Gheorghe G.** (n. 1802), *birnic*, nominalizați prin **Catagrafia** din 1837; **Dumitru G.**, meșter pietrar *în gros*, proprietar de carieră; **Gheorghe G./Turcu**, meșter pietrar *subțire*; **Gheorghe G.**, inginer mecanic, ministru adjunct, Căile Ferate Române; **Lucian G.** (v.); **Gabriel G.**, inginer, *automatică*, director adjunct, Combinatul de Oțeluri Speciale/SC *Mital SA*, Târgoviște, Dâmbovița; **Ion G.** (n. 1949), profesor gradul I, *istorie*, inspector școlar general, Râmnicu Vâlcea; **Radu G.** (v.); **Mihai Gh. G.** (n. 1928), cercetător științific, doctorat, *silvicultură*, Brașov; **Emil G.** (n. 1942), ofițer, *marină*, comandant de navă, *cursă lungă* (1978-1991), stabilit în Singapore. Distinct, pentru primele generații: realizarea de lucrări sculpturale valoroase (obeliscuri funerare, monumente ale eroilor, decorarea sau restaurarea unor edificii eclesiastice, civile, turistice), în Muscel, Argeș, Vâlcea, Olt, Teleorman, Dobrogea, București. Conexiuni cu familiile Burcea, Ene, Isbăsoiu, Țigău. Numeroase atestări documentare și aprecieri

publice. (F.P.).

GAVA, Lucian N. (n. Albeștii de Muscel, Argeș, 30 aprilie 1954). *Inginer prelucrarea lemnului, întreprinzător industrial, manager, inventator.* Liceul nr. 2, Câmpulung (1973), Universitatea *Transilvania*, Brașov (1980). Inginer, șef secție, Combinatul de Prelucrarea Lemnului / S.C. *Alprom* S.A., Pitești (1980–2005). Patron fondator, Societatea *Comlemn Grup* S.R.L., Golești, Ștefănești, Argeș (2005). Cercetări în domeniul placajelor cu fibră de sticlă, producție de serie pentru aviație, reperi ignifugate și antiderapante, panel multistratificat, furniruri diversificate. Promovarea expertului în țări din Europa și din Orientul Apropiat. Activitate profitabilă, mobilier din plăci aglomerate. Membru activ, organizații patronale și comerciale din Argeș, alte aprecieri publice. (I.D.P.).

GAVA, Radu Gh. (n. Albeștii de Muscel, Muscel, 18 ianuarie 1940). Profesor universitar, *biologie*, muzeograf. Școala Medie Nr. 1, Câmpulung, Argeș (1956), Facultatea de Biologie, Universitatea din București (1963), doctorat, *biologie*, Cluj Napoca (1991). Activitate didactică: Școala Făgetul, Prahova (1963-1965); Universitatea din Pitești (1993-2010). Muzeograf: Muzeul Orășenesc Câmpulung (1965-1967); Muzeul Județean Argeș (1967-2010). Volume importante: *Cercetări ecologice asupra populațiilor de miriapode din unele tipuri de păduri de foioase* (1998); *Anatomia comparată a vertebratelor* (1998); *Observații ornitologice pe valea râului Argeș* (2001); *Biologia solului* (2001); *Ecologia miriapodelor din pădurile Făget, Zăvoi și Trivale Pitești* (2009). Numeroase studii, articole, reuniuni științifice naționale și internaționale. Fondator: Expoziția *Ecologie și Protecția Mediului* (Muzeul Județean Argeș); Societatea *Omul și Natura*, Pitești (1980). Redactor-șef, *Argesis. Seria Științele Naturii* (1980). Diverse aprecieri publice. (M.C.S.).

GAVRILIU, Dan. (Brăila, 26 aprilie 1915 - ?). Medic, *chirurgie*, profesor universitar, manager. *Domiciliu tradițional în Argeș.* Liceul / Colegiul *Ion. C. Brătianu*, Pitești (1933),

Facultatea de Medicină, București (1938). Doctorat, *științe medicale*, București (1941). Stagiul în Statele Unite ale Americii (1975). Activitate specializată: Spitalul Eforiei, București (1938-1942); Spitalul *Filantropia*, București (1942-1949); Facultatea de Medicină, București (1949-1996); Clinica de Chirurgie, Spitalul Universitar, București (1978-1996). Volume importante (tratate): *Chirurgia esofagului* (1957); *Patologia esofagului* (1974); *Depistarea diagnosticului precoce în cancerul esofagului* (1974). Numeroase studii pe teme de chimie gastrointestinală, invenții în domeniul înlocuirii esofagului la om, tratamente speciale pentru ulcerul duodenal. Importante reuniuni științifice pe teme chirurgicale. Docent (1971). Membru al Academiei de Științe Medicale din România (1991), alte valoroase titluri acordate de foruri naționale și internaționale. (C.C.).

GAVRILOAIA, Gheorghe V. (n. București, 19 septembrie 1949). Profesor universitar. Liceul Militar *Dimitrie Cantemir*, Breaza (1967), Școala Militară de Ofițeri Activi *Leontin Sălăjan*, Brașov (1970), Facultatea de Electronică și Telecomunicații, Institutul Politehnic București (1974), doctorat în *radiotehnică și radiocomunicații*, București (1994). Specializări: Radare terestre, aeriene și de dirijare rachete, Managementul resurselor de apărare, Audit mediu. Ofițer pe tehnica radar, Ministerul Apărării Naționale București (1970-1979); inginer, Academia Tehnică Militară (1979-1980). Activitate didactică: Academia Tehnică Militară București (1980-2004), Universitatea din Pitești (2005 ~). Conducător de doctorat, Academia Tehnică Militară, specialitatea *Inginerie Electronică și Telecomunicații* (2001 ~). Volume importante: *Circuite active de microunde* (1998), *Analiza numerică a câmpului de microunde* (2000), *Prelucrarea primară a imaginilor digitale* (2001), *Prelucrarea de nivel mediu a imaginilor digitale* (2002), *Absorbția Câmpului electromagnetic* (2005). Numeroase studii și articole publicate în reviste de specialitate în țară și străinătate, coordonare proiecte de cercetare la nivel național, evaluator proiecte naționale și internaționale. Decorat cu *Virtutea*

Militară în grad de Cavaler (2002). (M.C.S.).

GAZETA CONSERVATOARE (1907 - 1908). Publicație a Partidului Conservator, apărută la Pitești, Argeș. Redactor-șef, N. Em.Teohari. În 1908: *organ conservator-democrat*. Articole politice antiliberare, comentarii, informații, versuri, pamflete, satire, cronici literare și civice. Semnează: Mihail Mihăileanu (profesor, *limba latină*), Emil N. Teohari (profesor, *matematică*), Dumitru Luca (avocat). Rubrici de interes: *Demnitarii noștri*, *Nostimade*, *Tipuri locale*. (I.I.B.).

GAZETA DE MUSCEL (1994 ~). Publicație periodică din Câmpulung, Argeș, subintitulată *Săptămânal de informare și opinie*. Director fondator, Corneliu Mercan. Editor, SC *Acvila SRL* Câmpulung. Analize, comentarii, reportaje, interviuri, note, cronici, informații pe teme cetățenești. Diverse implicări comunitare. (G.F.C.).

GAZETA MUSCELULUI (1908 - 1909). Publicație a Partidului Conservator, apărută la Câmpulung Muscel (1 ianuarie 1908 - 12 decembrie 1909). Redactor și editorialist: G.Tamara. Obiective: *trezirea conștiințelor și îndrumarea cetățenilor pe calea dreaptă și luminoasă a progresului social*; analiza implicării învățătorilor în activitatea băncilor populare; prezentarea legii tocmelilor agricole și a izlaurilor comunale. Polemizează cu ziarul liberal *Viitorul Muscelului*. Printre semnatori: Dumitru A. Vlădescu, Alexandru Mușătescu. Rubrici atractive: *Cronica glumeață*, *Răfuielei*, *Versuri satirice*. (I.I.B.).

GAZETA POPORULUI (1890-1892). Ziar politic pentru țărani, apărut la Mușătești, Argeș. Director, Constantin Dobrescu-Argeș (v.). Tipărit în Pitești. Comentarii, analize, interpelări, *sfaturi* rurale, informații pe diverse teme. (I.I.B.).

GAZETA ȚĂRANILOR (1892 ~ 1930). Publicație pentru săteni, apărută la Mușătești, Argeș, primul număr, 8 noiembrie 1892, subtitlul *Organ al Asociațiunii pentru Cultura țăranilor*. Director fondator, Constantin

Dobrescu-Argeș (v.). Editată (cu întreruperi) la București, Câmpulung, Curtea de Argeș. Alți directori: Alexandru Valescu (v.), Ioan Rădoi. Tiraj inițial: 9000 exemplare. Difuzare în țară și în străinătate (Danemarca, Statele Unite ale Americii, Ungaria). Suplimente: *Hazul satelor*, *Povestiri alese*, *Prietenul colibei*. *Almanah* (1895). Conținut politic (problemele țăranilor, înființarea unui partid țărănesc), cultural, literar. Texte din Ion Creangă, George Coșbuc, Dimitrie Bolintineanu, Theodor Speranția. Reportaje, cronici, medalioane, cugetări, maxime, bibliografie, iconografie. (I.I.B.).

GAZETA ȚĂRANILOR DIN MUSCEL (1920-1921). Publicație periodică editată în comuna Priboieni (15 aprilie 1920-22 mai 1921), subtitlu *Foaie săptămânală sub conducerea unui comitet de săteni*. Conținut politic *împotriva seceriștilor, care înclinau către socialiștii aflați sub influența bolșevicilor Vladimir Ilici Lenin și Lev Davidovici Troțki*. Texte de George Coșbuc, Ion C. Brătianu, Alexandru Cazaban, regina Maria. Animator și colaborator permanent: Constantin Rădulescu-Codin (v.). Comentarii, analize, note, interpretări, informații pe diverse teme. (I.I.B.).

GĂISEANU, Marin (? -). Profesor. Facultatea de Litere și Filosofie, Universitatea București (), *doctorat*, Berlin (). Profesor, Seminarul Teologic, Curtea de Argeș, Liceul Comercial de Băieți, Școala pedagogică de educatoare, Școala Normală de învățătoare, Liceul *Nicolae Bălcescu*, Școala Generală Numărul 8, Universitatea din Pitești. Membru, Asociația Culturală *Alexandru von Humbolt*, Cenaclul Literar *Liviu Rebreanu*, Pitești. Colaborator: *Revista scriitoarelor și scriitorilor români*, *Die Weltliteratur*, *Ramuri*, *Veac Nou*, *Curierul literar*, *Argeș*, *Contemporanul*, *Neue Literatur*. Volume publicate: *Lirica de idei*, *Poeme saturniene* (traduceri). Numeroase studii și traduceri din limbile germană și franceză. (O.M.S.).

GĂISEANU, Marin P. (Ciocăni, Moșoaia, Argeș, 21 ianuarie 1912 – Moșoaia, Argeș, 19 mai 2002). Școala Normală, Pitești, Liceul *Mihai Viteazul*, Facultatea de Litere și

Filozofie, Facultatea de Drept (la care a renunțat), București. Profesor, Liceul Economic, Pitești, înscris la doctorat, Universitatea din București, cu lucrarea *Personalitatea estetică a lui Eminescu*, din care a publicat fragmentar, bursier, Universitatea Humboldt (Berlin). Poliglot, critic literar, erudit, publicist, estetician, interzis publicului pentru orientarea sa ideologică. Publică în revista *Ramuri* (condusă de Constantin Făjețel). Lucrări reprezentative: *Estetica* (traducere din Schiller, needitată), *Strat, substrat și adstrat în limba română* (netipărită), *Lirica de idei* (lucrarea de doctorat a lui Panait Cerna, tradusă din germană de M.P.Găiseanu, Editura *Univers*, 1974), *Paul Verlaine - Poeme saturniene*, traducere și studiu introductiv de prof. M.P. Găiseanu, Editura *Zodia Fecioarei*, Pitești, 2001, *Album zoologic*, Editura *Zodia Fecioarei*, Pitești, 2001. (M.S.).

GĂITĂNARU, Ștefan (n. Ocnele Mari, Vâlcea, 17 septembrie 1951). Profesor universitar, lingvist. *Stabilit la Pitești în 1975*. Liceul *Nicolae Bălcescu*, Râmnicu Vâlcea (1970), Facultatea de Limba și Literatura română, Universitatea din București (1974), doctorat, *filologie*, București (1993). Activitate didactică, Liceul *Nicolae Bălcescu*, Râmnicu Vâlcea, Liceul *Zinca Golescu*, Pitești (1974-1977), Universitatea din Pitești (1977 ~). Șef Catedră Limba și Literatura Română (1995-2000), decan, Facultatea de Litere (2000-2008), Șef, catedra Limba și Literatura română (2008 ~). Conducător de doctorat (2004 ~). Volume reprezentative: *Numeralul în limba română. Studiu descriptiv și istoric* (1993), *Limba română. Modele de analiză gramaticală* (1994, în colaborare), *Contextele diagnostice ale părților de vorbire* (1995), *Mic dicționar de regionalisme* (1996), *Gramatica actuală a limbii române* (1998). Numeroase studii, articole, reuniuni naționale și internaționale. Contribuții importante la cunoașterea spiritualității românești pe diverse coordonate geografice ale lumii prin pregătirea unui mare număr de studenți străini. (M.C.S.).

GĂLĂȘESCU, Nicolae (secolul XIX). Funcționar de stat, militant politic. Participant

direct la inițierea, organizarea și desfășurarea evenimentelor anului 1848 din Pitești, Argeș. Numit *subadministrator* de plasă/subprefect. Jurământ pe *Noua Constituție (Proclamația de la Islaz)*, dezavuarea și arderea *Regulamentului Organic* și a *Arhondologiei (Condica Rangurilor boierești)*, Grădina publică a orașului (6 septembrie 1848). Destituit și arestat după înfrângerea Revoluției române (13 septembrie 1848), judecat și întemnițat, Mănăstirea Văcărești (13 decembrie 1848 – 12 februarie 1849). Unionist (1857-1859). Activități favorabile evoluției societății autohtone spre modernitate. Aprecieri publice. (R.R.).

GĂLEȘANU, Nicolae (Valea Mare-Pravăț, Muscel, 1931). Sportiv de performanță, volei, antrenor, arbitru. Studii liceale la Câmpulung (1949), Institutul de Educație Fizică și Sport, București (1954). Locul I și titlul de campion național, ca antrenor, cu *Locomotiva*, București (1957). Arbitru internațional, concursuri balcanice și europene de volei. Diverse aprecieri publice. (N.M.).

GĂNESCU, Constantin (Secolul XX). Mare proprietar funciar, funcționar al statului. Întinse suprafețe de teren, activități economice, case, donații, inițiative comunitare, Râca Verde (Argeș), București, alte localități. Considerat absentist, prin *Legea de reformă agrară*, 23 martie 1945, expropriat, 98 de hectare. (R.O.).

GĂRDUȘ, Traian (n. Luncani, Cluj, 26 mai 1939). Poet, epigramist, traducător, profesor, *engleză*, gradul didactic I. Colaborează cu versuri în mai toate publicațiile de specialitate ale vremii, mai ales în paginile revistei *Argeș*, *Catedra*, cotidianul *Argeșul* și în suplimentul cultural al acestuia, *Săgetătorul*. Profesor de engleză, Colegiul *Ion C. Brătianu* și membru activ al Cenaclul literar *Liviu Rebreanu*, Pitești, în prezent *autoexilat* în Canada. T. Gărduș este un *Omar Khayyan balcanic* (Marian Barbu, *Traian Gărduș, bibliofilia candorii*, *Săgetătorul*, 11. II. 1997, p. 2), un menestrel al sonetelor și rondelurilor *cel de pe urmă menestrel/Și curtezan al morilor de vânt/Sunt paznic fără soldă la Cuvânt/Iubind*

poemul scris încetinel (Eu sunt), autor al volumelor *Poemele Afroditei*, Editura Zodia Fecioarei, Pitești, 1996, *Caleidoscop epigramatic*, Editura Zodia Fecioarei, Pitești, 2000. (M.S.).

GĂRZILE CIVILE ARGEȘ (1989-1990). Formațiuni constituite special de Comitetul Consiliului Județean Argeș al Frontului Salvării Naționale, active în perioada imediat următoare declanșării evenimentelor revoluționare din 22 decembrie 1989. Aproximativ 100 de voluntari ușor înarmați. Posturi fixe în Pitești pentru apărarea sediilor noilor structuri politice și administrative de eventuale atacuri teroriste; protejarea vieții cetățenilor; asigurarea ordinii publice. Colaborări cu comandamentele Gărzilor Patriotice, ale Apărării Civile Antiaeriene și unităților militare desemnate de Garnizoana Pitești. Misiuni îndeplinite fără incidente majore. (D.B.).

GĂVĂNESCU, Corneliu C. (Rovinari, Gorj, 30 iulie 1913 – Pitești, Argeș, 16 aprilie 2009). Inginer, silvicultură, proiectant, topometrist. *Stabilit la Pitești din 1958*. Liceul Tudor Vladimirescu, Târgu Jiu, Gorj (1932), Școala Politehnică, București (1939). Activitate specializată: șef ocol, Sasca Montană, Direcția Silvică Oravița, Caraș-Severin (1939-1941); topometrist, Întreprinderea de Construcții Hidroenergetice Reșița, Uzina Electrică Văliug, Caraș-Severin (1949-1952); *Savrom-Metal*, Reșița (1952-1958). Inginer proiectant: Direcția Silvică Pitești (1958-1970); Întreprinderea de Construcții Hidroenergetice Argeș (1970-1976). Distinct, în Argeș: elaborarea documentației pentru 100 km drumuri forestiere; studii de topometrie, acumulările hidroenergetice Căpățâneni, Budeasa, Golești, Prundu, Vâlsan, Vâlcele. Diverse analize tematice și reuniuni științifice în domeniu. Aprecieri publice. (I.D.P.).

GÂLCĂ, Mircea M. (n. Vânători, Gorbănești, Botoșani, 12 noiembrie 1932). Istoric, editor, publicist. *Stabilit în Argeș din 1956*. Gimnaziul Unic, Botoșani (1952), Universitatea Alexandru Ioan Cuza, Iași (1956).

Activitate specializată în Arhivele Statului: Pitești, Argeș (1956-1957, 1968-1994, arhivist principal); Focșani, Vrancea (1957-1964); Câmpulung, Argeș (1965-1968, șef filială). Muzeograf, Muzeul Golești, Ștefănești, Argeș (1964-1965). Volume importante (în colaborare): *Localitățile Județului Argeș* (1971); *Argeșenii și muscelenii participanți la războiul de independență a României* (1980); *Îndrumar în Arhivele Statului Județului Argeș* (1984); *Pitești: Mărturii documentare, I* (1988). Numeroase studii, articole, analize pe teme istorice, economice, didactice, militare, publicate în reviste de profil. Contribuții la reorganizarea fondurilor arhivistice din Argeș-Muscel, valorificarea unor documente inedite, diversificarea cercetării științifice în domeniu. Aprecieri publice. (S.I.C.).

GÂNDUL NOSTRU (1945-1948). Ziar apărut la Pitești, subintitulat *Organ ilustrat de informație și critică cetățenească*. Analize, comentarii, note, opinii pe diverse teme. (I.I.B.).

GÂRLEANU, Ion A. (n. Bogați, Argeș) doctor în drept, lector universitar. Liceul Teoretic Topoloveni, Școala Militară de Ofițeri Activi a Ministerului de Interne, Facultatea de Drept, Academia de Poliție Alexandru Ioan Cuza, București, cursuri potuniversitare, Institutul Român de Management, doctorat, *Științe juridice*, București (200?). Director Centru de Reeducare (anul), Director în sistemul penitenciar (anul). Lector universitar (anul- prezent). Scrieri importante: *Răspunderea juridică pentru faptele săvârșite de către minori* (1997), *Coordonatele psihosociale ale delincvenței juvenile în perioada tranziției* (1997), *Răspunderea penală a minorilor care comit infracțiuni* (1999), *Drept electoral* (2005). Membru foruri juridice naționale și internaționale. (I.Bg.).

GEAMĂMU, Grigore (Turcinești, Gorj, 1903 – București, 1985) Jurist, profesor universitar, demnitar, diplomat, parlamentar. *Integrat spațialității argeșene prin acțiuni economice, culturale, administrative*. Studii superioare specializate în România. Subsecretar

de stat, Ministerul de Interne, București (1947-1948); ambasador extraordinar și plenipotențiar în: Elveția (1959-1962); Turcia (1968-1971). Membru: Consiliul de Stat al Republicii Populare Române (1961-1967); Curtea de Arbitraj de la Haga, Olanda (1965-1971). Activitate didactică, Facultatea de Științe Juridice, București. Volume importante: *Drept internațional contemporan* (1968); *Dreptul internațional penal și infracțiunile internaționale* (1977); *Dreptul internațional public, I* (1981); *II* (1983). Numeroase studii, articole, interviuri, reuniuni continentale. *Deputat de Argeș* în Marea Adunare Națională, Circumscripția Electorală Cotmeana (1957-1961), reprezentând Frontul Democrației Populare. Însemnate inițiative și elaborări legislative. Diverse recunoașteri publice antume și postume. (C.D.B.).

GEANĂ, MIHAI C. (n. Bala, Mehedinți, 9 octombrie 1935). Medic primar, *pediatrie*, manager. *Stabilit în Argeș din 1964*. Liceul *Traian*, Turnu Severin, Mehedinți (1953); Institutul de Medicină și Farmacie, București (1962). Activitate specializată: dispensarele Costești, Vâlcea (1962-1964) și Uda, Argeș (1964-1966). Director fondator, Spitalul de Copii neuropsihici, Vedea, Argeș (1965-1967); Spitalul Racovița, Mioveni Argeș (1967-2001); director (1972-1994; 1996-1997). Stagiul de perfecționare, Spitalul Fundeni, București (1969-1970). Premiat în 1979. Studii, referate, analize pe teme de pediatrie, alte activități proprii Societății de Științe Medicale și facultăților de profil din România. Aprecieri publice. (C.C.).

GEANTĂ, Ioan (n. 20 martie 1951). Profesor universitar. Școala Militară de Ofițeri Activi *Nicolae Bălcescu*, Sibiu (1966), Liceul Militar *Dimitrie Cantemir*, ??? (1970), Academia Militară, Facultatea de Arme Întrunite, București (1973), doctorat. Activitate didactică Academia Militară, Academia Militară de Înalte Studii Militare, Universitatea Națională de Apărare, București. Șef de Catedră

GEOPEG / ÎNTREPRINDEREA DE PROSPECTIUNI ȘI EXPLORĂRI

GEOLOGICE ARGEȘ (1983 ~). Unitate economică specializată, zonă de referință, județele: Argeș, Dâmbovița, Olt, Sibiu, Teleorman, Vâlcea. Sediul la Pitești. Investigații predilecte: sulfuri complexe, nichel, marmură, cărbune, apă. Directori cunoscuți: Ion Marinescu, Ion Suciuc, Nicolae Bălan, Dumitru Tomescu, Vasile Dumitru, Dan Marinescu. Compartimente conduse de Ioan Pascu, Liviu Popescu, Octavian Gavrilovici, Constantin Sorescu, Gabriel Cazan, Gheorghe Vlădescu. Clădire proprie (1990), proiectant, Vasile Ciocândel (v.); executant, Trustul de Construcții Industriale, director, Ion Fântâneru (v.). Structuri asemănătoare: Hunedoara, Maramureș, Craiova, Suceava. Diverse colaborări comunitare. (E.H.).

GEORGESCU (Secolul XIX ~). Familie tradițională din Poiana Lacului, Argeș. Proprietari funciari, preoți, funcționari de stat, cadre didactice, medici, juriști, cercetători științifici, manageri, publiciști, donatori comunitari. Mai cunoscuți: **Gheorghe G./Stoica** (preot), căsătorit cu preoteasa Rada, șapte copii; **Ion Gh.G.** (1899-1951); **Stoian Gh.G.** (avocat); **Florian I.G.** (v.); **Ștefan I.G.** (v.); **Pion I.G.** (decedat în 1953, student); **Gheorghe I.G.** (v.); **Rodica Ileana Maria Fl.G./Sandu** (geolog, București); **Mihaela Șt.G. / Rădulescu** (universitar, limba și civilizația franceză, București); **Dan Gh.G.** (medic, stabilit în Elveția). Contribuții, prin diferite modalități, la dezvoltarea așezării natale. Înscriși în **Registrul Istoric al Comunei Poiana Lacului**, realizat de Gheorghe C. Negoescu (fost primar, Poiana Lacului, 2 decembrie 1972 – 30 iunie 1989). Aprecieri publice. (F.P.).

GEORGESCU, Bogdan M. (n. Pitești, Argeș, 27 ianuarie 1952). Pianist, compozitor, profesor. *Stabilit în Franța (1984)*. Fiul lui **Marian Georgescu** (v.). Liceul de Muzică, Pitești (1970), clasa: Muza Germani Ciomac și Florica Musicescu, Conservatorul *Ciprian Porumbescu*, București (1074). Debutează 1969, *Ateneul Român*, București. Acompaniator, Conservatorul *G. Dima*, profesor, Liceul de Muzică, Cluj Napoca (1974-1984). Profesor de pian, Conservatorul *Jean de Ockeghem*, Tours,

Franța (1984~). Pionierul unei noi discipline artistice: **Improvizație muzicală pentru dans**. Colaborator, companiile de dans: *Jean Cristophe Maillot*, Tours; *Ballet du Nord*, Lille; *Teatro del Liceu*, Barcelona; *Teatro Reggion*, Torino; *Jeune Ballet de France*, Paris; *Centre National de Dance Contemporaine* (1987-1997). Profesor d' *enseignement artistique* (PEA), Conservatorul *Cholet* (Maine et Loire), Franța (2007). Compoziții: **Val de Loire**, prima audiție Castelul *Chambord* (1991), miniaturi instrumentale pentru dans **Triptic European** (2008), muzică educativă **Jean d'Arc** și **Introduction a la Bible**. (L.P.).

GEORGESCU, Dan (n. Necșești, Teleorman, 9 decembrie 1940). Inginer constructor, manager, antreprenor. *Stabilit la Pitești din 1965*. Liceul *Nicolae Bălcescu*, Pitești (1959), Institutul de Construcții, București (1965). Inginer, șef de lot, inginer șef adjunct, șef Serviciul Producție, director adjunct, Trustul de Construcții Argeș (1965-1990). Acționar, fondator, S.C. *Instag S.A.* Pitești (1990-2002). Implicarea în executarea proiectelor pentru edificarea principalelor cartiere de locuințe și dotări social-culturale din Pitești, Câmpulung, Curtea de Argeș. Contribuții directe la realizarea sistemului instalațiilor complexe de apă, termoficare, canalizare din centrele urbane ale Argeșului contemporan. (M.C.M.).

GEORGESCU, Dumitru (secolul XX). Medic primar. Liceul/Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Facultatea de Medicină, București. Șef, Serviciul Sanitar al Județului Muscel (1940-1947). Adaptarea activității specifice la criteriile din timpul participării României la cel de Al Doilea Război Mondial (1941-1945), realizarea evidenței unităților de profil și a medicilor din Muscel în prima etapă postbelică (1945-1947), organizarea acțiunilor profilactice. Articole de specialitate, interviuri, reuniuni științifice naționale. Aprecieri comunitare. (C.C.).

GEORGESCU, Dumitru V. (Giurgiuveni, Golești, Vâlcea, 13 octombrie 1911 - Șuici, Argeș, 24 martie 2001). Preot,

publicist. Seminarul *Sfântul Nicolae*, Râmnicu Vâlcea (1932), Facultatea de Teologie, București (1937). Preot, Parohia Șuici (*Peste râu*), Argeș (1933-1987). Cercetări, istoricul unor lăcașuri de cult din Cepari, Șuici, Vătășești; istoricul Schitului Văleni, Argeș. Volum important: **Cartea despre Șuici** (1997, în colaborare). Studii, articole, comentarii, apărute în publicațiile: **Păstorul Ortodox**, **Glasul Bisericii**. Recunoașteri publice antume și postume. (S.P.).

GEORGESCU, Ecaterina (Secolul XX). Actriță de teatru. Conservatorul din București. Actriță: Teatrul Național din Iași (1929-1933); companii teatrale din Capitală (1933-1949); Teatrul de Stat / *Alexandru Davila*, Pitești (1949-1967); Teatrul Național *Vasile Alecsandri*, Iași. Roluri de referință: *Veta (O noapte furtunoasă*, Ion Luca Caragiale); *Maria (Ziua cea mare*, Maria Banuș); *Daria (Nu-i totdeauna praznic*, Alexandr Nicolaevici Ostrovski); *Mama (Platon Krecet*, Alexandru Korneiciuc); *Doamna Clara (Vlaicu Vodă*, Alexandru Davila). Aprecieri publice. (I.F.).

GEORGESCU, Filip (n. Călinești, Muscel, 14 noiembrie 1946). Inginer silvic, manager, parlamentar. Liceul *Nicolae Bălcescu*/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1969), Facultatea de Silvicultură, Brașov (1973). Activitate specializată în Argeș: Ocolul Silvic, Costești (1973-1975), șef ocol (1987-1990); inspector principal, Inspectoratul Silvic (1975-1985); director general, Direcția Silvică (1990-1997); șef ocol, Ocolul Silvic, Pitești (1998-2000). Responsabilități naționale: inspector, Ministerul Silviculturii (1985-1987); director general, *Romsilva* (1997-1998). *Deputat de Argeș*, reprezentând: Frontul Salvării Naționale (1990-1992); Partidul Democrației Sociale din România (2000-2004); Partidul Social-Democrat (2004-2008). Lider, Organizația Argeș (1994-2005). Exprimări *media*, articole, interviuri, dezbateri pe teme civice, economice, administrative. Preocupări privind redimensionarea activității silvice și a vieții politice argeșene în ultimele decenii. Diverse aprecieri publice. (C.D.B.).

GEORGESCU, Florea R. (n. Săpata, Argeș, 11 septembrie 1928). Inginer horticol, funcționar de stat, manager. Liceul de Industrii Horticole/Școala Medie Tehnică Horticolă, Curtea de Argeș (1950), Institutul Agronomic *Kuban*, Krasnodar, Federația Rusă (1955). Activitate specializată: director, Gospodăria Agricolă de Stat, Movila Vulpi, Prahova (1955-1962); șef, Secția de Horticultură; prim-vicepreședinte, Consiliul Agricol Regional, Ploiești, Prahova (1962-1966); director tehnic, Direcția Generală a Horticulturii, Consiliul Superior al Agriculturii, București (1966-1971); inginer principal I, director adjunct, Centrala Viei și Vinului, București (1971-1989). Coordonator, elaborarea programelor și normativelor pentru dezvoltarea și modernizarea viticulturii în România: delimitarea arealelor și a direcțiilor de producție; diferențierea ecologică a sistemelor de cultură a viței-de-vie. Numeroase studii, instrucțiuni, reuniuni tehnico-științifice. Membru, prestigioase foruri profesionale în domeniu. Valoroase recunoașteri publice. (C.D.B.).

GEORGESCU, Florian I. (Poiana Lacului, Argeș, 19 noiembrie 1924 - București, 15 mai 1997). Istoric, editor, manager. Seminarul Teologic, Buzău (1945), facultățile de Teologie (1948), Istorie (1951), Muzică (1951), București. Doctorat, *istorie*, București (1968). Profesor: Școala Nr.1 de Construcții (1950-1953); Școala Medie Tehnică de Instalații (1953-1955), București. Director-adjunct (1957-1959), director (1959-1971), Muzeul de Istorie și Artă al Municipiului București; director (1971-1984), Muzeul Național de Istorie a României. Colaborări didactice universitare: Academia Militară (1953-1957); Institutul de Arte Plastice *Nicolae Grigorescu* (1955~1971); Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică (1970-1977), București. Volume importante (în colaborare): *Documente privind istoria orașului București* (1960); *Locuri și case din București legate de lupta Partidului Comunist Român* (1960,1961); *Monumente din București* (1966); *Istoria României. Crestomația, I, II* (1982); *Făurători ai unității și independenței naționale* (1983). Redactor-responsabil, revistele: *Muzeul Național, I-VI* (1974~1982); *Cercetări*

arheologice, I-VI (1975~1983); *Cercetări numismatice, I-V* (1978~1983), editate de Muzeul Național De Istorie a României. Numeroase studii, articole, interviuri, reuniuni pe teme de interes general. Contribuții valoroase la dezvoltarea muzeografiei românești contemporane. Membru, numeroase foruri științifice naționale și internaționale, premii de excelență, alte aprecieri publice antume sau postume. (S.I.C.).

GEORGESCU, Gheorghe (Secolul XIX). Mic întreprinzător, militant politic. Participant direct la inițierea, organizarea și desfășurarea evenimentelor anului 1848 din Pitești, Argeș. Jurământ pe *Noua Constituție (Proclamația de la Islaz)*, dezavuarea și arderea *Regulamentului Organic* și a *Arhondologiei (Condica Rangurilor boierești)*, Grădina publică a orașului (6 septembrie 1848). Arestat după înfrângerea Revoluției române (13 septembrie 1848), judecat și întemnițat, Mănăstirea Văcărești (13 decembrie 1848-26 februarie 1849). Unionist (1857-1859). Activități favorabile evoluției societății autohtone spre modernitate. Aprecieri publice. (R.R.).

GEORGESCU, Gheorghe I. (n. Poiana Lacului, Argeș, 10 iunie 1932). Inginer zootehnist, cercetător științific gradul I, profesor universitar, manager. Frate cu **Florian G.** (v.) și **Ștefan G.** (v.). Școala Normală *Carol I*, Câmpulung, Argeș (1951), Institutul Agronomic *Nicolae Bălcescu*, București Facultatea de Zootehnie, București (1955), Facultatea Tehnico-Economică, București (1961). Doctorat, *științe agricole*, Cluj-Napoca (1968). Activitate didactică: Facultatea de Zootehnie și Medicină Veterinară, București (1955-1972); Universitate Națională, Zair (1972-1974); Universitatea Bioterra, București (1996- 2000, decan, prorector). Șef laborator, Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Bovine, Balotești, Ilfov (1992-1996); director, Stațiunea Didactică-Experimentală, Belciugatele, Ilfov (1997-2000). Volume importante (coordonator, autor): *Tratat de creșterea bovinelor, I, II, III, IV* (1988~1994); *Zootehnia României, III* (1973), *IV* (1974); *Tratat de producerea și procesarea*

cărnii (2000); *Tratat de producerea și procesarea laptelui, I, II, III, IV* (2002~2007). Numeroase studii și cercetări, dicționare, preocupări redacționale, reuniuni tematice naționale și internaționale, premii. Conducător de doctorat. Membru titular, Academia de Științe Agricole și Silvicultură, București, doctor *Honoris-causa*, Universitatea Bioterra, București. Numeroase premii. Membru, prestigioase organizații și foruri profesionale în domeniu. naționale, alte recunoașteri publice. (C.D.B.).

GEORGESCU, Ghica M. (Sfârșitul secolului XIX - Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Valea Mărului, plasa Pitești, expropriate parțial prin *Reforma Agrară din 23 martie 1945*, aplicată pe timpul guvernului condus de Petru Groza. (I.I.Ș.).

GEORGESCU, Haralamb / Bubi (Pitești, Argeș, 22 februarie 1908 - Los Angeles, Statele Unite ale Americii, 22 noiembrie 1977). Arhitect, antreprenor. Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1926), Școala Superioară de Arhitectură, București (1932). Adept al funcționalismului. *Stabilit în Statele Unite ale Americii* (1947). Arhitect, firme private și instituții de proiectare din Capitală (1932-1947). Edificii reprezentative: **Hotelurile Aro, Aro SPORT**, Brașov; **Restaurantul Pescăruș**, Herăstrău, București (anterior 1947, în colaborare), **Catedrala Românească Sfânta Maria**, Cleveland, **Catedrala Românească Sfântul Gheorghe**, Detroit, numeroase imobile particulare, Los Angeles, San Francisco, Statele Unite ale Americii, Melbourne, Australia (1947 ~ 1977). Preocupări didactice, Academia de Arhitectură, București (1941-1947), Universitatea *Lincoln*, Nebraska (1947-1951). Fondator, Agenția *Bubi Georgescu*, Los Angeles (1951). Contribuții la consolidarea arhitecturii tradiționale în etapa interbelică, promovarea stilului românesc peste Oceanul Atlantic, sporirea prestigiului internațional autohton în domeniu. (A.M.).

GEORGESCU, Ioan Șt. (Bogați, Muscel, 15 martie 1889 - Capul Midia,

Constanța, 4 februarie 1953). Învățător, proprietar funciar, militant politic. Școala Normală *Carol I*, Câmpulung, Muscel (1908). Activitate didactică, Școala Bogați, Muscel/Argeș (1908-1952). Membru marcant, Partidul Național Liberal. Opozant față de regimul comunist instaurat în România (1945). Arestat, torturat, judecat, condamnat, întemnițat, Lagărul de muncă forțată Capul Midia. Decedat în detenție. Diverse atestări documentare. Aprecieri publice. (I.I.P.).

GEORGESCU, Ioan V. (Câmpulung, Muscel, 15 iunie 1898 - ?). Ofițer de carieră, *infanterie*, general. Studii militare în România. Activitate specifică, subunități din: Regimentul 70 Infanterie (1916-1934); Regimentul 30 Dorobanți Muscel (1934-1944), comandant de regiment. Combatant: Primul Război Mondial, sublocotenent (1916), locotenent (1917); Al Doilea Război Mondial, colonel (1942). Comandant, Cercul de Recrutare al Județului Muscel. General de brigadă (1946). Ordine și medalii românești sau străine, alte aprecieri publice. (G.I.N.).

GEORGESCU, Ion C. (Cepari, Argeș, 28 mai 1951). Jurist. Liceul *Vlaicu Vodă*, Curtea de Argeș (1974), Facultatea de Drept, București (1980). Consilier, Uniunea Județeană a Cooperativelor Agricole de Producție Argeș, Pitești (1975-1983). Judecător (1983-1993), președinte (1993-1999), Judecătoria Curtea de Argeș; profesie liberală, Birou Notarial, Pitești (1999 ~). Inițiative privind edificarea și dotarea sediului Judecătoriei Curtea de Argeș (1995-1997). Studii privind dreptul civil și regimul juridic al funcțiilor civile. Organizarea și adaptarea la cerințele europene a prestațiilor notariale, creșterea calității și a operativității serviciilor în domeniu. Aprecieri comunitare. (I.T.B.).

GEORGESCU, Ion V. (Bascov, Argeș, 13 ianuarie 1909 - București, 21 noiembrie 1976). Teolog, traducător. Seminarul Teologic, Curtea de Argeș (1928), facultățile de Teologie și Litere, București (1932). Stagii: Atena, Paris. Doctorat, *teologie*, București (1938). Preparator, asistent, Catedra *Exegeza Vechiului Testament*,

Facultatea de Teologie, București. Specialist, limba ebraică, istoria culturii vechiului Orient. Diacon. Deținut, închisoarea Lubianka, Moscova. Condamnat la muncă silnică. Întemnițat, Gherla, Cluj, lagăre din Dobrogea. Eliberat 1962. Preocupări redacționale (1963-1976). Volume importante: *Actualitatea profesilor* (1934), *Demonologia Vechiului Testament*. *Azazel* (1934). Traduceri din limbile rusă, franceză, greacă. Numeroase studii, recenzii, comentarii în reviste de specialitate. Aprecieri publice. (S.P.).

GEORGESCU, Luminița Ionela (n. Pitești, Argeș 5 iulie 1965). Profesor universitar, medic. Liceul Industrial nr. 4, Pitești (1983), Facultatea de Medicină, Institutul de Medicină și Farmacie Târgu Mureș (1990), cursuri postuniversitare și specializări, informatică (1992), Planning familial (1995), Medicină sportivă (1994-1997, 1998). Doctorat, *medicină*, Clinica Universitară de ORL, Târgu Mureș (2001). Cadru didactic, Universitatea din Pitești (1994~), Secretar Științific, Facultatea de Educație Fizică și Sport (2000-2004), prodecan (2004~). Conducător de doctorat (2007 ~). Volume importante: *Actualități în medicina sportivă* (2002), *Teste grilă: (Anatomie și fiziologie) pentru examenul de admitere la specializările Educație Fizică și Sport și Kinetoterapie* (2004, în colaborare). Studii de medicină sportivă publicate în reviste de specialitate din Europa și Statele Unite ale Americii. Premiul Congresului Preolimpic de Medicină sportivă, Australia (2000). Secretar, Academia Olimpică Română, Filiala Argeș (2001). Contribuții la modernizarea procedeeilor și tehnicilor de medicină sportivă pentru obținerea de performanțe la Liceul sportiv Pitești (1997), Clubul *Dacia*, volei fete, Pitești (1998), Centrul Olimpic de Judo, Pitești (1998-2000), Clubul Sportiv Universitar Pitești (1999-2002), înființarea și autorizarea secției *Kinetoterapie* la Universitatea din Pitești. (M.C.S.).

GEORGESCU, Marian I. (Pitești, Argeș, 12 august 1911 – Pitești, Argeș, 22 mai 1993). Profesor gradul I, *limba și literatura română*, publicist. Liceul/Colegiul *Ion C.*

Brătianu, Pitești (1930), Facultatea de Litere, București (1937), Seminarul Pedagogic Universitatea *Titu Maiorescu*, București (1937). Activitate didactică: Gimnaziul Industrial *Vasile Poapă*, Valea Bonlui, *Prahova* (1937-1938); Liceul Comercial Turnu Măgurele, Teleorman (1938-1939); Liceul Comercial, Pitești (1939-1943); Școala Profesională *Metal-Lemn*, Pitești (1944-1954); Școala Nr. 5, Pitești (1954-1957); Școala Medie Nr. 3 / Colegiul *Alexandru Odobescu*, Pitești (1957-1962); Școala Medie Nr. 1 *Nicolae Bălcescu* / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1962-1968). Combatant, Al Doilea Război Mondial, *Frontul de Est* (1943-1944). Volum important (postume): *Poezii* (1994). Colaborări: ziare și reviste din Pitești, cronici cu conținut literar, istoric, artistic, muzical, cinematografic. Secretar general, Consiliul Director, Asociația Națională a Veranilor de Război, Filiala Argeș (1990-1993), alte aprecieri publice antume și postume. (P.P.).

GEORGESCU, Marin M. (n. Pitești, Argeș, 13 februarie 1954). Medic militar, *chirurgie*, colonel, manager. Liceul *Nicolae Bălcescu*, Pitești (1973), Institutul *Carol Davila*, București (1979). Medic: Spitalul Militar, Pitești (1979-1982); Regimentul de Parașutiști, Caracal, Olt (1982-1983). Rezident, *chirurgie*, spitalele Universitar de Urgență și Militar Central, București (1983-1986). Medic primar, spitalele militare: Craiova, Dolj (1986-1988); Pitești (1988-1992; șef secție, colonel, 1992-2007). Cabinet privat (2007~). Preocupări constante pentru folosirea procedeeilor moderne de investigație și a tehnicilor chirurgicale, asigurarea stării de sănătate a militarilor din Garnizoana Pitești, extinderea colaborării naționale și internaționale în domeniu. Reuniuni științifice, studii, articole, interviuri. Aprecieri comunitare. (C.C.).

GEORGESCU, Mihail Petre (n. Pitești, Argeș, 28 mai 1944). Inginer chimist, manager, parlamentar. Liceul *Nicolae Bălcescu*, Pitești (1962), Institutul de Petrol și Gaze, București (1967). Inginer, Combinatul Petrochimic Pitești, tehnolog, șef atelier (1967-1976), director general adjunct (1976-1984), director general (1984-1986); Centrala

Industrială de Rafinării și Petrochimie, Pitești, director general adjunct (1985), director general (1986); Combinatul Petrochimic, Midia, director general adjunct (1986-1990), SC *Arpechim* SA, Pitești, inginer principal (1990-1991), director uzină (1991-1993), director general (1993-1997); Compania Română de Petrol, București, director general (1996-1997); Societatea Națională *Petrom* SA, Sucursala *Arpechim*, Pitești, director general (1997-1998; 2001-2003), director tehnic (1998-2001); director investiții, departamentul prelucrare țiței și gaze (2003-2006). Consilier județean (1996, 2000-2004), deputat de Argeș (1996-1997), reprezentând Partidul Democrației Sociale din România, respectiv, Partidul Social-Democrat. Studii, comunicări, articole publicate în reviste de specialitate din țară și străinătate, inovator, inventator. Președinte, Societatea Română de Chimie, Filiala Argeș. Adept al dezvoltării și al privatizării petrochimiei românești contemporane. (I.P.).

GEORGESCU, Mircea G. (n. Cetatea Albă/Bolgrad, Ucraina, 6 septembrie 1942). Inginer constructor, manager, antreprenor, funcționar public. *Stabilit la Pitești din 1966*. Liceul *Radu Greceanu*, Slatina, Olt (1960). Facultatea de Hidrotehnică, București (1966). Inginer, șef lot, șef șantier, Trustul de Construcții Argeș (1966-1990). Director fondator, acționar, SC *Nordco* SA Pitești (1990~). Consilier, vicepreședinte al Consiliului Județean Argeș (2000-2004). Coordonarea realizării unor ample programe de investiții în Argeș - Muscel, cartiere de locuințe, instituții de stat, unități comerciale și agricole, Sala Sporturilor, Pitești, lucrări de restaurare, Ctitoria Voievodală a Basarabilor, Curtea de Argeș. Membru, Consiliul de Conducere, Asociația Română a Antreprenorilor din Construcții, vicepreședinte, Clubul de Fotbal Argeș, Pitești. Contribuții importante la redimensionarea contemporană a acestui areal. (M.C.M.).

GEORGESCU, Miron (n. Brăduleț, Argeș 6 iunie 1931). Inginer mecanic, publicist. Liceul din Arad (1949), Facultatea de Mecanică, Institutul Politehnic, București (1954). Activitate productivă, unități industriale din

țară. Volume importante: *Poezii* (1972); *Sunetul odihnei* (1975). Colaborator, revista *Luceafărul* (București). Aprecieri critice favorabile. (M.S.).

GEORGESCU, Nicolae (n. Curtea de Argeș, 9 decembrie 1933). Artist plastic, *sculptură*, profesor gradul I, *desen*. Școala Medie de Arte Plastice, București (1951), Institutul *Nicolae Grigorescu*, București, Clasa *Boris Caragea* (1970). Stagii de specializare: Cehoslovacia și Ungaria (1972-1974), Germania (1985). Pictor scenograf, Teatrul de Estradă Deva, Hunedoara (1956-1963). Activitate didactică: Școala de Muzică și Arte Plastice, Deva (1956-1963), Liceul de Arte *Dinu Lipatti*, Pitești (1973-1980; 1990-2000), Liceul *Zinca Golescu*, Pitești (1980-1987), Colegiul Național *Ion C. Brătianu* (2000-2005). Expoziții personale sau de grup: București (1968 ~ 1992), Constanța (1976), Curtea de Argeș (1990), Deva (1966), Pitești (1971, 1974, 1976, 1981), Liublin, Polonia (1990), Londra, Marea Britanie (1991), Skopje, Macedonia (1988), Berlin, Germania (1984, 1985). Artă monumentală și de for public: busturi pentru *Ion Antonescu* (v.), *Constantin Cristescu* (v.), *Nicolae I. Apostolescu* (v.), *Ion Barbu/Dan Barbilian* (v.), *Nicolae Bălcescu*, *Ion C. Brătianu* (v.), *Valeriu Florin Dobrinescu* (v.), *Dinu Lipatti* (v.), *Mihai Eminescu*, *Mihai Viteazul*, *Alexandru Odobescu*, *Ion Pillat* (v.), *Tudor Vladimirescu*. Compoziții alegorice *Marea, Ostaș în luptă*. Lucrări în colecții particulare și de stat: Argentina, Austria, Elveția, Franța, Germania, Grecia, Italia, Mexic, Olanda, România, Spania, Suedia. Studii, articole, interviuri, reuniuni interne și internaționale. Membru fondator, Uniunea Artiștilor Plastici din România (1974); fondator, Filiala Pitești (1975), alte importante colaborări și aprecieri publice. (S.N.).

GEORGESCU, Nicolae C.Gh. (Stroești, Mușătești, Argeș, 13 martie 1910 – București 25 iulie 1989). Actor, manager. Studii libere, companii teatrale din Capitală. Actor, Teatrul *Alexandru Davila*, Pitești (1949-1967), director (1 noiembrie 1952 – 1 aprilie 1954). Contribuții la amenajarea postbelică a Teatrului de Stat din Pitești și la construirea Grădinii de vară. Roluri de referință : dr. *Teofil (Oamenii de*

azi, Lucia Demetrius); *Nesceastlivțev (Pădurea*, Aleksandr Nicolaevici Ostrovski); *Dan Pleșa (Citadela sfărâmată*, Horia Lovinescu); *Miller (Intrigă și iubire*, Friedrich Schiller); *Nicodim (Vlaicu Vodă*, Alexandru Davila). Colaborări cu teatre din București. Diverse recunoașteri publice. (I.F.).

GEORGESCU, Nicolae Gh. (Câmpulung, Muscel, 19 februarie 1872 - ?). Medic militar, *chirurgie*, ofițer de carieră, *stat major*, general. Studii de specialitate în România. Activitate specifică: șef, Depozitul Chirurgical Central, București; medic șef, Spitalul Corpului 3 Armată; medic șef, Divizia 1 Cavalerie. Combatant: *Campania balcanică* din 1913 (maior); Primul Război Mondial, locotenent colonel (1916), colonel (1918). General în rezervă (1931). Ordine și medalii militare românești, alte aprecieri publice. (C.C.).

GEORGESCU, Petre S. (n. Câmpulung, Argeș, 8 octombrie 1933). Inginer constructor, manager. *Stabilit definitiv la Pitești din 1956*. Liceul *Dinicu Golescu*, Câmpulung (1951), Institutul Politehnic, București, Facultatea Construcții Feroviare (1956). Inginer, Întreprinderea de Poduri Metalice și Prefabricate din Beton, Pitești, Secția Prefabricate (1956-1964); inginer principal tehnolog, șef secție, Secția de Poduri Metalice (1964-1969), inginer șef (1969-1973). Tehnologii și coordonare prefabricate de beton armat și beton precomprimat, traverse de beton precomprimat de cale ferată și grinzi de poduri pentru calea ferată și șosea, tehnologii de poduri metalice nituite și sudate pentru cale ferată și șosea. Președinte, membru, apreciate societăți profesionale. Activitate didactică, Liceul Industrial Căi Ferate, Pitești. Șef atelier proiectare, Centrala de Construcții Căi Ferate, București (1973-1996). Numeroase inovații: modernizări tehnologice, utilaje tehnologice pentru betonarea elementelor prefabricate, prelucrarea elementelor pentru construcții metalice. Adaptare proiecte: vagonul cu douăzeci de osii, capacitate de încărcare de trei sute de tone pentru transportarea marilor transformatoare de putere, frânele de cale pentru

traje. Studii, articole de specialitate în reviste de profil. Distincția *Medalia Muncii*. Diverse recunoașteri publice. (S.P.).

GEORGESCU, Pimen / Petru (Provița de Sus, Prahova, 24 octombrie 1853 – București, 12 noiembrie 1934). Înalt ierarh al Bisericii Ortodoxe Române, publicist. *Activitate eclesiastică în Argeș (1895-1902)*, colaborări ulterioare. Seminarul *Central*, București (1876), Facultatea de Teologie, Cernăuți, Bucovina (1884). Doctorat, *teologie* (1885). Diacon, Catedrala Mitropolitană, București (1877-1880), tuns în monahism (1885). Preocupări didactice, *dogmatică și simbolistică*, Facultatea de Teologie, București. Hirotonit arhiereu locotenent al Eparhiei Argeșului, cu titlul *Piteșteanul* (1895-1902). Episcop, Episcopia Dunării de Jos (1902), Mitropolit al Moldovei (1909). Spitale în mănăstiri și colecte publice pe timpul participării României la Primul Război Mondial (1916-1918). Volume importante: *Jurământul și cuvinte ostășești* (1914); *Din vremea Marelui Război* (1919); *Amintiri din Marele Război* (1923). Susținător al luptei pentru unitatea tuturor provinciilor tradiționale autohtone. Membru de onoare al Academiei Române (1918), alte valoroase aprecieri publice. (S.P.).

GEORGESCU, Ștefan I. (n. Poiana Lacului, Argeș, 26 martie 1928). Profesor universitar, *filosofie*, manager. Frate cu **Florian G.** (v.). Școala Normală *Carol I*, Câmpulung, Muscel (1947); Liceul *Radu Greceanu*, Slatina, Olt (1947). Facultatea de Psihologie, București (1951). Doctorat, *filosofie*, București (1963). Stagiul de specializare, Universitatea *Sorbona*, Paris, Franța (1966). Activitate didactică permanentă: Liceul Pedagogic de Băieți, Câmpulung, Argeș (1951-1954); Facultatea de Filosofie, București (1954-1998), profesor universitar (1969), conducător de doctorat (1969-1998), decan (1972-1976). Profesor, Universitatea din București (1965-1969), director, Institutul de Filosofie, București (1973-1976). Asociat, Universitatea *Titu Maiorescu*, București (1998-2008). Volume importante: *Pozitivismul logic și teoria adevărului* (1964); *Episteneologie* (1978); *Teoria cunoașterii*

științifice (1982, în colaborare); *Filosofia științei* (1992); *Filosofia Dreptului* (1998, 2001). Numeroase studii, articole, reuniuni științifice naționale și internaționale în domeniu. Premiul *Simion Bărnuțiu* al Academiei Române (1982), alte aprecieri publice. (M.C.S.).

GEORGESCU, Valerie F. (n. Slătioarele, Băbana, 24 iunie 1934). Economist, funcționar public. Școala Medie Tehnică Mecanică, Pitești (1954), Facultatea de Economie Generală, București (1969). Tehnician, Uzina de Piese Auto *Vasile Tudose*, Colibași, Argeș (1955-1962), consultant, Universitatea Politică, Pitești (1962-1969). Vicepreședinte, Consiliul Popular Curtea de Argeș (1969-1989), activitate pentru edificarea Cinematografului *Unirea* (1974-1975) amenajarea ștrandului și stadionului (1985-1989); sistematizarea zonei centrale a orașului (1986-1987); colectarea bronzului, material prohibit (1986-1989), pentru turnarea statuii *Basarab I Întemeietorul* (v.). Președinte, Comisia Economică a orașului Curtea de Argeș, alte aprecieri publice. (M.B.).

GEORGESCU, Virgiliu D. (n. Bolgrad, Ismail, Basarabia, 29 februarie 1928). Medic, interne, manager. *Stabilit la Pitești din 1930*. Frate cu **Eugenia Andrei** (v.). Liceul militar *Dimitrie A. Sturdza*, Craiova (1947), Universitatea din Cluj (1953). Medic: Circumscripția Govâjdia, Hunedoara (1953-1954); Spitalul Feroviar Simeria, Hunedoara (1954-1959; specialist, 1959-1964); Spitalul Racovița, Mioveni, Argeș (1964- 1966, director). Medic primar, șef secție, Interne II, Spitalul Județean Argeș (1966- 1994); director adjunct, Direcția Sanitară Argeș (1975- 1989); Instituții medicale private (1989~). Activitate constantă pentru introducerea noilor tehnici de investigație și tratament, pentru pregătirea stagiilor, pentru extinderea colaborării interne și internaționale. Studii, articole, interviuri. Membru marcant, Uniunea Societăților de Științe Medicale din România, Filiala Argeș, alte importante aprecieri comunitare. (C.C.).

GEREA, Andrei Dominic (n. București, 8 septembrie 1968). Economist,

manager, parlamentar. *Activitate în Argeș începând din 1992*. Academia de Studii Economice, București (1997). Stagiul în Elveția (2001). Specialist, firme din Capitală: *Automatica SA* (1987-1990); *Felix Computers SA* (1990-1992); *Van Soestbergen SRL*, director comercial (1991-1992); *SC Industrialexport SA* (1992-1997); manager, relații cu clienții: *Eximbank România* (1997-2002). Director, Sucursala *Banca Țiriac*, Pitești (2002-2004). *Deputat de Argeș* (2004-2008; 2008-2012), reprezentând Partidul Național Liberal, vicepreședinte, Organizația Județeană Argeș (2002 ~). Studii, articole, interviuri, emisiuni *media*, inițiative și interpelări legislative, declarații politice, reuniuni tematice naționale și internaționale. Recunoașteri publice. (C.D.B.).

GHELMECI, Ștefan N. (Mozăceni, Argeș, 1906 - Curtea de Argeș, 24 mai 1949). Învățător, proprietar funciar, militant politic. Școala Normală de Băieți *Alexandru Odobescu*, Pitești (1924). Activitate didactică, instituții de profil din Slobozia, Argeș; ctitor, biserica localității. Revizor școlar. Opozant față de regimul totalitar instaurat în România (1945). Luptător, gruparea armată anticomunistă *Valea Topologului*, Argeș, condusă de Dumitru Apostol (v.), adept al colaborării cu *Haiducii Muscelului*, întâlnire secretă cu Gheorghe Arsenescu (v.), Suslănești, Mioarele, Muscel. Rănit în confruntările cu trupele de securitate, capturat, operat, Spitalul Curtea de Argeș. Refuzarea tratamentului, decedat sub supravegherea forțelor de ordine. Diverse atestări documentare. Aprecieri publice. (I.I.P.).

GHELMERGEANU, Mihail (Craiova, Dolj, 25 iunie 1896 – București, 20 octombrie 1982). Jurist, profesor universitar, demnitar, parlamentar. *Proprietăți și reședință la Valea Mare, Ștefănești, Argeș*. Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești, Argeș (1915), Facultatea de Drept, București (1919). Membru marcant: Partidul Național Țărănesc (1926-1938;1940-1945)); Frontul Renașterii Naționale (1938-1940); Frontul Plugarilor (1945-1953). Subsecretar de stat ministerele: Agricultură și Domenii (1932-1933); Finanțe (1933). Titular: Ministerul Lucrărilor Publice și Comunicațiilor

(1939); Ministerul de Interne (1939-1940). *Deputat de Argeș* (1939-1940), reprezentând Frontul Renașterii Naționale, Categoria *Agricultură și Muncă Manuală*, Circumscripția Ținutului Bucegi, reședință, București, delimitată prin legislația regelui Carol II (v.). Președinte: Comisia pentru Aplicarea Armistițiului cu Uniunea Sovietică (1945). Comitetul Român pentru Pace, București. Activitate didactică universitară, București. Contribuții la evoluția economiei și spiritualității autohtone în etapa interbelică. Diverse aprecieri publice antume și postume. (C.D.B.).

GHENA, Nicolae (n. Deagurile, Recea, Argeș, 25 octombrie 1928). Inginer horticol, profesor universitar, manager. Liceul de Băieți Nr. 1 / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1949), Institutul Agronomic, București (1953). Doctorat, *științe agricole*, Federația Rusă (1958). Stagiul în Franța. Specialist, Institutul de Cercetări Agronomice al României (1954-1955). Activitate didactică: Facultatea de Horticultură, București (1959-1972, decan) profesor asociat, Universitatea Hohenheim, Stuttgart, Germania (1979-1982), profesor titular, șeful Departamentului Agricultură, Universitatea de Științe Agronomice, Dschang, Camerun (1982-1994). Volume importante (coordonator, autor): *Pomicultură, I, II* (1967); *Pomicultura specială* (1974); *Pomicultura generală și specială* (1977); *Horticulture tropicale / Horticultura tropicală* (1986); *Cultura specială a pomilor* (2004). Numeroase studii și cercetări, reuniuni științifice naționale și internaționale. Conducător de doctorat (1968-2007). Membru: Societatea Internațională de Științe Horticole; foruri academice italiene, alte recunoașteri publice. (C.D.B.).

GHENEA, Toma E. (Bascov, Argeș, 25 octombrie 1862 – București, 9 decembrie 1921). Ofițer de carieră, *artilerie*, general, publicist, inventator. Facultatea de Matematică București. Stagiul în Franța. Activitate didactică, Școala de Aplicație a Artileriei, București. Funcții specifice: regimentele 8, 2, 6 Artilerie; Regimentul 2 *Cetate*; Școala Specială de Artilerie și Geniu; Arsenalul Armatei, București,

comandant, Regimentul 13 Artilerie. Succesiv: sublocotenent (1883) ~ colonel (1908). Combatant, Primul Război Mondial, *Frontul din Moldova*, general de brigadă (1917). Membru activ, Comitetul Tehnic al Artileriei, preocupări în domeniul *opticii*; inventator, dispozitiv de ochire pentru tunuri. Colaborator, revista *România Militară*, București. General de divizie (1918). Ordine militare autohtone și germane, alte aprecieri publice. (G.I.N.).

GHEORGHE, Cristache C. (n. Mihăești, Muscel, 11 octombrie 1928). Istoric militar, numismat, publicist. Liceul Industrial *Polizu*, București (1947), Școala de Ofițeri, Brașov (1953), Liceul Teoretic *Loga*, Timișoara (1959), Academia Militară, București (1965), Facultatea de Istorie, București (1971). Doctorat, *istorie*, București (1977). Activitate de cercetare: structuri militare din România. Volume importante (în colaborare): *Bibliografie numismatică românească* (1984); *Revoluția română din 1848 reflectată în documente de metal* (1988); *Județul Argeș. Mileniul III. Anul I. Mică enciclopedie* (2001); *Românii în războiul pentru neatârnare (1877-1878). O cronică inedită a vitejiei românești* (2002); *Români în Europa și în lume. Mărturii pentru eternitate* (2002). Studii, articole, analize publicate în reviste specializate. Comunicări, importante reuniuni științifice naționale din segmente militare sau civile. Membru, asociații profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. (S.I.C.).

GHEORGHE, Gheorghe I. (n. Siliștea, Căteasca, Argeș 14 septembrie 1946). Inginer, cercetător științific principal gradul I, publicist, manager. Școala Medie nr. 3 / Colegiul *Alexandru Odobescu*, Pitești (1965). Institutul Politehnic, București (1970). Doctorat, *științe tehnice*, Timișoara (1997). Activitate permanentă, Centrul de Cercetare și Proiectare pentru Aparatură Științifică / Institutul de Cercetare și Proiectare pentru Mecanică Fină / Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Mecatronică și Tehnica Măsurării, București (1970~), director general (2006~). Colaborări didactice universitare (2008~), facultăți de profil din București, Timișoara

(Timiș), Târgoviște (Dâmbovița). Volume importante: *Ingineria instrumentației, I* (1999); *II* (2000); *III* (2000); *Tehnica măsurării, I* (2001); *II* (2001); *Managementul și marketingul cercetării și dezvoltării* (2001); *Mecatronica. Fundamente, aplicații, tendințe* (2002). Numeroase studii, referate, comunicări, reuniuni internaționale în domeniu (Austria, Germania, Italia, Suedia). Granturi, brevete, diplome de excelență. Diverse aprecieri publice. (E.H.).

GHEORGHE, Ioan F. (n. Siliștea Gumești, Teleorman, 19 septembrie 1933). Inginer, *drumuri și poduri. Stabilizat în Argeș din 1958*. Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1952). Institutul de Construcții, București, (1958). Stagii: București, România (1972), Italia, (1975). Inginer, Secția de Drumuri și Poduri, regiunea Argeș (1958-1965, șef lot, șef șantier, șef grup de șantiere). Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor, Direcția Generală a Drumurilor (1965-1995, șef, secția Pitești), coordonator lucrări firme străine (1995-2000). Primar Siliștea Gumești, Teleorman (2000-2004). Comentarii, articole, studii, interviuri, publicate în diverse reviste, delegații oficiale în state ale Uniunii Europene. Colaborări fructuoase cu instituții de cultură. Inițiator: *Monumentul Drumurilor*, Schitu Golești, Argeș; Expoziția permanentă de istorie în domeniu, Pitești. Contribuții importante la executarea Autostrăzii Pitești-București și a Drumului Național Transfăgărășan, modernizarea căii rutiere Câmpulung-Curtea de Argeș, reabilitarea Mausoleului Mateiaș. (G.P.).

GHEORGHE, Ioan S. (Pitești, Argeș, 6 februarie 1893 - ?). Ofițer de carieră, *geniu*, general, publicist, diplomat. Școala Superioară de Război, București. Combatant, Primul Război Mondial. Activitate de Stat major, comandant de regiment. Atașat militar în Turcia și Germania. Ministru al României la Berlin (1940-1944). Scrieri cu tematică militară, colaborări de presă, interviuri. General de brigadă. Numeroase ordine și medalii autohtone sau străine, alte aprecieri publice. (G.I.N.).

GHEORGHE, Ion C. (Godeni,

Muscel, 14 iunie 1886 – ?, 8 februarie 1962). Proprietar funciar, militant politic. Membru marcant, Partidul Național Țărănesc (1938-1947). Opozant față de regimul totalitar instaurat în România (1945), susținător al mișcării de rezistență armată anticomunistă. Arestat pentru tănuirea partizanilor, torturat, judecat, condamnat, Tribunalul Militar, București, 15 ani muncă silnică (5 iunie 1958). Detenție în mai multe penitenciare din țară, decedat 8 februarie (1962). Diverse atestări documentare. Aprecieri publice. (I.I.P.).

GHEORGHE, Marius Mihail I. (n. Bărăști, Olt, 7 noiembrie 1958). Instrumentist. *Familia originară din comuna Vedea, Argeș*. Liceul de Muzică și Arte Plastice, Pitești (1977). Conservatorul *Ciprian Porumbescu*, București (1981). Violonist, *Filarmonica Oltenia*, Craiova (1981-1987); *Filarmonica George Enescu*, București (1988-1991); *Orchestra simfonică*, Sevilla, Spania (1991~). Numeroase turnee în state europene și asiatice. Cronici elogioase în presa internă și internațională. Aprecieri publice. (L.P.).

GHEORGHE, Mihai (Vălsănești Mușătești, Argeș, 1901- Pitești, Argeș, 9 august 1946). Jurist, înalt funcționar de stat, militant politic. Facultatea de Drept, București (1924). Avocat, Baroul Capitalei (1924-1946). Membru, Partidul Național Țărănesc, colaborator direct al lui Nicolae Penescu (v.). Împuternicit de Iuliu Maniu, președintele partidului, pentru negocierea condițiilor de armistițiu cu *Aliații* în Spania și Norvegia (1943-1944). Director, Ministerul de Interne, București (1944-1945). Deținut temporar, Penitenciarul Caracal, Olt (1945). Candidat din partea Partidului Național Țărănesc în alegerile parlamentare de la 19 noiembrie 1946. Adunare electorală în Pitești, întrunire publică, sala Cinematografului *Aquila* (astăzi, *Modern*), împușcat mortal de un *comando* comunist adus de la Târgoviște, Dâmbovița. Placă memorială, 9 august 1990, fixată pe clădirea Curții de Apel, Pitești, fostul Tribunal Argeș, alte atestări documentare. Aprecieri publice antume și postume. (I.I.P.).

GHEORGHE, Mihai A. (n.

Constanța, 17 noiembrie 1945). Inginer horticol, funcționar de stat, manager. *Stabilit în Argeș din 1968*. Liceul Teoretic, Galați (1963). Facultatea de Horticultură, București (1868). Doctorat, *științe agricole*, Cluj-Napoca (1998). Stagiul, Statele Unite ale Americii (1979-1980). Activitate specializată în Argeș: inginer șef, Cooperativa Agricolă de Producție, Ștefan cel Mare (1968-1973); șef fermă (1973-1975), director (1975-1979), inginer șef (1980-1982), Întreprinderea de Legume și Fructe Pitești. Director/director general: Întreprinderea pentru Prelucrarea și Industrializarea Legumelor și Fructelor, Topoloveni (1982-1983); Trustul Horticulturii, Pitești (1983-1991); Direcția Generală pentru Agricultură și Industrie Alimentară (1991-1993; 2001-2002); SC *Agrovet APT SA* (2001-2002); SC *Vinalcool SA* (2002-2004). Expert: consilier de specialitate, Consiliul Județean Argeș (2004-2010); Asociația de Dezvoltare Intercomunitară *Servsal Argeș* (2010~). Norme tehnice, analize, studii, reuniuni tematice, preocupări privind evoluția economiei rurale în zona Argeș-Muscel. Aprecieri publice. (C.D.B.).

GHEORGHE / MAICAN, Dumitru (n. Suseni, Argeș, 3 februarie 1944). Fotoreporter. Fotograf, Muzeul Viticulturii și Pomiculturii, Golești, Argeș (1966-1970), Studioul Cinematografic *Buftea*, București (1970-1976), Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică, București (1976-1980), Institutul de Studii și Proiectări pentru Construcții în Străinătate *ROMPROIECT*, București (1980-1986), Biroul de Turism pentru Tineret, București (1986-1990), Studio foto-profesional *Maican Art*, București (1990 ~). Lucrări de referință: *Plaiuri argeșene, Bărăganul Ialomițean, Muzeul Viticulturii și Pomiculturii din România, Metroul Bucureștean, Confruntări – repere artistice româno-belgiene (1800-1940)* (1999), *Irimescu 100 – împlinirea unui secol de viață a unuia dintre titanii sculpturii românești* (2003). Numeroase expoziții în țară și străinătate și reportaje fotografice: Belgia, China, Egipt, Germania, Grecia, Franța, Insulele Malvine, Italia, Rusia, SUA. (I.E.C.).

GHEORGHE-SORESCU, Alexandru

(Brazi, Pravova, 27 octombrie 1940- Pitești, Argeș, 12 octombrie 1993). Inginer electrotehnician, manager. *Stabilit la Pitești din 1967*. Școala Medie Nr. 5 *Alexandru Ioan Cuza*, Ploiești (1962), Institutul Politehnic, București (1967). Inginer, șef adjunct secție, șef birou/atelier proiectare tehnologică (1969-1980), inginer șef pregătirea fabricației (1980-1990), inginer producție (1990-1992), Întreprinderea de Motoare Electrice/SC *Ana Electronic*, Pitești. Misiuni externe: prezentarea produselor, organizarea de expoziții, contracte pentru export în Danemarca, Egipt, Finlanda, Franța, Italia, Serbia. Testarea și promovarea noutăților tehnice în fabricația micromotoarelor electrice, pregătirea noilor generații de specialiști, reuniuni științifice naționale și internaționale, interviuri. Membru, asociații profesionale în domeniu, alte aprecieri publice. (E.H.).

GHEORGHE-SORESCU, Cornelia C.

(n. Mătășaru, Dâmbovița, 8 mai 1943). Jurist. Liceul din Găești, Dâmbovița, Facultatea de Drept, Universitatea București. *Stabilită în Argeș din 1966*. Jurisconsult trustul de Construcții Argeș (1966-1972); procuror (1972-1985), judecător, Tribunalul Argeș (1985-1995), președinte 1985-1990, președinte secție penală 1990-1995); judecător Curtea de Apel Pitești (1995-2005 președinte secție penală 1996-2002, președinte 2002-2005). Volume importante: *Jurisprudența Curții de Apel Pitești* (1998-2005), *Viața ca o viață* (2006). Participări științifice naționale și internaționale. Diploma conferită de Președintele României *Meritul Judiciar* (2002). Membru, foruri juridice naționale. (I.Bg.).

GHEORGHESCU, Benedict V.

(Dobrești, Argeș, 14 ianuarie 1924 – București, 9 iunie 1987). Medic, *gastroenterologie*, publicist. Liceul/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1942), Facultatea de Medicină, București (1948). Doctorat, *științe medicale*, București (1962), docență (1973). Stagii postdoctorale: Italia (1964-1965), Suedia (1969-1970). Medic, Clinica *Grivița*, București (1948-1974), Spitalul Fundeni (1974-1987), șeful Centrului de Cercetare și al Clinicii de Gastroenterologie; fondator, Laboratorul cu izotopi. Volume

importante: *Diagnosticul cu radioizotopi în clinică* (1964); *Scintigrafie clinică* (1968, în colaborare); *Intestinul subțire* (1975, în colaborare); *Sindromul de malabsorbție* (1982; în colaborare); *Profilaxia și tratamentul ulcerului gastric și duodenal* (1988, postum). Numeroase studii, articole, interviuri. Membru, prestigioase academii și societăți medicale din Europa și Statele Unite ale Americii. Expert al Organizației Națiunilor Unite pentru medicina nucleară în Maroc și Etiopia. Activitate didactică universitară, București, Karlovy-Vari. Valoroase aprecieri publice, eponimie, Școala din Dobrești, Argeș. (C.C.).

GHEORGHESCU, Chesarie / Constantin (n. Oșești, Vaslui, 12 martie 1929). Teolog, arhimandrit. *Activitate ecleziastică în Argeș, 1972-1994*. Seminarul Teologic, Mănăstirea Neamț (1955), Institutul Teologic Universitar, București (1956), Academia duhovnicească Zagorsk – Moscova (1960). Doctorat, *teologie*, București (1980). Activitate didactică, *Studii biblice, Dogmatică*, Seminarul Teologic, Curtea de Argeș (1972-1977), director al Seminarului (1975-1977), arhimandrit (1973), exarh al mănăstirilor din Arhiepiscopia Bucureștilor (1977 – 1986). Preot, *Catedrala Curtea de Argeș* (1986-1994). Duhovnic, Mănăstirea *Dintr-un lemn*, Vâlcea (1994 ~). Studii, articole în periodice religioase. Aprecieri publice. (S.P.).

GHEORGHESCU, Constantin V. (n. Dobrești, Argeș, 29 martie 1930). Inginer, economist, funcționar de stat, demnitar, publicist. Liceul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1949), Institutul Politehnic, București (1954). Doctorat, *științe economice*, București (1983). Frate cu **Benedict Gheorghescu** (v). Inginer, unitate de producție, București (1954–1958), specialist, Ministerul Industriei Ușoare, București (1958-1970, șef serviciu, director tehnic, director general); expert, Consiliul Superior Economic și Social al României (1970-1981). Ministru adjunct, Ministerul Industriei Ușoare (1981-1990), colaborator firme private și asociații patronale, București (1990 ~). Volume importante: *Tehnologii noi în industria de încălziminte*, *Tehnologia încălzimintei*,

Tehnologia confecțiilor din piele și înlocuitorilor din piele, Utilaje instalații și tehnologii în industria de pielărie, Marketingul din industria ușoară. Numeroase studii, articole, comunicări. Misiuni externe în țări din Europa, Asia, America. Diverse recunoașteri publice. (I.D.P.).

GHEORGHIESCU NICOLAESCU, Paul C. (n. Roman, Neamț, 26 mai 1943). Inginer, hidroenergetician, economist, manager. *Activitate în Argeș (1966-1990)*. Liceul *Roman Vodă*, Roman (1960), Institutul Politehnic, București (1965), Academia de Științe Economice, București (1976). Inginer (1966-1978), inginer șef (1978-1990), Întreprinderea *Centrale Hidroelectrice*, Curtea de Argeș; secretar de stat, Ministerul Mediului (1990-1991); director, *RENEL*, București (2001-2006); director *SC Hidroelectrica SA*, București (2006-2007). Activități specifice pentru exploatarea hidrocentralelor de pe râurile Argeș și Olt; gospodărirea apelor în timpul primului guvern după evenimentele din decembrie 1989; elaborarea strategiei sectorului hidroenergetic în etapa 2005-2025. Studii, articole, interviuri, reuniuni științifice naționale și internaționale. Membru, importante asociații profesionale în domeniul energiei hidroelectrice și marilor baraje, alte aprecieri publice. (N.B.).

GHEORGHIADIS, Ilarion/Ilie (București, 1777 – București, 8 ianuarie 1845). Înalt ierarh al Bisericii Ortodoxe Române, poliglot, militant politic. Integrat spiritualității argeșene prin responsabilități ecleziastice și inițiative didactice. Școala *Domnița Bălașa*, București. Ierodiacon, ieromonah, arhimandrit. Stareț, Mănăstirea *Dealul*, Dâmbovița (1808). Episcop al Argeșului (1820-1823; 1828-1845). Sfetnic al lui Tudor Vladimirescu (1821). Predicator, orator de mare talent. Fondator, Seminarul Teologic Curtea de Argeș (1836). Amfitrion, vizita generalului rus Pavel Kiseleff, președinte plenipotențiar al divanurilor / adunărilor Moldovei și Țării Românești (1829-1834), Mănăstirea Curtea de Argeș. Cuvânt rostit la înscăunarea domnului Munteniei, Alexandru Ghica (1834–1842). Patriot luminat. Numeroase atestări documentare. Importante

aprecieri antume și postume. (S.P.).

GHEORGHIU, Alexandru P. (n. Pitești, Argeș, 17 februarie 1928). Profesor universitar, manager. Liceul Comercial, Pitești (1946), Academia de Înalte Studii Economice, București (1950). Doctorat, *economie generală*, București (1963). Activitate didactică permanentă., Academia de Studii Economice, București (1950~). Funcții administrative: decan (), prorector (). Volume importante: *Analiza activității economice a întreprinderilor industriale* (1961, 1967, 1977, în colaborare); *Analiza contabilității întreprinderilor industriale* (1964), *Analiza economico-financiară la nivel microeconomic* (2004). Numeroase studii, articole, *granturi*, reuniuni științifice naționale și internaționale. Conducător de doctorat (1972 ~). Expert *UNESCO* (1968-1972). Contribuții la dezvoltarea învățământului superior economic românesc în perioada postbelică. (I.I.V.).

GHEORGHIU, Constantin E. (n. București, 6 iunie 1948). Cercetător științific, *fizică nucleară*, manager, publicist. Liceul *Gheorghe Șincai*, București (1966), Universitatea din București (1971). Doctorat, *fizică nucleară*, București (1987). Stagii de specializare: Franța (1973), Argentina (1981), Statele Unite ale Americii (1993). Activitate permanentă, Institutul de Reactori Nucleari Energetici / Institutul de Cercetări Nucleare, Mioveni, Argeș: cercetător (1974-1987; 1990-1992; 2006~); director adjunct științific (1987-1990; 1992-2006). Valoroase studii și rapoarte de autor sau prin colaborare, publicate în reviste de strictă specialitate din Austria, România, Slovenia. Coordonator, programe tematice de cercetare-dezvoltare. Participare la elaborarea Planului Național Nuclear și a prognozelor cooperării internaționale specifice. Misiuni oficiale externe: Agenția Internațională de Energie Atomică, Viena (anual); Comisia bilaterală de cooperare România-Statele Unite ale Americii (2002); Comitetul Internațional de Coordonare al Agenției, întrunit în Ungaria, Slovacia, Austria, Franța, Bulgaria (2004~). Experimentări, Centrala Nucleară-Electrica de la Cernavodă, Constanța. Membru, importante

asociații profesionale în domeniul fizicii nucleare, alte aprecieri publice. (E.H.).

GHEORGHIU, Dimitrie (Golești, Ștefănești, Muscel 15 iunie 1899 - Aiud, Alba, 15 septembrie 1949). Economist, proprietar rural și urban, militant politic. Studii liceale în Câmpulung, Muscel, universitare la București. Activitate profesională permanentă, instituții financiare și bancare din Capitală. Director, *Credintul Minier*, București (1940~1948). Opozant față de regimul comunist instaurat în România (1945), legături cu *diaspora* occidentală. Arestat (2 noiembrie 1948), torturat, judecat, condamnat, 20 de ani muncă silnică, penitenciarele Jilava, Ilfov și Aiud, Alba. Decedat în timpul detenției. Importante atestări documentare. Aprecieri publice antume și postume. (I.I.P.).

GHEORGHIU, Eliza H. / **AIDANIAN, Eliza H.** (Ruse, Bulgaria, 14 noiembrie 1919 – Pitești, 8 iulie 1990). Dirijor, profesor, acompaniator. *Stabilită în Pitești din 1948*. Colaborator extern, Teatrul Muncitoresc, Pitești (1948). Profesor, Colegiul *Notre-Dame de Sion*, Ruse, Bulgaria. Dirijor, Școala Populară de Artă Pitești. Membru fondator al Liceului de Muzică, Pitești, Argeș (1957). Importante contribuții la evoluția artei dirijorale și a fenomenului cultural național. (L.P.).

GHEORGHIU, Gheorghe N. (Sfârșitul secolului XIX - Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar în Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Mușătești, plasa Argeș, expropriate prin *Reforma Agrară din 23 martie 1945*, aplicată pe timpul guvernului condus de Petru Groza. (I.I.Ș.).

GHEORGHIU, Ioan (Văleni-Podgoria, Călinești, Muscel, 29 decembrie 1878-?). Jurist, publicist. Liceul *Ioan C. Brătianu*, Pitești (1898), Facultatea de Drept, București (1905). Inspector comunal, județul Muscel (1905-1906). Avocat, Baroul Argeș (1906~). Adept al **doctrinei** liberale. Activitate permanentă la Curtea de Argeș. Volum important: *Data în dreptul roman și român*. Oratorie.

Reprezentarea intereselor mai multor familii cunoscute din Argeș-Muscel. Membru, Corpul Avocaților din România (1911), alte aprecieri publice antume sau postume. (I.F.B.).

GHEORGHIU, Nae N. (Sfârșitul secolului al XIX - Prima jumătate a secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Mușătești, plasa Argeș, expropriate parțial prin *Reforma Agrară din 23 martie 1945*, aplicată pe timpul guvernului condus de Petru Groza. (I.I.Ș.).

GHEORGHIU, Nicolae (Secolul XX). Înalt funcționar public, militant politic. Primar al orașului Curtea de Argeș (1929-1933) 23 august 1944 - 28 ianuarie 1945. Apropiat conceptelor promovate de Armand Călinescu (v.) și Florian Ștefănescu-Goagă (v.). Contribuții directe la: edificarea halei comerciale (1929); adoptarea noului regulament pentru urbanizarea localității (1933); înființarea Universității Populare (mai 1933); dezvelirea, în octombrie 1933, a bustului de bronz, Constantin Dobrescu-Argeș (v.); transferarea Fabricii de Cherestea Arif în administrație publică, sub denumirea Casa Autonomă a Pădurilor Statului/CAPS (1933); gestionarea gospodăririi orașului în primele luni după evenimentele de la 23 august 1944; pregătirea plecării unităților militare din Curtea de Argeș pe Frontul de Vest. Colaborări naționale. Importante aprecieri publice. (N.M.).

GHEORGHIU, Nicolae N. (Câmpulung Muscel, 4 septembrie 1968 - București, 1959). Medic, *obstetrică-ginecologie*, profesor universitar, cercetător, manager, publicist. Colegiul *Sfântul Sava*, București (1892), Facultatea de Medicină, Paris (1896-1900). Medic, Clinica de Obstetrică - Ginecologie, București (1900-1913), profesor universitar, Facultatea de Medicină, București (1913-1937). Fondator; secția de chirurgie în domeniu; serviciul de puericultură; laboratorul clinic prenatal; revista *Obstetrică - Ginecologie și Puericultură* (1920); Societatea de binefacere *Prietenii Institutului Maternitatea* din capitală (1924); legislația gravidiei și a lehzuziei. Director: Institutul Clinico-Obstetrical, Școala de Moașe, București. Președinte: Asociația

Generală a Medicilor din România, Uniunea Medicală Balcanică, alte societăți profesionale. Membru, Academia de Științe Medicale din România, volum omagial (1937), alte importante aprecieri publice naționale și internaționale. (C.C.).

GHERĂSOIU, Dumitru (n. Odobești, Dâmbovița, 4 februarie 1933). Inginer constructor, profesor gradul I, *tehnologie*, manager. Liceul *Gheorghe Șincai*, București (1951), Facultatea de Construcții București (1957). Stagii documentare: Franța, Italia. Șef lot, șef serviciu, șef șantier, șef grup șantiere, Trustul de Construcții Argeș (1957-1974). Lucrări reprezentative: locuințe, Pitești-Centru (1960-1961; 1971-1973); cartierele *Vișoi I*, Câmpulung (1967-1970), *Războieni II-III*, Pitești (1970-1974). Edificii distincte: Hotelul *Muscelul* și Casa de Cultură a Sindicatelor Câmpulung (1967-1969). Hotelul *Posada*, Curtea de Argeș (1968-1969); Magazinul *Trivale* (1971-1973), Sala Sporturilor (1972-1973), reamenajare, Teatrul *Alexandru Davila*, Pitești (1972-1973). Activitate didactică, discipline tehnice (1974-1995), director (1974-1982; 1990-1995), Grupul Școlar Construcții Nr. 2 Pitești, colaborator Școala de maiștri (1995~). Extinderea spațiilor de învățământ, dotarea atelierelor și laboratoarelor, înființarea cabinetelor de specialitate. Participare frecventă la importante demersuri metodice inițiate de Casa Corpului Didactic Pitești. Inspectoratul Școlar Argeș, Ministerul Educației. Reuniuni științifice, interviuri, colaborări externe. Intensă activitate civică. Membru, asociații profesionale în domeniu. Diverse aprecieri comunitare. (P.P.).

GHERGHEL, Alexandru (Pitești, Argeș, 27 aprilie 1879 - Constanța, Dobrogea, 20 decembrie 1951). Jurist, manager, publicist. Liceul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1897), Facultatea de Drept, București (1902). Avocat. Decan, Baroul Constanța. Articole, comentarii, interviuri: drept penal și civil. Preocupări literare. Volume importante: *Cântece de amurg* (1906); *Insula uitării* (1924); *Raze și umbre* (1933); *Solitare* (1935); *Dobrogea în viața românească* (1935). Colaborări, revistele: *Viața*

nouă (1905-1919); **Românul literar** (1905-1907). Diverse recunoașteri publice. (D.V.).

GHERGHESCU, Aurelian I. (n. Boteni, Argeș, 3 februarie 1932). Economist. Școala Normală, Câmpulung. Academia de Studii Economice, București (1959). Economist (1959-1961); director general, Întreprinderea Comercială cu Ridicata pentru zona Argeș, Olt și Vâlcea (1962 – 2001), fiind cel mai longeviv director de profil din țară. Articole cu specific comercial în presă, participări la simpozioane naționale. Decorat cu *Ordinul Muncii*. (T.C.A.).

GHERGHINA (A doua jumătate a secolului XV - Începutul secolului XVI). Demnitar medieval, mare proprietar funciar, Topoloveni, Muscel. Căsătorit cu jupâneasa **Neaga** (v.) pe timpul domnilor **Vlad Călugăru** (v.) și **Radu cel Mare** (v.). Apropiat familiei boierilor munteni Băleanu. Ctitor și donator (1502), Mănăstirea Nucet, Dâmbovița, fapte recunoscute documentar, prin acte oficiale de cancelarie. Alte aprecieri publice. (N.M.).

GHERGHINA, Gheorghe (Păduroi, Poiana Lacului, Argeș, 26 aprilie 1943). Profesor, *matematică*, publicist. Liceul Nr. 2, Pitești (1960), Universitatea din București (1965). Activitate didactică: Școala Călinești, Argeș (1965-1966), Liceul *Alexandru Odobescu*, Pitești (1990-2006). Colaborări, Institutul de Subingineri / Universitatea din Pitești (1970-1973; 1997-2000). Coautor, lucrări de specialitate (2004, 2005, 2006). *Rezolvitor, Gazeta matematică*, București. Succese importante în pregătirea elevilor pentru olimpiade naționale și internaționale. Responsabil, Cercul pedagogic al profesorilor de matematică din liceele industriale din Pitești (1982-1990), alte aprecieri publice. (P.P.).

GHERGHINA, Gheorghe (Șuici, Argeș, 1 iulie 1955). Economist, înalt funcționar de stat, demnitar. Liceul/Colegiul *Vlaicu Vodă*, Curtea de Argeș (1977), Facultatea de Finanțe-Contabilitate, București (1981). Doctorat, *științe economice*, București (1995). Activitate specializată în Capitală: economist, Compania *Tarom* (1981-1983); cercetător, Institutul de

Finanțe, Circulație Monetară și Prețuri (1983-1987); economist (1987-1990), director general (1990-2001), secretar de stat (2001-2005), Ministerul Finanțelor; consilier direcție, Banca Națională a României (2005-2009); secretar de stat, Ministerul Finanțelor Publice (2009 ~). Preocupări didactice: Academia de Științe Economice și Universitatea *Dimitrie Cantemir*, București. Contribuții importante la: elaborarea Bugetului de Stat, urmărirea execuției departamentale; elaborarea conturilor naționale proprii și sistemelor asigurărilor sociale de stat. Studii, analize, evaluări, prognoze, reuniuni tematice. Aprecieri publice. (C.D.B.).

GHERMANO, Antim (Secolul XIX). Artist plastic, *pictură*, restaurator. Activitate la Câmpulung, Muscel. Portrete cunoscute: *Negru Vodă* (v.), *Nicolae Alexandru* (v.), *Matei Basarab* (v.), *Melchisedec* (v.). Compoziție eclesiastică de referință: Biserica Mănăstirii *Negru Vodă*, Câmpulung (1827). Fondator de școală picturală în reședința Muscelului, printre discipoli, Iacovache Constantinescu / Fota (v.). Adept al cunoașterii spiritualității românești și europene. Importante aprecieri publice antume sau postume. (S.N.).

GHERMĂNESCU, Ioan (Câmpulung, Muscel, 1828 – București, 1886). Teolog, profesor, *istorie eclesiastică*, traducător. Seminariile, București (1845) și Chișinău (1847). Bursier, Academia duhovnicească, Petersburg (1855), titlul de *magistru* în teologie. Activitate didactică, Seminarul *Central*, București (1857-1886). Volum important: *Manual de istorie bisericească pentru seminariile României, I-II* (1874), traducere din limba rusă, alte scrieri în domeniu. Diverse aprecieri publice. (S.P.).

GHERMĂNESCU, Neculae (Secolul XIX). Ierarh, militant politic. Inițiator, organizator, participant activ la evenimentele anului 1848 din Câmpulung, Muscel. Coordonatorul procesiunii depunerii *Jurământului* revoluționarilor oficiali, Mănăstirea *Negru Vodă*, Câmpulung: „*Jur în numele unui Dumnezeu și pe această Sfântă Cruce că voi fi credincios Nației Române,*

apărând-o din toate puterile împotriva vericărui atac și asuprire; jur că nu voi lucra niciodată în contra intereselor nației și că voi ținea și apăra acele 21 de puncturi decretate de popol, conlucrând după putință-mi și jertfind viața mea chiar pentru dânsule și pentru nație”. Arestat după înfrângerea Revoluției române (13 septembrie 1848), închis la Mănăstirea Văcărești, București, judecat și condamnat (noiembrie 1848 – februarie 1849). Aprecieri publice. (V.P.).

Ghibernea, Dan M. (n. Târgu Mureș, 15 septembrie 1954). Diplomat, parlamentar, patron *media*, traducător. *Domiciliat la Pitești, Argeș* (1954-1972), colaborări ulterioare. Fiul lui **Marcel G.** (v.) Liceul *Nicolae Bălcescu*/ Colegiul *Ion C. Brăteanu*, Pitești (1972), Facultatea de Filologie, București (1977), Școala de Relații Internaționale, Universitatea *Sorbona*, Paris, Franța (1979). Traducător, limbile franceză și engleză, în Capitală: Întreprinderea *Conet* (1977-1980); Academia de Științe Social-Politice (1980-1990); Academia Română, București (1990-1993). Șef, Departamentul Relații Externe, Camera Deputaților (1993-1996). *Deputat de Argeș* (1996-2000), reprezentând Partidul Democrației Sociale din România, Comisia Relații Externe. Ambasador al României în Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (2000-2004). Patron fondator, *trust de presă*, redacții în Argeș-Muscel. Articole, studii, interviuri, reuniuni naționale și internaționale pe diverse teme. Aprecieri publice (C.D.B.).

Ghibernea, Marcel Mihai D. (n. Brașov, 5 septembrie 1924). Diplomat, ziarist, traducător, publicist. *Domiciliat la Pitești în perioada (1940-1960)*. Liceul Militar *Dimitrie A. Sturdza*, Craiova (1943), Facultatea de Limbi Germanice, București (1949). Cadru didactic, instituții din Vâlcea și Argeș (1949-1953), secretar literar, ziarul *Secera și Ciocanul*, Pitești (1953-1956); director Biblioteca Regională Argeș (1956-1960). Activitate diplomatică, Ministerul Afacerilor Externe, București (1960-1962; 1968-1972; 1979-1984), ambasadele României la Londra și Paris, ministru consilier

(1972-1979). Traduceri (volume): *Mari decizii ale celui de Al Doilea Război Mondial*, de Jacques Delannay (1988); *Expediția Jason*, de Tim Severin (1989); *Istoria secretă a petrolului*, de Jacques Delannay și Michel Charlier (1989); *Tainicul Pelerin*, de John le Carré (1944); *Până la Jerusalem și înapoi*, de Saul Bellow (2002). Valoroase inițiative culturale externe, acorduri, programe, înțelegeri cu state din Europa și Africa, alte reuniuni diplomatice pe diverse teme. Contribuții importante privind revigorarea activității culturale din Argeș – Muscel la mijlocul secolului XX, extensia spiritualității autohtone în marile capitale occidentale, cunoașterea operelor unor analiști de prestigiu în România contemporană. (C.S.).

Ghica, Ion T. (Pitești, 25 noiembrie 1873 – București, 1922). Jurist, înalt funcționar de stat, publicist, redactor, traducător. Cursuri liceale finalizate la București (1890); Facultatea de Drept, Paris (1896); Școala de Științe Politice, Paris, avocat. Prefect, județele Vlașca și Constanța; consilier al guvernului României în Basarabia 1918. Președinte fondator, Secțiunea din Paris a Ligii Culturale Române. Volume importante: *Ion C. Brătianu (1821-1891). Studiu biografic* (1892); *La propriété litteraire et artistique en Roumanie* (1906); *Politica* (1915). Traducere: Frantz von Curing, *Disciplina*, dramă adaptată după Jean Thorel, București (1913). Studii monografice pentru comunele din județul Vlașca. Colaborator: *Revista de drept și sociologie*, Paris; *Revista nouă, Pétrola, Libertatea* (Giurgiu, 1919-1920). Membru, Societatea de Antropologie din Paris, alte importante aprecieri publice. (M.M.O.).

Ghidul Locatarului (2007~). Publicație periodică, apare la Pitești, editată lunar de Asociația de Site-uri a Întreprinderilor din România, 10.000 de exemplare, 32 de pagini. Distribuție gratuită. Informații, analize, comentarii pe teme cetățenești semnate de specialiști în diverse domenii. Publicitate cu conținut economic și gospodăresc. Director fondator: Ionuț Petculescu. Importante sugestii cumunitare. (V.G.M.).

GHIGEANU, Constantin (n. Tărtășești, Dâmbovița, 13 octombrie 1930). Ofițer de carieră, înalt funcționar public, militant politic. *Stabilit la Curtea de Argeș din 1952*. Liceul *Mihai Viteazul*, București (1948). Școala Militară, Sibiu (1952). Activitate specifică, *Unitatea Militară Vânători de Munte*, Curtea de Argeș (1952-1987), colonel în rezervă. Președinte, Comitetul Orașenesc al Frontului Salvării Naționale / Comitetul Provizoriu al Unității Naționale (1989-1992). Viceprimar (1989-1990), primar (1992-1996), Curtea de Argeș. Demersuri favorabile pentru introducerea televiziunii prin cablu (1993); ridicarea orașului la rang de municipiu (1995); finalizarea turnării în bronz a statuii *Basarab I Întemeietorul* (v.), transportul, montarea și dezvelirea monumentului (20 mai 1995). Alte inițiative comunitare. Importante aprecieri publice. (N.M.).

GHIGIU, Matei A. (Musculești, Bărbătești, Gorj, 15 aprilie 1924 – București, 20 iunie 2004). Inginer, *construcții civile și industriale*, înalt funcționar de stat, demnitar. *Domiciliat în regiunea Argeș (1954-1968)*. Liceul Teoretic Vedea, Argeș, Institutul de Construcții, București (1954). Activitate productivă: Firma *Prager*, București (1941-1953); Șantierul Uzinei de Sodă, Govora, Vâlcea (1954-1955); director, Grupul de Șantiere Râmnicu Vâlcea (1955-1956). Funcții publice: vicepreședinte, Sfatul Popular Regional Pitești (1956-1965); vicepreședinte, Comitetul de Stat al Planificării, București (1965-1966). Ministru, Ministerul Construcții Industriale, Chimie și Rafinării / Construcții industriale (1966-1974); director general, Trustul Construcții-Montaj Industrie Chimică (1974-1987), București. Participări directe la redimensionare urbanistică și industrială a zonei Argeș-Muscel. Coordonarea programelor de stat pentru: Construirea Cartierului *Calea București* (Pitești); edificarea Întreprinderii *Dacia* (Colibași), Combinatului Petrochimic și Rafinării (Pitești-Sud); extinderea rețelelor tehnice în Câmpulung și Curtea de Argeș. Activități asemănătoare la Bârlad, Brașov, Craiova, Iași, Slatina. Fondator, Firma *Arcom*, București (1967), colaborări benefice în Franța,

Germania, Irak, Iran, Siria, Egipt. Valoroase aprecieri antume și postume. (I.T.B.).

GHILAȘ, Vasile (județul Orhei, Basarabia, 1929 – Buzău, 1945). Erou. În timpul luptelor din 1941, când trupele române au întâmpinat rezistență în zona sa natală, el s-a oferit să fie călăuză și a condus ostașii români în spatele trupelor sovietice care s-au retras în grabă spre râul Nistru. Pentru fapta sa de curaj și dragoste de țară, a fost decorat, la vârsta de 12 ani, cu medalia „*Virtutea Militară*” și a fost trimis, pe cheltuiala statului, la Liceul Militar din Cernăuți. Fapta lui de eroism a fost redată în manualul de *Citire pentru clasa a IV-a primară cu titlul „Un copil erou”*. În timpul liber, viitorul ofițer se ocupa de sculptură, tema preferată fiind *capul de mort*. Urmare a ofensivei sovietice, în primăvara anului 1944, liceul din Cernăuți a fost desființat, elevii fiind repartizați la celelalte licee militare. Vasile Ghilaș a ajuns la Liceul Militar *General Gheorghe Macarovici* din Iași, evacuat la Câmpulung Muscel. În martie 1945, guvernul Groza a emis ordinul prin care elevii originari din Basarabia și Bucovina de Nord să fie trimiși înapoi, în haine civile, în 24 de ore, la părinții rămași în teritoriile considerate de autoritățile comuniste ca „eliberate de armata sovietică”. Vasile Ghilaș a fost reținut un timp la București și apoi predat sovieticilor. A fost găsit mort în apropiere de Buzău, fiind aruncat din tren în timpul transportului de către sovietici. Importante recunoașteri antume. (I.I.P.).

GHILENCEA, Vasile I. (n. Retevoiești, Argeș, 15 august 1936). Romancier. Școala Populară de Artă, secția *Sculptură*, Pitești (1958-1959) și Câmpulung-Argeș (1959-1960); evidențiat profesional pe țară în specialitatea *genetică* (1960). Colaborator, Societatea Răspândirii Științei și Culturii, Argeș (1958-1959); membru, Societatea Scriitorilor Ardeleni, Cluj; corespondent voluntar, ziarele *Secera și ciocanul* (Pitești), *Steagul roșu* (Brașov) - 1958-1961, *Drum nou* (Baia Mare, 1964-1965); corespondent internațional, Radio-Moscova (1961-1964); membru, colectivul redacțional al revistei literare *Dor de dor* (Călărași, Ialomița, din 2000). Beletristică: *Trei anotimpuri* (1986),

Între două iubiri (1997), *Flori pentru mama* (1997). (M.S.).

GHILENCEA, Vasile I. (n. Retevoiești, Pietroșani, Muscel, 15 august 1936). Genetician, publicist, romancier, redactor. Școala Tehnică de Maiștri Zootehniști (1960), Școala Populară de Artă, Pitești (1960). Activitate agricolă, unități specializate în localități din Argeș (1960-1998). Volume importante: *Trei anotimpuri* (1986); *Între două iubiri* (1997); *O floare albastră* (2001); *Flori pentru mama* (2005); *La marginea dimineții* (2007). Colaborator, ziarele: *Secera și ciocanul* (Pitești), *Steagul roșu* (Brașov), *Drum nou* (Baia Mare). Membru, colectivul redacțional, revista literară *Dor de dor* Călărași (2000~). Membru fondator, Liga Scriitorilor din România (2007), alte aprecieri publice. (M.S.).

GHIMPA, Dumitru I. (Optași, Olt, 24 octombrie 1865 - Pitești, Argeș, 1942). Profesor, *fizico-chimice*, publicist. *Stabilit definitiv la Pitești în 1901*. Liceul de Băieți, Craiova, Dolj (1885), licențiat Facultatea de Științe, București (1895). Asistent, Universitatea din București (1895-1901). Activitate didactică neîntreruptă: Liceul de Băieți/Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1901-1931), director (1907-1911; 1916-1920). Membru fondator: Societatea de Gimnastică *Aquila* (1910); Liceul de fete/Colegiul *Zinca Golescu* (1921); Ateneul Popular *Gheorghe Ionescu-Gion* (1928), Pitești. Volume importante (manuscris): *Din istoria diamantului*; *Viața și opera profesorului Constantin I. Istrati*; *Curs complet de fizică și chimie*. Studii, articole, conferințe pe teme științifice și metodice. Diverse aprecieri antume sau postume. (I.M.D.).

GHIMPA, Elena D. (A doua jumătate a secolului XIX - Începutul secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Humele, plasa Teleorman, expropriate parțial prin *Legea pentru definitivarea Reformei Agrare din 17 iulie 1921*, aplicată de guvernul condus de Alexandru Averescu. (I.I.Ș.).

GHINESCU, Corneliu I. (Ungheni,

Argeș, 7 august 1916 – Pitești, Argeș, 6 ianuarie 1987). Medic, *pneumoftiziologie*, manager. Liceul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1934), Universitatea din Cluj (1943). Fiul lui **Ion G.** (v.). Medic: Facultatea de Medicină, Cluj (1943-1944); Spitalul de zonă interioară Pitești (1944-1945); Spitalul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1945-1948); Secția de Tuberculoză, Pitești (1948-1951); director fondator, Spitalul *TBC* Pitești (1951-1983). Medic primar (1956). Președinte emblematic: Filiala Pitești a Uniunii Societăților de Științe Medicale din România; Colegiul Medicilor, Argeș-Muscel. Numeroase studii, articole, analize de asistență socială, reuniuni științifice naționale. Colaborări externe. Medic emerit (1973), alte importante aprecieri comunitare. (C.C.).

GHINESCU, Ion D. (Ungheni, Argeș, 10 martie 1888 – Pitești, Argeș, 21 martie 1975). Jurist, militant politic, înalt funcționar de stat; publicist. Liceul / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1908), Facultatea de Drept, București (1911). Doctorat, *științe juridice*, Universitatea *Sorbona*, Paris (1915). Avocat, barourile Muscel și Argeș (1911-1952). Participant la Primul Război Mondial, Frontul *Carpatic*, luptele de la Dragoslavele, Muscel (octombrie-noiembrie 1916), prizonier german (1916). Membru marcant, Partidul Național Liberal *Constantin / Dinu Brătianu*, prefect de Argeș (1933- 1937). Adept al constituirii Blocului Național Democrat (1944). Gestionarea redresării economiei locale după criza din 1929-1933; instalarea Camerei de Muncă Pitești, înființată la 31 ianuarie 1933; inaugurarea sediului Administrației Financiare Argeș (1936), astăzi, Primăria Municipiului Pitești; noi amenajări la Schitul *Trivale*. Articole de *presă*, interviuri, memorii, revista *Junimea*, Pitești. Aprecieri publice antume și postume. (I.T.B.).

GHINESCU, Ion Mihai M. (Balabani, Boteni, Muscel, 6 iulie 1933 – Boteni, Argeș, 14 mai 2001). Poet popular, publicist, culegător de folclor. Membru, Asociația Folcloriștilor Argeșeni *C. Rădulescu-Codin*, Pitești. Fondator, Cenaclul literar *Argeșul*, Boteni. Volume: *Drag îmi e să spun în vers* (1977), *Cânt din plaiul dorului* (1982). (C.C.).

GHIOCULESCU, Alexandru C. (A doua jumătate a secolului XIX). Inginer *instalații electrice*. *Originar din Câmpulung*. Școala Superioară de Ingineri, Mannheim, Germania, *diplomat electro-inginer*. Activitate productivă, Salina Slănic, Prahova. Servicii oferite administrației urbane Câmpulung (1910) pentru executarea și exploatarea rețelei de iluminat public, recepționate în 1912. Aprecieri comunitare. (**G.C.**).

GHIȚĂ, Sorin (n. Domnești, Argeș, 29 iunie 1950). Inginer. Institutul Politehnic, București (1975). Inginer, Combinatul Chimic, Râmnicu Vâlcea, șef de atelier la IEH, inginer șef, Întreprinderea Specială Băbeni. (**A.T.C.**).

GHIȚĂ, Ștefan D. (Boșneagu, Ulmu, Călărași, 30 mai 1914 – Pitești, Argeș, 11 august 1988). Inginer mecanic, manager, parlamentar. *Stabilit la Pitești din 1958*. Școala Medie Nr. 2 / Colegiul *Zinca Golescu*, Pitești (1960), Institutul Politehnic, Brașov (1969). Activitate productivă: Întreprinderea de Avioane, Otopeni, București (1940-1951). Director general, uzinele: *Steagul Roșu*, Brașov (1951-1953); *Sovromtractor / Tractorul*, Brașov (1953-1958); *Vasile Tudose Colibași/Mioveni*, Argeș (1958-1962). Funcționar: Sfatul Popular Regional Argeș (1962-1968); Întreprinderea de Autoturisme Colibași / Mioveni (1968-1973); Întreprinderea *Steagul Roșu*, Brașov (1973-1976). Deputat de Alba în Marea Adunare Națională, Circumscripția Electorală Blaj (1952-1953), reprezentând Frontul Democrației Populare. Studii, analize, rapoarte, interviuri, inovații, reuniuni tematice naționale și internaționale. Contribuții la dezvoltarea industriei constructoare de mașini din România. Membru, diverse foruri economice, alte aprecieri publice antume și postume. (**D.D.I.**).

GHIȚESCU (Secolul XIX~). Familie tradițională din Groși, Băbana, Argeș. Proprietari funciari, preoți, cadre didactice, funcționari, muzicieni, ingineri, artiști plastici. Mai cunoscuți: **Vasile V.G.** (1869-1954), preot, Biserica Spirești/Negulești, Băbana, căsătorit cu Eugenia Bălășescu, șapte copii; **Vasile V.V.G.**

(1906-1990), învățător, Școala Normală Cristuru Secuiesc, Harghita (1926), activitate didactică permanentă, Școala Groși, Băbana (1926-1968); **Dumitru V.V.G.** (1913-1977), preot, Facultatea de Teologie, Cernăuți, Bucovina (1940); paroh, Biserica Spirești/Negulești, Băbana (1941-1977); **Ion V.V.G.** (1922-1999), muzician, Seminarul Teologic, Curtea de Argeș (1941), combatant, Frontul de Est, prizonierat (1944-1949), tenor, corul Ansamblului *Ciocârlia* al Armatei București (1951-1987); **Constantin V.V.V.G.** (n. Băbana, 1934), electronist, Liceul *Nicolae Bălcescu*, Pitești (1953), Școala Tehnică de Electronică Nucleară, București (1963), activitate în domeniu, Institutul de Fizică Atomică, Măgurele, București (1963-2009); **Vasile V.V.V.G.** (n. Băbana, 1939), profesor, publicist, documentarist, Liceul *Nicolae Bălcescu*, Pitești (1956), facultatea de Filologie Pitești (1966) și București (1972). Activitate didactică, Școala Băbana, Argeș (1966-1968); lector, revista *Argeș*, Pitești (1968-1972); secretar șef, Institutul de Învățământ Superior, Pitești (1972-1986); inspector, întreprinderea Cinematografică Argeș (1986-1994); lector, ziarul *Argeșul liber*, Pitești (1994-1997); metodist-documentarist, Casa Corpului Didactic, Pitești (1997-2000). Numeroase studii, articole, comunicări, recenzii, pe teme literare și de interes cetățenesc publicate în cotidiene, reviste, alte periodice din țară, Buletinul Științific al Facultății de Învățământ Pedagogic *Universitas*, Pitești. Vizite documentare în Bulgaria, Cehia, Serbia, Slovacia, Ungaria. Asigurarea logisticii pentru evidența studenților, stimularea creației literare, prezentarea portofoliului spectacolelor de film, valorificarea unor tradiții culturale din județul Argeș; **Dan Gabriel I.G.** (n. București, 1952), inginer, Facultatea de Metalurgie, Institutul Politehnic, București (1977), inginer metalurg, Fabrica de batiuri pentru mașini unelte, Alba Iulia (1977-1980), Fabrica de ventilatoare, București (1980-1989); manager comerț exterior, firmă proprie (1989~); **Nicolae-Alexandru V.V.V.G.** (n. Pitești, 1973), designer, Liceul de Artă *Dinu Lipatti*, Pitești (1994), Facultatea de Arte Decorative și Design, specializarea *artă murală*, Universitatea Națională de Arte, București (2002). Activitate în domeniu: *SC Film Factor*

SRL, București (2002-2007); colaborator în limba engleză la Universitatea din Changchun, Republica Populară Chineză, *Comunicații Vizuale și Graphic Design* (2007~). Premiul III la concursul de creație *Tigrul din zodiacul chinezesc, văzut și interpretat în manieră proprie*, nominalizat în volumul *Black Horse Chinese Zodiac Design Collections. 100 Tiger Faces = Colecțiile Black Horse ale Horoscopului Chinezesc. Tigrul în 100 de variante* (Guangdong, 2009). Importante aprecieri publice. (F.P.).

GHÎTESCU, D.I. (.....). Ziarist. Fondator, responsabil, director-proprietar, *Glasul țării*, Câmpulung (1921-1924; 1928); director, ziarul *Curierul Muscelului*, Câmpulung (1922), director-proprietar, ziarul *Glasul luptătorilor*, Câmpulung (1923-1924), director, ziarul *Vestea*, Câmpulung (1928), director-proprietar, președinte, Cercul Ziariștilor Musceleni. (I.B.).

GHÎTESCU, Floriean S. (Curtea de Argeș, 20 februarie 1930 - Curtea de Argeș, 30 decembrie 2004). Înalt funcționar public, militant politic. Liceul *Nicolae Bălcescu*, Pitești (1970), Academia de Științe Social-Politice, București (1977). Muncitor, șef secție, maistru, Fabrica de Confecții, Curtea de Argeș (1955-1970). Membru marcant, Partidul Comunist Român, secretar (1970-1977), prim-secretar și primar (1977-1983), Curtea de Argeș. Activitate intensă pentru dezvoltarea economică și edilitară a orașului: inaugurarea Fabricii de Bioproteine (1982), colaborare româno-japoneză, desființată în 1990; construirea spitalului și a stadionului (1980-1983); continuarea lucrărilor de restaurare la Curtea Domnească; amenajarea Expoziției de etnografie și artă populară *Casa Norocea* (1981); extinderea zonelor rezidențiale. Primirea unor importante vizite prezidențiale și guvernamentale, documentări externe în Cehia, Italia, Olanda, Slovacia, direcționarea proiectelor urbane ulterioare. Importante aprecieri publice. (N.M.).

GHÎTESCU, Ludmila I. (Volintir, Cetatea Albă, Basarabia, 1 decembrie 1918 -

Pitești, Argeș, 2 ianuarie 1991). Scriitoare, educatoare. *Stabilită la Pitești din 1944* / Florea Ludmila. Căsătorită cu **Mihail S.G.** (v.). Școala Normală *Domnița Anca*, București (1938). Activitate didactică permanentă: unități de învățământ preșcolar din Argeș (1944-1975); inspector școlar (1949-1952); directoare, Casa de Copii Școlari, Pitești (1952-1954); Fondatoare, Cenaclu literar (1948), Pitești. Volume importante (versuri): *A căzut o stea* (1941); *Fântâni* (1969); *Câmpii interioare* (1975); *Între două dimineți* (1981); romanul *Enigma unui ametist* (1984). Președinte, Cenaclul literar *Liviu Rebreanu*, Pitești (1956~1991). Membră a Uniunii Scriitorilor din România, Filiala București (1970). Colaborări *media*: ziare, reviste, culegeri, anuare, antologii. Referiri critice favorabile, alte aprecieri publice antume și postume. (M.M.O.).

GHÎTESCU, Mihail S. (n. Curtea de Argeș, 9 ianuarie 1921). Publicist, funcționar de stat, profesor. Frate cu **Floriean S.G.** (v.). Liceul Industrial, Pitești (1942), Școala pentru Ofițeri de Aviație, Halle, Germania (1944). Combatant, Al Doilea Război Mondial, *Frontul de Vest* (1944-1945). Cursuri speciale, *manageri culturali*, Timișul de Sus, Brașov (1947-1948). Consilier, Ministerul Artelor și Informațiilor, București (1948-1949); șef, Secția Culturală, Sfatul Popular Regional Argeș (1949-1958); director, Casa Creației Populare / Centrul pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Argeș (1958-1960); muzeograf, Muzeul Regional Argeș, (1960-1962). Activitate didactică, școli din Pitești (1962-1983). Fondator: Biblioteca Regională Argeș (1951); Palatul Culturii, Pitești (1955); Teatrul de Stat, Pitești (1955); Cenaclul literar *Orizonturi noi / Alexandru Sahia / Liviu Rebreanu* (1948 / 1952 / 1956), Pitești. Volume importante: *Lidia, I* (1994), *II* (1996); *Cenaclul literar Liviu Rebreanu la 55 de ani. Antologie* (2004). Colaborări *media*: ziare, reviste, studiouri tv. din Argeș. Președinte, Fundația Literară *Liviu Rebreanu*, Pitești (1996-2006), președinte de onoare (2006~), alte aprecieri publice. (M.S.).

GHÎTULESCU, Mircea (Cuca, Argeș 14 august 1945 – București, 16 octombrie

2010). Profesor, *limba și literatura română*, scriitor, manager. Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj Napoca (1969). Doctorat, *estetică*, București (1995). Activitate didactică: liceele Întorsura Buzăului, Covasna (1969 -1970), Iara, Cluj (1970–1972); redactor: *Cuvântul liber*, Sfântul Gheorghe, Covasna (1970); *Steaua*, Cluj Napoca (1985-1990); *Drama*, București (2001-2010); inspector, Comitetul Județean de Cultură, Cluj (1972-1978); director: Teatrul de Păpuși, Cluj Napoca (1978-1980, 1991); Direcția Teatrelor, Ministerul Culturii, București (1991-1992); Teatrul Național, Cluj Napoca (1992-1993); Consilier, Televiziunea Română, București (1993-1994); secretar, Uniunea Scriitorilor din România (2001-2005), consilier (2005-2010). Volume importante: *Goga la Ciucea* (1975); *Orașul fără somn* (1978); *Aleksandri și debutul său* (1980); *Istoria literaturii dramatice române contemporane. 1900-2000* (2000); *Teatrul românesc contemporan* (2004). Numeroase studii, articole, comentarii, reuniuni literare. Membru, Uniunea Scriitorilor din România, Asociația București. Premiul *Ion Luca Caragiale* al Academiei Române (2002), Premiul Scriitorilor din România (2005). Alte importante aprecieri publice. (M.S.).

GHÎTESCU, Stan (Sfârșitul secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Proprietar imobiliar, parlamentar, comerciant. *Deputat de Argeș (1939-1940)*, reprezentând Frontul Renașterii Naționale, Categoria *Comerț și Industrie*, Circumscripția Ținutului Bucegi, reședință, București, delimitată prin legislația regelui Carol II (v.). Anterior, adept al politicii liberale. Contribuții la evoluția economiei locale interbelice. Inițiative comunitare. Aprecieri publice. (C.D.B.).

GHIURCULESCU, Ioan (Sfârșitul secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Proprietar rural și urban, parlamentar. *Deputat de Muscel* în perioada interbelică, reprezentând Partidul Național Liberal. Membru de drept, Consiliul de Conducere, Camera de Comerț și Industrie Pitești (1925), administrator delegat, *Banca Poporului*, Câmpulung. Preocupat de evoluția economică și socială a

Muscelului tradițional. Aprecieri publice, (C.D.B.).

GHIZDAVĂȚ, Ion I. (n. Câmpulung, Muscel, 7 martie 1936). Economist, înalt funcționar public, militant politic. Liceul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Argeș (1968), Facultatea de Economie, București (1976). Activitate productivă: Uzina Electrică Schitu Golești (1953-1957), Întreprinderea *Aro*, Câmpulung (1960-1968). Lider: Organizația de tineret a orașului Câmpulung (1968-1972); Comitetul Partidului Comunist Român, Întreprinderea Minieră Câmpulung (1976-1987). Primar al orașului Câmpulung (1987-1989). Economist, Serviciul Investiții, Întreprinderea Minieră, Câmpulung (1989-1997). Realizări urbane: extinderea rețelelor de gaze, apă, canalizare; modernizarea *Pieței Primăriei*; amplasarea de lucrări sculpturale; redimensionarea spațiilor verzi din cartiere; diversificarea relațiilor cu orașele înfrățite din Slovacia și Belgia. Contribuții la evoluția generală a orașului Câmpulung în perioada 1968-1989. Prestații pentru amenajarea *memorialului de război Mateiaș*. Aprecieri publice. (M.B.).

GHIZDAVEȚ / PĂTRĂȘCAN, Maria Magdalena V. (n. Pitești, Argeș, 26 iulie 1977). Artist plastic, *pictură*. Liceul de Arte *Dinu Lipatti*, Pitești (1996), Universitatea de Vest, Timișoara, *clasa prof. Călin Beloescu* (2001). Expoziții: Pitești (1992, 1995, 1996, 2002-2005), București (1994, 2004, 2006), Timișoara (2000, 2001), Câmpulung Muscel (2006, 2008), Râmnicu Vâlcea (2004). Exprimări externe: *Capistrano* (2000), *Sondrio* (2001). (S.N.).

GINGĂRAȘ, Vasile Georgiu (n. Brăila 21 mai 1959) Inginer, *geologie*, manager, demnitar, parlamentar. *Stabilit la Pitești din 1984*. Liceul Industrial, Brăila (1979), Universitatea București, specializare *Tehnologie Geologică și Geografică* (1984). Doctorat, *științe tehnice*, Sibiu. Stagiul în Danemarca. Activitate productivă: șantier hidroenergetic din Argeș-Muscel (1984-1994). Om de afaceri, director general, *SC Argeș General Construct SA*, Pitești, Argeș (1995~). Membru marcant, Partidul Social Democrat Român, președinte

Organizația Argeș (1997-1999), vicepreședinte (1999-2000); Partidul Social Democrat (2000-2010); Partidul Unității Naționale Române, Filiala Argeș (2010-2011); Uniunea Națională pentru Progresul României, lider Organizația Argeș (2011~). Președinte, Direcția Tineret și Sport Argeș. *Deputat de Argeș* (2000-2004), reprezentând Partidul Social Democrat. Ministrul Tineretului și Sportului (2000-2003). Inițiative legislative, interviuri, emisiuni *media*. Colaborări comunitare. Aprecieri publice. (C.D.B.).

GIOROC, Florin (n. Vâlcea, 20 februarie 1949). Violonist, regizor de sunet, profesor. Liceul de Muzică și Arte Plastice, Pitești (1964-1968), cu profesorul-compozitor Constantin Fanciali, concertmaestru al orchestrei simfonice a elevilor dirijată de Marius Giura (v). Conservatorul *Ciprian Porumbescu*, București (1968-1972). Se dedică artei cinematografice și regiei de sunet. Regizor de sunet, Studioul Cinematografic al Armatei, București, cu gradul de colonel. Doctor în *Media-Film și Cinematografie*, profesor de *Arta regiei de sunet*, Facultatea de Film, Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografie, București. (L.P.).

GIOSANU, Toderiță Radu V. (n. Mălini, Suceava, 4 februarie 1935). Inginer agronom, cercetător științific principal gradul I, manager. *Stabilit la Pitești din 1964*. Școala Medie Tehnică de Viticultură, Valea Călugărească, Prahova, (1953), Facultatea de Horticultură, București (1958), specializări, Franța (1967; 1968). Cercetător, Stațiunile Viti-Vinicole Valea Călugărească (1958-1964), Ștefănești, Argeș (1964-1977), director, Institutul de Cercetări Valea Călugărească (1977-1979), Trustul pentru Vinificație, București (1979-1982), Stațiunea Ștefănești, Argeș (1982-1998). Proiecte tehnologice pentru cramele Valea Călugărească, Ștefănești, Odobești, Cotești. Membru corespondent, Academia de Științe Agricole și Silvicultură din România, expert Oficiul Internațional al Viei și Vinului (1975-1978), membru, Institutul Internațional pentru acordarea premiilor în domeniu (1978-1982). Numeroase studii și

comunicări prezentate la reuniuni din Europa, America de Sud, Africa. (I.P.).

GIRARDI, Ioana D. (n. Costești – Argeș, 3 martie 1942). Profesor, *limba și literatura română*, ziarist. Liceul / Colegiul *Alexandru Odobescu*, Pitești (1960), Facultatea de Filologie, Universitatea București (1965). Activitate permanentă în publicistică la Pitești. Redactor: ziarul *Secera și ciocanul* (1965-1983); revista *Argeș* (1983-1990), cotidianul *Argeșul* (1990-1997). Membră: Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România, Uniunea Internațională a Ziariștilor. Alte aprecieri publice. (I.B.).

GIRARDI, Nicolae V. (Mănăstirea, Ilfov, 10 decembrie 1931- 24 ianuarie 2000). Operator de film, regizor. *Domiciliu tradițional în Argeș*. Liceul Industrial, Pitești (1951), Institutul de Artă Teatrală și Cinematografie, Secția *Operatorie*, București (1954). Specializări în state europene. Operator de imagine, filmele: *Ciulinii Bărăganului* (1957); *Post restant* (1961); *Dacii* (1970); *Drum în penumbră* (1972); *Cantemir* (1975); *Nea Mărin Miliardar* (1979). Colaborări cu importanți actori și regizori din România postbelică. Aprecieri critice favorabile, alte recunoașteri comunitare. (I.F.).

GIURA, Anca M. (n. Sibiu, 6 ianuarie 1962). Artist plastic, *pictură*, profesor gradul I, *arte plastice*, publicist. Fiica lui **Marius Giura** (v.) și a **Ilenei Giura** (v.). *Stabilită la Pitești din 1967*. Liceul de Artă, Cluj Napoca (1980), Institutul de Artă Plastică *Nicolae Grigorescu*, București, *Clasa Teodor Moraru* (1986), Facultatea de Educație Fizică și Sport, București, Secția *Natație* (1988). Activitate didactică permanentă, Liceul de Artă *Dinu Lipatti*, Pitești (1986~). Colaborări: Facultatea de Teologie, Pitești, specializarea *Artă sacră* (2005-2007); opere de artă monumentală Cluj-Napoca. Expoziții personale sau de grup: București (1983, 1987-1999); Sibiu (1986~); Pitești (1992~); Alba Iulia (2010). Exprimări externe: Belgia (1996~), Franța (2000), Italia (2009). Lucrări de colecții particulare din Africa, America de Nord, Europa. Cronici,

interviuri, reuniuni în domeniu. Membră, Uniunea Artiștilor Plastici din România, Filiala Sibiu (2005). Arbitru internațional: chinologie, natație. Nominalizată ca fondator, Alianța Franceză, Pitești (1990). Aprecieri publice. (S.N.).

GIURA/ SELBING, Ileana C. (n. Deda, Mureș, 21 aprilie 1939). Artist plastic, pictură, profesor, arte plastice, publicist. *Domiciliu la Pitești în perioada 1967-1985*. Liceul Teoretic de Fete, Sibiu (1956), Institutul Pedagogic, București (1967), *Clasa Ion Sălișteanu* (v.), Institutul de Arte Plastice *Nicolae Grigorescu*, București, specializarea *Muzeologie*, clasa Liviu Lăzărescu (1982). Activitate didactică: Liceul de Muzică și Arte Plastice, Pitești (1967-1985); instituții școlare din Sibiu (1985-1996). Expoziții personale sau de grup: Râmnicu Vâlcea (1963); București (1967~1995); Pitești (1970-1985); Sibiu (1985~); Veneția, Italia (2009). Lucrări în colecții particulare din America de Nord și Europa. Membră, Uniunea Artiștilor Plastici din România, Filiala Sibiu. Cronici plastice, recenzii în domeniu. Aprecieri publice. (S.N.).

GIURA, Marius Baziliu Ioan I. (Oradea, 23 octombrie 1919 – Pitești, 29 iunie 1984). Dirijor, violonist, profesor. *Stabilit în Argeș din 1965*. Liceul în orașul natal (1934-1938), Academia Regală de Muzică, București (1938-1942), cu George Enacovici și Ionel Perlea. Concerte și colaborări cu Orchestra Simfonică a Radiodifuziunii, București. Subofițer pe Frontul de Est (august 1944). Participă la primul Festival Internațional al Tineretului de la Praga și câștigă premiul I; bursă de studii, Budapesta (1948); director și prim dirijor, Filarmonica de Stat, Sibiu (1955), Filarmonica de Stat, Craiova (1957), Școala de Muzică și Arte Plastice, Râmnicu-Vâlcea. Înfiițează orchestra de cameră a Palatului Culturii, Râmnicu-Vâlcea. Profesor (1968-1970) și director (1970-1976), Liceul de Muzică și Arte Plastice, Pitești. Inițiază orchestra de cameră a liceului. Laureat a anumerose premii naționale și formator de instrumentiști. (L.P.).

GIURA, Vladi-Ionel I. (n. Drăgășani,

Vâlcea, 24 februarie 1937). Inginer, *prelucrarea țiteiului*, manager. *Stabilit la Pitești, Argeș, din 1966*. Școala Medie Tehnică de Chimie, Făgăraș, Brașov (1954), Institutul de Petrol și Gaze, București (1959). Activitate productivă: Combinatul de Cauciuc, Onești, Bacău (1949-1960); Rafinăria Nr. 5, Ploiești, Prahova (1960-1962); Rafinăria Brazi, Prahova (1962-1966). Inginer-șef (1966-19671), director (1971-1974), Rafinăria Pitești, Argeș. Șef, Serviciul Plan-Dezvoltare, Combinatul Petrochimic, Pitești (1974-1978; 1980-1985); director tehnic și de producție, Centrala Industrială de Rafinării și Petrochimie, Pitești (1985-1990); subsecretar de stat, Ministerul Industriilor, București (1990-1991). Misiune externă distinctă: director pentru realizarea Rafinăriei Baniias, Siria, edificată de România (1978-1980). Administrator general, SC *Activitate Industrială și de Cercetare Consulting Service SRL*, Pitești (1991~). Contribuții deosebite la proiectarea, construirea, punerea în funcțiune și atingerea parametrilor specifici Rafinăriei de Petrol din Pitești. Aprecieri publice. (G.P.).

GIURCULESCU, Ioan (Câmpulung, Muscel 1879 - ?). Jurist, înalt funcționar de stat, publicist. Liceul *Matei Basarab*, București (1897), Facultatea de Drept, București (1902). Avocat, Baroul Muscel (1905~). Membru marcant, Partidul Național Liberal. Prefect de Muscel (1914-1918). Gestionarea administrației locale în timpul participării României la Primul Război Mondial (1916-1918). Preocupat de reușita de apărare ale unităților militare din Garnizoana Câmpulung pe *Frontul Carpatic* (1916) și *Frontul din Moldova* (1917). Adaptare la cerințele impuse de Comandamentul trupelor germane de ocupație (noiembrie 1916 - aprilie 1918). Oratorie. Reprezentarea intereselor mai multor familii cunoscute din Muntenia. Articole de presă, traduceri din opera dramaturgului norvegian Henrik Ibsen, diverse colaborări culturale europene. Membru, Corpul Avocaților din România (1911), alte aprecieri comunitare antume sau postume. (M.B.).

GIURCULESCU, Ion (A doua jumătate a secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Jurist, proprietar urban, înalt funcționar de

stat. Facultatea de Drept, București. Avocat, Baroul Câmpulung. Prefect de Muscel (8 ianuarie 1914 – 28 aprilie 1918). Gestionarea administrației locale conform deciziilor guvernamentale pe timpul Primului Război Mondial. Mobilizarea locuitorilor pentru sprijinirea militarilor români de pe *Frontul Carpatic* (1916), conlucrarea cu oficialitățile de ocupație (1916-1918). Diverse realizări edilitare în reședința județului Muscel, sediile *plaiurilor* și *plaselor* centrelor comunale. Aprecieri publice. (**I.T.B.**).

GIURCULESCU, Ion (A doua jumătate secolului XIX- Prima jumătate a secolului XX). Proprietar urban, militant politic, înalt funcționar de stat. Adept al doctrinei liberale. *Prefect de Muscel în perioada 8 ianuarie 1914-28 aprilie 1918*. Gestionarea administrației județului pe timpul participării României la Primul Război Mondial (1916-1918). Preocupat de organizarea rezistenței naționale (culoarul Giuvala-Rucăr-Valea Mare). Solicitări oficiale adresate Marelui Stat Major și Guvernului pentru renunțarea la retragerea unităților militare din zonă (28 noiembrie 1916) și consolidarea apărării orașului Câmpulung, Muscel, în fața ofensivei, dinspre Transilvania, a trupelor *Puterilor Centrale*. Colaborări directe cu generalul Aristide Razu, comandantul Diviziei a 22-a, stabilită să păstreze traseul strategic amintit, acțiune eșuată. Adaptare la cerințele instituționale germane de ocupație (noiembrie 1916-aprilie 1918). Diverse inițiative privind conservarea preocupărilor economice și a spiritualității creștin-ortodoxe în etapa invocată. Aprecieri publice. (**M.B.**).

GIUREA, Dan Emilian (Focșani, Vrancea, 10 august 1948 - 16 februarie 1999, Pitești, Argeș, 1999). Ziarist, om de litere. Liceul Teoretic, Focșani (1966), Facultatea de Filologie, București (1971). Redactor: cotidienele *Secera și Ciocanul*, Pitești (1971-1978); *Argeșul liber*, Pitești (1990-1999); revista *Argeș*, Pitești (1978-1990). Numeroase reportaje, cronici literare, dramatice și de artă plastică, recenzii, interviuri, note de călătorie. Volum important: *Călător printre literele tipărite* (postum). Aprecieri publice. (**S.P.**).

GIURESCU, Dimitrie (București, 27 iulie 1835 – Ghigen, Bulgaria, 7 noiembrie 1877). Ofițer de carieră. *Erou emblematic al războiului pentru Independența României, asimilat, prin adopție, de Câmpulung Muscel*. Studii secundare în Imperiul Țarist (1847-1852). Activitate militară: ministerul de Război (1952-1953); Regimentul 1 *Lăncieri* (1853-1854); Regimentul 3 *Infanterie* (1854-1863); Regimentul 5 *Infanterie* (1863-1867); Batalionul 4 *Vânători* (1867-1875). Maior (1875). Comandant, *Batalionul 4 Belgrad* (1875-1876), *Batalionul 2 Muscel* (1876-1877), participant la luptele din Bulgaria (18 octombrie – noiembrie 1877), ocuparea redutei Rahova. Căzut la datorie (7 noiembrie 1877), împreună cu mai mulți ostași din Câmpulung și câinele său legendar, Tirax. Omagii postume: Carol I (19 mai 1878); scriitorii Emil Gârleanu, Alexandru Odobescu; publicațiile *Dorobanțul*, *Curcanii*, *Universul*. La Câmpulung: stradă care îi poartă numele; bust din bronz (21 iunie 1898), amplasat după planurile arhitectului Săvulescu, executat de Dumitru Mirea (v.); înscris pe monumentul eroilor. Alte aprecieri publice. (**M.B.**).

GIURESCU, Marin Mihail I. (n. Pădureți, Lunca Corbului, Argeș, 6 februarie 1925). Cercetător, profesor universitar, inovator, inventator. Liceul de Băieți Nr. 1 / Colegiul *Ion C. Brătianu*, Pitești (1947), Facultatea de Geologie-Geografie, București (1951). Doctorat, *geografie*, București (1960). Activitate didactică și științifică permanentă, Universitatea din București, specializările: *geodezie*, *topografie*, *cartografie* (1951-1990). Volume importante: *Vulcanocarstul din Masivul Căliman* (1962); *Dobrogea în cartografie* (1965); *Harta lui Cuza* (1966); *Determinarea valorii pantei terenului pe planurile și hărțile topografice* (1970). Brevete de referință pentru *cartometru* și alte exprimări tematice. Numeroase studii, articole, comunicări, reuniuni naționale și internaționale în domeniu. Membru fondator: *Liga pentru Renașterea Daciei*; *Getica*; *Dacia Revival Internațional*; diverse asociații profesionale din România. Aprecieri publice. (**E.H.**).

GIUVELCĂ, Ioan I. (n. Cristian, Brașov, 23 octombrie 1939). Inginer mecanic, manager. *Stabilit în Argeș din 1961*. Liceul *Andrei Șaguna*, Brașov (1956), Institutul Politehnic, Brașov (1961). Specializare în Franța. Inginer tehnolog, proiectant, șef serviciu, Uzina de Piese Auto, Colibași, Argeș (1961-1968); Întreprinderea de Autoturisme *Dacia*, Mioveni (1968-1972), director tehnic (1972-1982). Elaborarea și aplicarea programului pentru: asimilarea autoturismelor autohtone; diversificarea colaborării cu Societatea *Renault*, Franța; promovarea investițiilor și punerea în funcțiune a unităților din industria orizontală pentru *Dacia* și *Oltcit*. Preocupări distincte privind proiectarea cutiei de viteză și cutiei de distribuție *Aro 24*, noutate în materie; asigurarea ritmicității producției și eficienței economice la Centrala de Autoturisme, Pitești; inițierea privatizării Întreprinderii *Aro*, Câmpulung, relansarea fabricației după 1989. Studii, articole, interviuri, reuniuni internaționale în domeniu. Diverse aprecieri publice. (**I.D.P.**)

GÎRJOABĂ, Ion Aurel S. (n. Cerneți, Mehedinți, 22 februarie 1939). Artist plastic, grafică, pictură, profesor gradul I, desen. *Stabilit la Curtea de Argeș din 1990*. Liceul *Decebal*, Turnu Severin (1960), Facultatea de Arte Plastice, Timișoara (1966). Activitate didactică: Școala Nr. 4, Curtea de Argeș (1990-1997); Seminarul Teologic *Neagoe Vodă*, Curtea de Argeș (2001-2005). Expoziții personale sau de grup: București (1973~2006), Craiova (1986). Exprimări externe: Franța (2002), Serbia (2003). Lucrări în colecții particulare din Belgia, Franța, Germania, Italia, Olanda, România, Statele Unite ale Americii, Suedia. Membru, Uniunea Artiștilor Plastici din România, Filiala Pitești (1994), alte aprecieri publice. (**S.N.**)

GÎRLEANU, Dumitru (n. Bogați, Argeș, 1934). Sportiv de performanță, atletism, antrenor, publicist. Studii liceale și universitare în Capitală. Îndrumarea carierei pentru recordurile sportivilor Petre Asaftei, Valentina Ionescu, Tudor Bogdan. Numeroase volume,

studii, articole, interviuri, reuniuni naționale și internaționale în domeniu. Maestru al sportului, antrenor emerit, alte aprecieri publice. (**N.M.**)

GÎRLEANU, Ion A. (n. Bogați, Argeș, 24 ianuarie 1955). Ofițer, Ministerul de Interne, jurist, manager, publicist. Liceul Teoretic, Topoloveni, Argeș (1973); Școala Militară de Ofițeri Activi, Ministerul de Interne; Facultatea de Drept, Academia de Poliție *Alexandru Ioan Cuza*, București. Stagii documentare în Anglia, Belgia, Italia. Doctorat, *drept penal*, București. Director: Centrul de Reeducare a Minorilor, Găești, Dâmbovița; Sistemul Penitenciarelor din România. Primar, comuna Bogați, Argeș. Colaborări didactice, Universitatea din Pitești, Facultatea de Științe Juridice și Administrative. Volume importante: *Răspunderea juridică pentru faptele penale săvârșite de minori* (1997); *Coordonatele psihosociale ale delincvenței juvenile în perioada tranziției* (1997); *Drept electoral* (2005). Studii, articole, interviuri pe diverse teme. Misiuni externe, state ale Uniunii Europene. Inițiative gospodărești pentru reevaluarea contemporană a localității Bogați, Argeș. Aprecieri publice. (**I.F.B.**)

GLASUL ARGEȘULUI (1913 ~ 1932). Săptămânal editat la Pitești, sub îngrijirea unui comitet format din Nicolae Brânzeu (v.), Ion I. Purcăreanu (v.), Marin D. Preoteșcu, Andrei Marinescu. Directori-proprietari: Florian Constantinescu (avocat), fondator; Ionel Constantinescu-Pion. Periodic, subtitlu schimbat: *Organ popular pentru educația politică și economică; Organ național-liberal; Literar, social, politic; Foaie a țărânilor; Ziar politic și social; Ziar independent*. Noi membri în redacție: Grigore T. Coandă (v.), Honoriu Bănescu (v.), Gheorghe Marinescu-Trubadurn, Ghica Popescu, Mihail Lungeanu (v.). Analize, comentarii, interpretări, note, informații pe diverse teme. (**I.I.B.**)

GLASUL DREPTĂȚEI (1923 ~ 1930). Publicație lunară apărută la Câmpulung, Muscel, subintitulată *Ziarul popular*. Director, Ioan Giurculescu (avocat). După 1924: *Ziar popular al Partidului Dreptății; Ziarul Partidului Național Român*. Antibrătienist.

Periodic, suplimente independente. Colaboratori: Petre Ionescu-Muscel (v.), Nicolae Diaconescu, Grigore Grecescu (v.), Gheorghe Cătenescu (preot), editoriale de Ion Giurculescu. Știri, cronici, bibliografii, interpelări, aniversări, polemici, reportaje, versuri satirice, medalioane. **(I.I.B.)**.

GLASUL LUPTĂTORILOR (1923-1924). Publicație periodică, apărută la Câmpulung, Muscel. Director și girant responsabil, Dumitru I. Ghițescu. Subtitlul *Organ al demobilizaților...din județul Muscel*; deviza: *Uniți ca pe front*. Anterior: **Drapelul luptătorilor**; foaie electorală a Ligii luptătorilor din Muscel (1920), *Organ al orfanilor, văduvelor, invalizilor, veteranilor și al tuturor luptătorilor*. Conținut specific. **(I.I.B.)**.

GLASUL ȚĂRĂNIMEI (1918-1920). Publicație săptămânală apărută la Pitești, (16 decembrie 1918 – 18 ianuarie 1920), *Organ de publicitate al Partidului Țărănesc*. Deviză: *Prin noi înșine*. Anterior: **Glasul Argeșului**. Știri, programe politice, articole sociale și economice, informații electorale, versuri satirice. Articole de, Ion Mihalache (v.), Mihail Lungianu (v.). Colaboratori: Dumitru Udrescu (v.), Nicolae Cristescu, Ghica Popescu, Ion Gheorghe Mușetescu. Rubrici speciale: *Eroii noștri*, *Din România Mare*. **(I.I.B.)**.

GLASUL ȚĂRII (1921-1928). Publicație bilunară, apărută la Câmpulung Muscel. Primul număr, aprilie 1921, subtitlul *Revistă pentru îndrumarea poporului și apărarea intereselor profesionale*. Director-proprietar și fondator, Dumitru I. Ghițescu. Prim-redactor, I. Ștefănescu-Grim. Ulterior: *Revistă culturală, socială, comercială și industrială* (1923); *Revistă de Literatură, artă, știință* (1926). Din septembrie 1923, prim-redactori: *George Ulieru* (v.) și *Alexandru Robescu-Pollux* (1926-1928). Interes pentru problemele locale. Atitudine antisovietică și simpatii profasciste. Alfabetice. Texte de Duiliu Zamfirescu, Tudor Mușatescu (v.), Vasile Militaru, Vladimir Streinu (v.), Tudor Argezei. Traduceri din literatura europeană. Colaboratori: Ioan Răuțescu (v.), Dimitrie Scurei (v.), Nichita

Dragomirescu (medic), Alexandru Tuțuianu. **(I.I.B.)**.

GLĂMAN, Gheorghe G. (n. Dedulești, Morărești, Argeș, 2 decembrie 1945). Inginer horticol, manager, demnitar. Liceul *Alexandru Lahovari*, Râmnicu Vâlcea (1963), Facultatea de Horticultură, Iași (1968). Doctorat, *științe agricole*, București (1994). Stagii în Franța și Germania. Șef fermă (1968-1969), inginer șef, director tehnic, director (1969-1983), Întreprinderile Agricole de Stat, Ostrov și Medgidia, Constanța. Director/director general: Trustul Pomiculturii, București (1983-1985); Direcția Generală a Horticulturii / ministru adjunct, Ministerul Agriculturii (1985-1991;1992-1994). Manager general, SC *Unisem SA*, București (1994~). Activitate didactică: Universitatea *Bioterra*, București (1997~). Volume importante (coordonator, autor, colaborator): ***Economia producției pomicole*** (1996); ***Memorator Horti-Viticol*** (1997); ***Producerea legumelor*** (1998); ***Istoria horticulturii de-a lungul timpului*** (2003); ***Managementul comunicării și negocierii*** (2006). Numeroase studii, lucrări științifice, articole, reuniuni tematice naționale și internaționale. *Reprezentant de seamă al modernizării horticulturii românești, soiuri*. Președinte, Societatea Română de Horticultură, București (reînființată 1991~), editor revista ***Hortinform***, București (1992). *Doctor Honoris Causa*, Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară, Iași (2007). Preocupări editoriale: Director fondator și editorialist, Revista *Hortinform* (1992~). Membru titular, Academia de Științe Agricole, New-York (2000), Academia de Științe Agricole și Silvicultură, București (2003), alte foruri științifice naționale și internaționale Valoroase recunoașteri publice. **(C.D.B.)**.

GLĂMAN, Gheorghe (n. Dedulești, Morărești, Argeș, 2 decembrie 1945). Înalt funcționar de stat, profesor universitar, inginer. Liceul *Nicolae Bălcescu*, Râmnicu Vâlcea (1963), Facultatea de Horticultură, Iași (19689, stagii de perfecționare, România (1981, 1983), Germania (1995), Irlanda (1996, 2001). Doctorat, organizare, București (1994). Inginer

agronom, manager, județul Constanța (1968-1983), înalt funcționar de stat, director general, ministru adjunct, Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare, București (1983-1994), director executiv fondator, S.C. *Unisem S.A.*, București (1994~). Activitate didactică, Universitatea *Biosfera*, București (1994~). Membru, Academia de Științe Agricole și Medicină Veterinară, Iași (2007). Numeroase volume, studii, articole, comunicări, interviuri, emisiuni media. Director fondator, editorialist, revistele *Hortinform* (1991), *Hortus* (1991). Contribuții importante la evoluția contemporană a învățământului de specialitate și a horticulturii românești. (**I.A.B.**).

GLINIASTEI, Ion Horea (Davidești, 11 iunie 1934 – Mioveni, 20 noiembrie 2005). Învățător, ziarist, animator cultural. Liceul *Spiru Haret*, București, Școala Militară, Iași, Facultatea de Teologie, București. Învățător, Scărișoara, Alba (1925-1954). Fondator, ziarul *Dreptatea socială* (1991-1994), *Info-Autoturism* (1996), *Miovenii* (1998), *Ecoul munților* (Victoria, Brașov, 2001); interpret, traducător și crainic, Uzina *Dacia* (1994). Versuri și proză în presa locală (*Argeșul*, *Curierul zilei*). Volum: *Cavalcada copilăriei* (carte pentru copii). Membru, Uniunea Ziariștilor din România (2005). Aprecieri publice. (**I.B.**).

GLIȘCĂ, Ion M. (n. Caracal, Olt, 31 mai 1961). Inginer, om de afaceri. *Stabilit la Pitești din 1986*. Liceul Industrial, Caracal (1981), Facultatea de Autovehicule Rutiere, Pitești (1986). Tehnolog, Secția *Motor*, Uzinele *Dacia*, Colibași, Argeș (1986-1998). Inițiative private, societăți comerciale, produse industriale și alimentare (1992, 2003, 2004). Membru fondator, Asociația Întreprinzătorilor Particulari Mici și Mijlocii, Mioveni, Argeș (2004), Vicepreședinte, Consiliul Național al Asociației (2006). Activitate oficială în state ale Uniunii Europene, la Grupul de lucru specializat din Bruxelles, colaborări cu agenți economici similari de pe continent. Contribuții speciale privind dimensionarea contemporană a structurilor concurențiale de piață în Argeș – Muscel. (**I.P.**).

GLONȚESCU, Alexandru Marin I. (Curtea de Argeș, 10 martie 1932 – Curtea de Argeș, 15 martie 1998). Medic, *ORL*, manager. Școala medie, Curtea de Argeș (1951), Institutul de Medicină și Farmacie, București (1957). Succesiv: Dispensarul Valea Danului, Argeș (1953-1960); Policlinica Potcoava, Olt (1960-1962). Activitate permanentă Curtea de Argeș (1962-1994): medic specialist, Spitalul Raional (1962-1965); șef, Secția Sanitară Raională (1965-1968); Spitalul Orășenesc (1968-1994), director adjunct (1973-1978), director (1978-1990), șef, Secția *ORL* (1990-1994). Contribuții deosebite la: edificarea, dotarea și inaugurarea Spitalului Curtea de Argeș (1984); îndrumarea unității sanitare din zona arondată; pregătirea și promovarea pe trepte profesionale a mai multor serii de medici și asistente medicale; aplicarea noilor tehnici operatorii în domeniu. Articole, referate, interviuri pe diverse teme. Membru activ, Uniunea Societăților de Științe Medicale din România, Subfilială Curtea de Argeș. Importante exprimări și aprecieri comunitare. (**C.C.**).

GLONȚESCU, Ion Al. (Sfârșitul secolului XIX – Prima jumătate a secolului XX). Editor, publicist. Patron fondator, revista bilunară *Cronica Argeșului*, Pitești, acord pentru tipografie, 18 ianuarie 1927, asociat, Constantin Popescu (v.). Membru activ, Camera de Comerț și Industrie Argeș. Preocupări muzicale, libret de reviste, *Vremuri grele* (1925), *S-a făcut!* (1927), prezentate, la Pitești, în colaborare cu Nicolae N. Brânzeu (v.). Activitate favorabilă evoluției presei și vieții culturale din Pitești în perioada interbelică. Aprecieri publice. (**I.E.C.**).

GODESCU, Petre C. (Godeni, Argeș, 25 mai 1885 - Bascov, Argeș, 18 decembrie 1971). Preot, publicist. Seminarul Central, București (1905). Facultatea de Teologie, București (1911). Diacon, Mănăstirea Cernica, Ilfov (1910). Preot paroh, Rotărești, Bascov, Argeș (1910). Documentare, Patriarhia de la Constantinopol, Turcia (1911). Iconom (1913), stavrofor (1923). Preot, unități militare ale României, Primul Război Mondial (1916-1918).

Inițiator, Cercul Cultural Preoțesc, Bascov, Argeș. Suspendat de legionari (1932). Deținut politic (1946). Volume importante: *Treizeci de zile în Banat* (1911), *Furii pustiesc ogorul* (1915), *Fărâme din istoria misionarismului argeșean* (1929). Recunoașteri publice. (S.P.).

GODENI (Secolul XV ~). Comună din județul Argeș, aparținând până în 1950, Muscelului, satele Bordeieni, Capu Piscului, Cotești, **Godeni**, Malu. Suprafață: 31,6 km². Locuitori: 4106 (1971); 3234 (2008). Atestare documentară: 1452 (Cotești); 1461 (Godeni). Cruci de piatră: 1662, 1667, 1759. Biserici: Godeni (1862); Cotești (1881); Malu (1898); Capu Piscului (1912). Monumente ale eroilor: Malu (1920); Capu Piscului (1922); Cotești (1927). Cea mai veche școală (1839); cămin cultural (1948); bibliotecă publică (1950). Mină de cărbune, zonă pomicolă, zootehnică, forestieră. Cooperativă Agricolă de Producție (1950-1990), integrată Consiliului-Unic Agroindustrial de Stat și Cooperatist Schitu Golești (1976-1990). Trasee rutiere naționale spre Câmpulung și Curtea de Argeș, turism rural. Firme înregistrate: 35 (2009). Lucrări monografice: Nichita Dragomirescu; Nicolae Soare (1941); Ion Dumitrache (1978); Ion Voican, Angela Voican, Cornelia Voican (1999). Valoroase informații tradiționale și contemporane. (G.C.).

GOGONCEA, Ion Nestor J. (Priboieni, Muscel, 19 iulie 1904 – Pitești, Argeș, 1 noiembrie 1983). Institut, publicist, manager. Liceul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Muscel (1921), Școala Normală *Alexandru Odobescu*, Pitești, Argeș (1924). Activitate didactică, școlile: Lingina, Hunedoara (1924-1925); Teiu Vale, Argeș (1925-1951). Din 1948, asimilat ca profesor, *matematică*. Înlăturat din învățământ (1952), trimis pentru *reeducare prin muncă*, vechiul șantier, *Canalul Dunăre-Marea Neagră*. Volume importante (antume sau postume): *Gânduri pentru tine* (1929); *Modeste gânduri pentru toți* (1994); *Gânduri înăbușite* (2008); *Comuna Teiu - legende și adevăr* (2009). Activitate obștească diversificată. Aprecieri publice. (M.M.O.).

GOGU, Constantin (Câmpulung, Muscel, 30 mai 1854 – Craiova, 30 ianuarie 1897). Matematician, astronom, profesor universitar. Membru corespondent al Academiei Române (3 aprilie 1889). Liceul *Matei Basarab*, București (1873), Facultatea de Matematică, *Sorbona* (1878), Școala de Astronomie, Observatorul din Paris (1881). Doctorat, *matematici, astronomie*, Sorbona, Franța (1882); specializare aprofundată, *mecanică celestă*. Activitate didactică, *geometrie analitică*, Facultatea de Științe, București (1882-1897), colaborări, Școala de Poduri și Șosele, Școala de Ofițeri Artilerie și Geniu, Școala de Arhitectură, Seminarul *Nifon*, București (1887~1897). Președinte fondator, *Societatea Amicii Științelor Matematice* (1894), revista *Gazeta Matematică* (1895), președinte, *Societatea Română de Științe* (1897). Volume importante: *Sur une inégalité lunaire à longue période due à l'attraction perturbatrice de Mars* (1880), *On the numerical value of the coefficient due to the action of Mars* (1882), *Sur une inégalité de la lunaire à longue période* (1885). Inițiator al astronomiei moderne din România, apropiat preocupărilor științifice ale intelectualilor din Argeș-Muscel. Recunoașteri naționale și internaționale, antume și postume. În mormântat, Câmpulung. Contribuții speciale în domeniile evoluției matematicilor superioare, amplificării cercetării astronomice, conlucrării științifice europene. (S.D.V.).

GOLESCU (Secolul XVI~). Familie renumită din Țara Românească, originară din Muscel. Mari proprietari funciari și urbani, cărturari, oameni politici și de stat, militari, ingineri, publiciști, donatori comunitari. Întinse suprafețe de teren, județele Muscel, Argeș, Vâlcea, Mehedinți, Teleorman, Olt; imobile în București, Câmpulung, Pitești. Inițiative și decizii privind aplicarea principiilor avansate din Europa Occidentală pentru dezvoltarea modernă a națiunii. Numeroase ctitorii civile sau eclesiastice. Mai cunoscuți: **Radu M.G.** / **Stolnicu** (v.); **Radu N.G.** / **Banul** (v.); **Gheorghe** / **Iordache R. G.** (v.); **Constantin** / **Dinicu R.G.** (v.); **Zoe** / **Zinca A.G.** (v.); **Alexandru C. G.** / **Albu** (v.); **Nicolae C.G.** (v.);

Alexandru G.G. / Negru (v.); Vasile A.G. (v.). Legături de rudenie cu familiile Leurdeanu (v.), Kretzulescu (v.), Gussi (v.), Davila (v.), Dudescu, Rosetti, Brâncoveanu, Știrbey. Eponimii: localități, străzi, lucrări de artă, instituții. Muzeu memorial, Golești, Ștefănești, Argeș, alte valoroase aprecieri publice. **(F.P.)**

GOLESCU, Albu R. (?-1574). Demnitar medieval, *viteaz* al Țării Românești, titlu de *duce*. Fiul lui **Radu Furcă/Furcovic** (v.), frate cu **Ivașcu Goleșcu** (v.). Participant în luptele pentru ocuparea tronului Moldovei, ca susținător al domnului Petru Schiopul (1574~1579, 1582-1591), căzut în confruntarea militară de la Jiliștea (1574). Înmormântat la Biserica Mănăstirii Vieroș, Mioveni, Argeș, ctitorie de familie. Piatră tombală sculptată în manieră nobiliară medievală occidentală. Consemnări documentare și genealogie, Muzeul Golești, Ștefănești, Argeș. **(S.T.)**

GOLESCU, Alexandru C./Albu (Golești, Muscel, 1818 – Golești, Muscel, 29 octombrie 1873). Inginer, proprietar funciar, militant politic. Fiul lui **Constantin Dinicu R.G.** (v.), frate cu **Nicolae C.G.** (v.), **Radu C.** (v.), **Ștefan C.G.** (v.). Școala Slobodă Obștească de la Golești (1826), pensioanele din München (1828) și Topffler, Geneva, Elveția (1834), cursuri libere, College de France (1835), auditoriu, istorie, Universitatea *Sorbona*, Paris (1836, 1866). Fondator, Societatea Studenților Români de la Paris (1845). Participant activ la Revoluția de la 1848: Comitetul de Inițiativă (membru, mai 1848), București, emisar în Transilvania, Sibiu și Munții Apuseni (1848-1849). Acțiuni externe: Germania, Austria. Emigrant: Turcia (1849-1855), Franța (1855-1857). Adept al Unirii Principatelor Române (1859). Lucrări ingineresti, captarea apelor minerale de la Căciulata, Vâlcea. Importante aprecieri publice, antume și postume. Obiecte personale, corespondența de familie, atestări documentare, genealogie, Muzeul Golești, Ștefănești, Argeș. **(S.T.)**

GOLESCU, Alexandru G./Negru (Golești, Muscel, 1819 – Rusănești, Romanați, 15 august 1881). Inginer, înalt demnitar, militant

politic, diplomat, mare proprietar funciar. Fiul lui **Gheorghe/Iordache R.G.** (v.), frate cu **Dimitrie G.G.** (v.) și **Radu G.G.** (v.). Colegiul *Sfântul Sava*, București (1834), Școala Centrală de Arte și Manufactură, Paris (1839). Fondator, Societatea Studenților Români de la Paris (1845). Participant activ la Revoluția de la 1848 din Țara Românească, membru, Comitetul de Inițiativă (mai 1848), secretar, Guvernul Provizoriu, București. Misiuni externe: Franța și Austria (1848-1849). Editor, Proclamația de la Izlaz (limba germană), Viena; emigrant în Occident (1849-1856). Vicepreședinte, Comitetul Central al Unirii cu Muntenia (1857-1859). Ministrul Cultelor și Instrucțiunii Publice (1866), ambasador în Turcia (1866-1868). Președinte, Consiliul de Miniștri al României (1870). Scrieri importante, Viena: *Die politische Stellung der Romanien (Moldo-Walachen) gegen den Turkai, nachdem Franzosischen* (1848); Paris: *Istoricul prolectoratului rusesc în Principate și al Regulamentului Organic* (1848), *Istoricul ultimelor evenimente petrecute în Principate* (1848), *De l'abolition du servage dans les Principautés danubiennes* (1856). Întinse suprafețe de pământ în Oltenia. Membru fondator, Partidul Național Liberal (1857). Diverse aprecieri publice antume și postume, scrisori de familie, obiecte personale, atestări documentare, genealogie, Muzeul Golești, Ștefănești, Argeș. **(S.T.)**

GOLESCU, Constantin/Dinicu R. (Golești, Ștefănești, Muscel, 7 februarie 1777 - București, 5 noiembrie 1830). Mare proprietar funciar și urban, cărturar patriot, memorialist, traducător. Fiul lui **Radu N.G./Banul** (v.), frate cu **Gheorghe/Iordache R.G.** (v.) și **Nicolae R.G./Deli Aga** (v.). Academia Domnească, București. Cursuri libere, *litere*, Universitatea *Sorbona*, Paris, Franța. Adept al înnoirilor de factură modernă prin **Programul de la Brașov** (1802) și Revoluția din 1821. Fondator: Școala Slobodă Obștească de la Golești (1826); Societatea Literară Română (1927); *Curierul românesc* (1829). Volume importante: *Însemnare a călătoriei mele Constantin Radovici din Golești făcută în anul 1824, 1825, 1826* (Buda, Ungaria, 1826); *Adunarea de pilde* (1829); *Adunare de tractaturi ce s-au urmat*

între prea puternica împărăție a Rusiei și Nalta Poartă... (1929). Traduceri: *Starea de acum...a principatelor Valahiei și Moldovei* (1826, din limba engleză); *Elementuri de filosofie morală* (1827, după Neofit Vama). Întinse suprafețe de teren, județele Muscel și Mehedinți, palat în Capitală, viitoare reședință pentru Alexandru Ioan Cuza și Carol I (v.). Căsătorit cu **Zoe/Zinca G.** (v.). Diverse eponimii: străzi, busturi, statui, instituții (București, Câmpulung, Pitești). Obiecte personale, corespondență, atestări documentare, genealogie, Muzeul Golești, Ștefănești, Argeș. (S.T.).

GOLESCU, Dimitrie G. (Câmpulung Muscel, 1807 - Bruxelles, Belgia, 1892). Înalț funcționar de stat, scriitor, jurist, militant politic. Fiul lui **Gheorghe/Iordache R.G.** (v.), frate cu **Alexandru G.G.** (v.) și **Radu G.G.** (v.). Școli particulare, Muntenia și Transilvania (1814-1825), extern, colegii din Elveția și Franța (1825-1840). Administrator al județului Brăila (15 iunie-31 august 1848), jurământ pe noua Constituție (20 iunie 1848). Emigrant în Franța (1849-1860). Stabilizat la Spa, Belgia (1860). Volume importante: *Modulations* (1843); *Istoria civilizației* (1852); *Istoria prințului Modestus* (1865), *Cugetări și caractere* (1870). Preocupări muzicale și teatrale. Colaborări cu Alphonse de Lamartine (1790-1869), Hector Berlioz (1803-1869), Albin Bady, intelectuali occidentali. Proiect editorial, ziarul *Mercuriu*, Brăila, limbile română și greacă (1848). Adept al unirii tuturor românilor, pentru a forma un stat cu opt milioane de locuitori. Valoroase aprecieri publice. Atestări documentare, genealogie, Muzeul Golești, Ștefănești, Argeș. (S.T.).

GOLESCU, Dinicu (RADOVICI, Constantin) (Golești, Argeș, 7 februarie 1777 - București, 5 octombrie 1830). Ștefan Comita i-a fost dascăl de limba greacă. *Însemnare a călătoriei mele Constantin Radovici din Golești, făcută la anul 1824, 1825, 1826*, scrisă la început în grecește și apoi tălmăcită, este cel dintâi jurnal de călătorie al unui român în Occident. A fost tipărită la Buda, în 1826. În 1827 fondează *Soțietatea literară românească*. La 1 octombrie 1826 deschisese prima școală de

nivel superior din mediul sătesc din țara noastră - Școala Slobodă Obștească, înființată pe moșia sa din Golești. A contribuit și la apariția primului ziar în limba română, *Curierul românesc* (1829). Traduce după: Neofit Vama, *Elementuri de filosofie morală* (București, 1827), *Adunare de pilde bisericești și filosoficești* (Buda, 1826), *Starea Valahiei și Moldovei* după T. Thornton (Buda, 1826). (M.O.).

GOLESCU, Gheorghe / Iordache R. (București, 1776 - Orșova, Mehedinți, 1848). Mare proprietar funciar, cărturar *luminist*, înalt funcționar de stat, parlamentar, scriitor. *Integrat spiritualității argeșene și muscelene prin activitate în diverse domenii, familie tradițională, proprietăți*. Fiul lui **Radu N.G. / Banul** (v.), frate cu **Constantin / Dinicu R.G.** (v.) și **Nicolae R.G. / Deli Aga** (v.). Școala Grecească, București; *auditoriu extern*, Franța, Italia. Ispravnic al județului Argeș (1812-1813). Membru: Eforia Școalelor Naționale (1818); Comitetul de Sprijin, Colegiul *Sfântul Sava*, București (1818). Susținător al *Programului revoluționar* de la 1821. Deputat, ales în Adunarea Obștească Extraordinară a Munteniei (1831-1834); mare logofăt al Dreptății (1831). Scrieri importante: *Starea Țării Românești* (1818); *Barbu Văcărescul vânzătorul țării* (1828); *Băgări de seamă asupra canoanelor grămăticesti* (1840); *Condica limbii române. Lexicon; Atlas geografic* (Viena). Contribuții la fundamentarea modernismului autohton, învățământului, culturii, structurilor civice administrative naționale. Valoroase aprecieri publice antume și postume. (S.T.).

GOLESCU, Ivașcu R. (?-1584). Mare proprietar funciar, demnitar medieval, diplomat, militar. Fiul lui **Radu Furca Furcovici** (v.), frate cu **Albu R.G.** (v.). Mare stolnic al Țării Românești (1568). Întinse suprafețe de pământ, județele Muscel și Argeș: Golești, Bălteni, Vieroș, Mărăcineni, Purcăreni, Ghimpați, Căpățâneni, Izvorani, Vitichești. Participant la luptele pentru tron de la Jiliștea (1574), ca susținător al domnului Moldovei, Petru Șchiopul (1574~1579, 1582-1591). Refugiat în Polonia. Demersuri privind organizarea unei

cruciade antiotomane, alianța Rusiei, Poloniei, Imperiului Habsburgic, Țărilor Române, Statului Papal (1583). Colaborator al principelui Transilvaniei, Bathory (1571-1583), primirea, ca loc de refugiu, a domeniului Sâmbăta. Inmormântat, Mănăstirea *Bistrița Moldovei*. Aprecieri publice antume și postume, consemnări documentare și genealogie, Muzeul Golești, Ștefănești, Argeș. (S.T.).

GOLESCU, Mihail G. (n. Valea Danului–Vernești, Argeș, 16 februarie 1944). Ziarist, profesor. Liceul/Colegiul *Vlaicu Vodă*, Curtea de Argeș (1963), Facultatea de Filologie, Universitatea București (1971), curs postuniversitar jurnalism, Academia de Științe Sociale, București. Redactor, cotidianul *Secera și ciocanul* (șef al rubricii culturale); director, ziarul *Argeșul* (1996~); fondator al revistelor suplimente ale cotidianului *Argeșul* – *Săgetătorul* și *Argeșul ortodox*; fondator al ziarului *Muscelul*; lector universitar la Facultatea de Istorie, Științe Sociale și Jurnalism a Universității Pitești. Numeroase articole (peste 15. 000), cronică dramatice ș.a. în revista *Argeș*, în ziarul *Argeșul* și în presa centrală. Volume importante: *Monografia comunei Valea Danului* (2007). (I.B.).

GOLESCU, Nicolae C. (Câmpulung, Muscel, 1810 – Golești, Muscel, 10 septembrie 1877). Militar de carieră, general, înalt demnitar, deputat, militant politic. Fiul lui **Dinicu/Constantin R.G.** (v.), frate cu **Alexandru C.G. /Albu** (v.), **Radu C.G.** (v.), **Ștefan C.G.** (v.). Școli particulare în limbile română și greacă din Muntenia (1817-1822), Colegiul din Geneva, Elveția (1825-1829). Cursuri libere, *Sorbona*, Paris. Ofițer, Regimentul Miliției Naționale (183-1834), aghiotant domnesc (1834-1842). Participant la Revoluția de la 1848 din Țara Românească. Membru, Comitetul de Inițiativă (mai 1848), ministru de interne, Guvernul Provisoriu, București, jurământ pe *Proclamația de la Islaz (Noua Constituție (Câmpia Libertății din Capitală))*. Membru, Locotenența Domnescă (1848). Emigrant în Franța (1849-1857). Participant la lucrările Adunării ad-hoc a Munteniei (1857), candidat la Tronul

Principatelor Unite (1859), ministru de interne (1859-1860). Președinte: Consiliul de Miniștri al României (1860, 1868); Comisia Centrală (Legislativă) de la Focșani (1861-1862), primlocotenent domnesc (1866). Membru marcant, Partidul Național Liberal (1875-1877). Inspector general, Garda Civică Națională (1866-1868). Inmormântat, Biserica din Golești, Muscel. Valoroase aprecieri publice antume și postume, eponimii, busturi, străzi. Consemnări documentare, scrisori, genealogie, Muzeul Golești, Ștefănești, Argeș. (S.T.).

GOLESCU, Nicolae R./Deli Aga (1772-14 decembrie 1829). Mare proprietar funciar, demnitar, militant politic. Fiul lui **Radu N.G./Banul** (v.), frate cu **Constantin/ Dinicu R.G.** (v.) și **Gheorghe/ Iordache R.G.** (v.). Mare stolnic (1797), mare paharnic (1806), *ispravnic de Argeș* (1812-1813), mare logofăt (1817), mare agă (1822), mare vornic (1829). Întinse suprafețe de teren în Muscel. Colaborator apropiat al domnilor Țării Românești, Alexandru Șutu (1818-1821) și Grigore IV Ghica (1822-1828). Membru, *Grupul Boierilor Patrioți* (55), în timpul Revoluției lui Tudor Vladimirescu (1821), misiune diplomatică la Istanbul, adept al reinstaurării *domniilor pământene* (1822). Consemnări documentare, scrisori, genealogie, Muzeul Golești, Ștefănești, Argeș. (S.T.).

GOLESCU, Radu C. (1814-1882). Militant politic. Fiul lui **Constantin/Dinicu R.G.** (v.); frate cu **Alexandru C.G.** (v.), **Nicolae C.G.** (v.), **Ștefan C.G.** (v.). Participant activ la Revoluția de la 1848 din Țara Românească. Membru, Comitetul de inițiativă (mai 1848). Aprecieri antume și postume. Atestări documentare, scrisori de familie, genealogie, obiecte personale, Muzeul Golești, Ștefănești, Argeș. (S.T.).

GOLESCU, Radu G. (Golești, Muscel, 1817 – Dracea, Teleorman, 1877). Militar de carieră, mare proprietar funciar, militant politic. Fiul lui **Gheorghe / Iordache R.G.** (v.), frate cu **Alexandru G.G. / Nearu** (v.) și **Dimitre G.G.** (v.). Școli particulare din Muntenia (1821-1825), Institutul *Lemoine*, Paris (1825-1829).

Slujbaș domnesc (1829-1847). Participant la Revoluția din 1848: colonel activ, Brăila (iunie-iulie); comandant, Regimentul 2 Infanterie și Garnizoana București (august-septembrie), confruntări militare cu trupele otomane de ocupație, alături de locotinentul Pavel Zăgănescu, comandantul pompierilor, apărători ai Capitalei (13 septembrie 1848). Emigrant în Franța (1849-1855). Preocupări economice agrare, județele Muscel și Teleorman (1855-1877). Corespondență de familie, atestări documentare, genealogie, Muzeul Golești, Ștefănești, Argeș. (S.T.).

GOLESCU, Radu M. (Stolnicul, 1655 ~ 1731). Mare proprietar funciar, demnitar medieval, diplomat. Fiul lui **Matei Leurdeanu**, mare spătar al Țării Românești (secolul XVII), nepotul lui **Stroe Leurdeanu** (v.). Membru, Divanul Domnesc, București (1679). Înalte funcții publice: postelnic (1681), mare agă (1690), ispravnic de scaun (1693), *ispravnic de Câmpulung* (1700), locțiitor de domn (1703), mare clucer (1707-1709), mare logofăt, șef al Cancelariei (1714), mare spătar (1716), observator, Consiliul de Administrație al Olteniei (1618). Intensă activitate externă, colaborator apropiat al Voievodului Constantin Brâncoveanu (v.). Misiuni în Transilvania (1689), Turcia (1696), Moldova (1704), *Capuchehaie* la Constantinopol (1709). Politică filoautriacă după 1714. Întinse suprafețe de teren, județul Muscel. Învmormântat, Mănăstirea Hurez, Vâlcea. Valoroase aprecieri antume și postume. Atestări documentare, genealogie, Muzeul Golești, Ștefănești, Argeș. (S.T.).

GOLESCU, Radu N. / Banul (1746 - 8 octombrie 1818). Mare proprietar funciar, demnitar, cărturar. Importante funcții publice în Țara Românească: mare clucer, mare spătar, mare vornic, mare logofăt, mare ban al Olteniei, vornic al obștilor; membru, Eforia Școalelor, București (1786-1818), ctitor, instituții românești de învățătură: Golești, Nămăești, Slatina; fondator, vechiul spital *Filantropia*, București, bolnița și târgul de la Golești. Întinse suprafețe de teren în județul Muscel. Propagator al luminismului occidental și dezvoltării economiei de factură capitalistă, stimularea

comerțului exterior. Refacerea și consolidarea așezământului tradițional de la Golești. Valoroase aprecieri antume și postume. Consemnări documentare, genealogie, obiecte personale, Muzeul Golești, Ștefănești, Argeș. (S.T.).

GOLESCU, Ștefan C. (Câmpulung, Muscel, 1809-1874). Militant politic, înalt demnitar. Fiul lui **Constantin/Dinicu R.G.** (v.); frate cu: **Alexandru C.G./Albu** (v.), **Nicolae C.G.** (v.), **Radu C.G.** (v.). Școli particulare din Muntenia, limbile română și greacă (1815-1825), Colegiul la Geneva, Elveția (1825-1829), cursuri libere, *Sorbona*, Paris, *drept și științe politice*. Aghiotant domnesc (1834-1842). Participant activ la Revoluția de la 1848 din Țara Românească. Membru: Comitetul de inițiativă (mai 1848), locotenență, Guvernul Provizoriu, București. Emigrant în Franța (1848-1857), susținător al Unirii Principatelor (1859). Președinte, Consiliul de Miniștri al României (1861, 1867-1868). Inițiative privind modernizarea statului, dezvoltarea relațiilor externe occidentale, adaptarea legislației la cerințele europene ale timpului. Colaborator al principelui Alexandru Ioan Cuza (1859-1866), adept al aplicării reformelor monarhiei germane în România (1866-1874). Importante recunoașteri publice antume și postume. Consemnări documentare, genealogie, scrisori, obiecte personale, Muzeul Golești, Ștefănești, Argeș. (S.T.).

GOLESCU, Vasile A. (1875-1920). Inginer silvic, proprietar urban. Fiul lui **Alexandru G.G. / Negru** (v.). *Activitate la Câmpulung Muscel* și în alte localități din România. Inițiative sistematice pentru importul și aclimatizarea unor plante provenite din America de Nord, China, Japonia, Federația Rusă, Armenia, Gruzia/Georgia, Azerbaidjan. Aprecieri publice. (G.C.).

GOLESCU, Vasile A. (1875-1920). Inginer silvic, peisagist. Familie tradițională din Muscel. Fiul lui **Alexandru G.G. / Negru** (v.). Studii de specialitate în țară și în state europene occidentale. Inițiator și realizator, Parcul *Ștefănescu* din Câmpulung, Muscel: rezervație

botanică, vegetație antohtonă, specii forestiere exotice aclimatizate în spații naturale specifice zonelor piemontane. *Vilă stil neoromânească* (1910), grădină cu specii dendrologice rare, donate Fundației *Pro Patromonio*, Marea Britanie (2000), Filiala Muscel. Diverse aprecieri publice. (S.T.).

GOLESCU, Zoe/Zinca A. (Mehedinți, 1792 - Golești, Ștefănești, Muscel 10 februarie 1879). Mare proprietară funciară, memorialistă, epistolară. Născută în familia Alexandru și Dumitrana Farfara. *Stabilită la Golești prin căsătorie (1805)* cu **Constantin/Dinicu R.G.** (v.). Mama fraților: **Alexandru C.G.** (v.), **Nicolae C.G.** (v.), **Radu C.G.** (v.), **Ștefan C.G.** (v.), **Ana C.G./Racoviță.** Învățătură grecească, franțuzească și românească în familie, călătorii europene. Adeptă a spiritului național în cultură și viață civică. Refugiată la Sibiu (1848), după înfrângerea Revoluției din Țara Românească, ulterior (1849), la Istanbul și Brusa. Redeschiderea Școlii *Dinicu Golescu* din Golești (1850), acțiuni favorabile Unirii Principatelor Române (1859). Amplă corespondență internă și externă, acțiuni filantropice, preocupări literare. Importante recunoașteri antume și postume, versuri dedicate de Costache Artistică (1849), eponimie, liceul *Zinca Golescu*, Pitești (Decretul Consiliului de Stat Nr. 25, din 29 ianuarie 1971). Consemnări documentare, scrisori, obiecte personale, genealogie, Muzeul Golești, Ștefănești, Argeș. (S.T.).

GOMOIU, Gheorghe (n. Topoloveni, Argeș, 22 iulie 1939). Dirijor cor, profesor. Liceul, Topoloveni (1956), Facultatea de Muzică, București (1963-1966), Conservatorul *Ciprian Porumbescu*, București (1972-1977). Instructor-metodist la Casa Regională Argeș a Creației populare. Tipărește culegeri de muzică corală pentru formațiile de amatori. Unul dintre inițiatorii și organizatorii Festivalului Internațional de Muzică corală *D. G. Kiriak*, Pitești. Dirijează numeroase formații corale din Argeș și Olt. Mentor și dirijor, corul *Ars Nova* (înființat în 1972), pe care-l conduce de 36 de ani și cu care a susținut turnee în multe țări ale Europei și Asiei. Cursuri muzicale de dirijat

(1981) la Institutul Național de la Marly le Roi, Franța, premiat cu medalia de aur a Asociației Corale din Germania și *Cetățean de Onoare* al orașului Marburg, premii pentru compoziție la Festivalul Național de Romanețe *Crizantema de Aur*, Târgoviște. Vicepreședinte, Asociația Națională Corală din România. Numeroase realizări discografice. (L.P.).

GONTEAN, Zoe N. (n. Câmpulung, Muscel, 8 octombrie 1935). Inginer, *explorări miniere*, profesor universitar. Liceul / Colegiul *Dinicu Golescu*, Câmpulung, Argeș (1953). Institutul de Mine, Petroșani (1958). Doctorat, *științe tehnice*, București (1975). Activitate didactică și de cercetare, Facultatea de Mine, Petroșani, prodecan (1981-1989). Volume importante: *Aeraj și protecția muncii în mină* (1970); *Manualul inginerului de mine (V, 1989, în colaborare)*; *Aplicații de calcul în proiectarea și realizarea aerajului minelor* (1995). Numeroase studii, articole, referate, reuniuni tematice naționale și internaționale. Conducător de doctorat (1998). Membră, Biroul Internațional de Termofizică Minieră (1979). Premiul Ministerul Învățământului pentru activitate științifică în domeniul de referință (1965). Contribuții la diversificarea învățământului superior tehnic în România contemporană. Alte aprecieri publice. (I.I.V.).

GORCEA, Petru Mihai (Timișoara, Timiș, 28 ianuarie 1941 – București, 6 ianuarie 2005). Critic literar, istoric literar, eminescolog, profesor universitar. Colegiul Național *Sf. Sava* (1959), Facultatea de Litere, Universitatea din București (1964), doctorat, filologie, București (1973). Cadru didactic, Universitatea din Pitești (1964-2000?). Lector, limba română, Universitatea din Turku, Finlanda (1975-1978); Secretar de Stat, Ministerul Educației Naționale (1997-1998); decan, Facultatea de Litere și Istorie, Universitatea din Pitești (1998-2000). Volume importante: *Nesomnul capodoperelor. Eseuri despre Mihail Sadoveanu, Tudor Arghezi, Liviu Rebreanu* (1976), *Structură și mit în proza contemporană* (1982), *Steaua din oglinda visului. Eseu despre Lucașul de Eminescu* (1983), *Mateiu I. Caragiale. Eseu* (1994), *Mihai Eminescu, I, II, III* (1997, 1998,

2001). Numeroase studii, articole, cronici, recenzii în publicații de specialitate. Contribuții deosebite la evoluția învățământului superior din Pitești. (M.C.S.).

GORCIU, Cicerone (Strehaia, Mehedinți, 7 noiembrie 1892 – Șuici, Argeș, ?). Jurist, politician, înalt funcționar public, demnitar. *Așezământ și reședință tradițională la Șuici*. Mare proprietar funciar, zona Șuici-Sălătrucu, Argeș. Membru marcant, Partidul Național Liberal. Secretar general, Ministerul Agriculturii și Domeniilor (1936-1940), prefect de Olt. Contribuții importante la: dezvoltarea culturii și industrializării inului, cânepii, bumbacului; organizarea valorificării vinurilor românești și fructelor; coordonarea lucrărilor de reconstrucție și finisare a ansamblului Palatului Regal, București, executate de Ministerul Agriculturii și Domeniilor (1937-1940). Interviuri, emisiuni radio, reuniunii în domeniul economiei. Expropriere prin *Reforma agrară* din 1945. Arestat, cercetat, judecat, condamnat, muncă silnică, Vechiul Canal Dunăre-Marea Neagră. Diverse aprecieri publice antume și postume. (C.D.B.).

GOREA, Valică (n. Sânmihai de Câmpie, Bistrița Năsăud, 22 martie 1946). Chimist, cercetător științific principal gradul I. Universitatea Babeș-Bolyai, Cluj-Napoca (1968). *Domiciliat în județul Argeș (1969-1974, 1977-1988)*. Activitate științifică, *Uzinele Dacia Colibași*, șef laborator (1969-1974), Institutul de Reactori Nucleari Energetici, Mioveni, Argeș (1977-1988). Președinte, Agenția Națională Nucleară, București (2005~). Numeroase publicații, reuniuni de specialitate, invenții, rapoarte în domeniu. Activitate specifică elaborării tehnologiilor pentru obținerea combustibililor nucleari. Aprecieri publice. (E.H.).

GOSPODĂRIA COMUNALĂ ȘI LOCATIVĂ ARGEȘ (1950~). Sistem instituțional de stat, activitate preponderent urbană. La nivel regional/județean, succesiv; secție de profil a Sfatului Popular/ Consiliului Popular (1950-1968); Întreprinderea de Gospodărie Comunală și Locativă/*Regotrans*

(1968-2000); servicii teritoriale descentralizate specializate (2000~). Domenii prioritare: organizarea transportului în comun; extinderea și exploatarea rețelelor de apă, gaze naturale, termoficare, canalizare; implicare în electrificarea teritorială, în întreținerea fondului de locuințe, străzilor, spațiilor verzi, bazelor sportive, în salubritatea localităților. Obiective distincte: amenajarea și reabilitarea stațiunilor balneoclimaterice; executarea marilor captări de apă și a bazinelor de retenție, proiectarea și finanțarea stațiilor de epurare, mecanică și biologică și a rampelor ecologice de gunoi; edificarea și administrarea hotelurilor și cabanelor turistice și a refugiilor salvamont; înfrumusețarea habitatului conform specificului național și normelor continentale. Programe investiționale ca beneficiar principal. Unități reprezentative: gospodărie orășenească și balneară, transport local, construcții-prestații, construcții și exploatare electrice rurale. Directori cunoscuți: Ștefan Uruc (v.), Gheorghe Băiașu (v.), Ștefan Uruc (v.), Radu Pieleanu (v.), Doru Băncescu (v.), Florea Costache (v.), Constantin Drăghici (v.). Activități privatizate parțial după 2000. Ample colaborări comunitare. (I.T.B.).

GRANT, Nicolae Ef. (București, 9 mai 1868 - București, 10 mai 1950). Artist plastic, *pictură*, memorialist. Liceul din Tours (1878), Școala Națională de Belle-Arte, București (1885), École des Beaux Arts (1895), Academia *Julian*, Paris, mentor, stilistul Jean Leon Pérome. *Domiciliat la Câmpulung, Muscel (1910-1935)*. Lucrări în expoziții naționale și internaționale: București (1893-1946, Paris (1881, 1898). Membru fondator, *Tinerimea Artistică*, București (1901-1947), alături de Ștefan Luchian, Nicolae Vermont, Ștefan Popescu, Frédéric Storck. Tablouri în colecții particulare sau publice, precum: *Troiță din Muscel, Olar din Câmpulung, Cioban din Muscel*. Eponimie, *Vila Grant*, Câmpulung, Argeș. Înhumat, București (12 mai 1950). Consemnări critice favorabile, monografii dedicate, alte importante aprecieri publice antume și postume. (S.N.).

GRĂDINA PUBLICĂ DIN

CÂMPULUNG (1885 ~). Spațiu comunitar, aflat în zona centrală a localității, 18000 m², amenajat, succesiv, după 1885. Inițial, suprafețe obștești și particulare, amenajate din inițiativa primarului Istrate Rizeanu (v.). Vegetație dendrologică și floricolă autohtonă sau europeană, aclimatizată la condițiile naturale specifice Muscelului. Promenadă, spectacole, întruniri cetățenești. Împrejmuire și poartă monumentală de intrare, din piatră de Albești, după planul realizat de Dumitru Ionescu-Beredet (v.), mici sculpturi figurative, executate de Dimitrie Mățăuanu (v.), noi dotări în timpul primarului Ionel Nicolau (v.). Realizare distinctă (1977-1978), *Aleea personalităților*, busturi pentru fiii orașului: Constantin D. Aricescu (v.), Ion Barbu/Dan Barbilian (v.), Constantin Baraschi (v.), Tudor Mușatescu (v.), Ion D. Negulici (v.), George Oprescu (v.), montate și dezvelite la insistențele Consiliului orașenesc, primarul Manole Bivol (v.). Anterior (1954), bustul lui Nicolae Bălcescu (1819-1852). Alte opere sculpturale donate de Constantin Baraschi. Puncte de atracție: chioșcul fanfarei militare, barometrul *Frederic Broehm*. Activitate gospodărească permanentă. (G.C.).

GRĂDINA PUBLICĂ DIN PITEȘTI (Secolul XIX ~). Spațiu comunitar, aflat, astăzi, în zona centrală urbană, aproximativ 10000 m². Amenajată și extinsă, treptat pe terenul Schitului *Buliga*, demolat total (1898) pentru edificarea Palatului Administrativ / Muzeului Județean Argeș. Alei de promenadă, vegetație specifică, lucrări de artă, instalații mecanice. Suprafață diminuată prin realizarea străzilor adiacente (1870~1970) și construirea Cercului Militar, Pitești (1939-1940). Loc preferat pentru întruniri politice la 1848, 1859, 1877, 1944-1947, 1965-1968, 2006-2007, cu participarea unor lideri naționali: Ion C. Brătianu (v.), Carol I (v.), Petru Groza, Nicolae Ceaușescu (v.), Charles de Gaulle, Mircea Ionescu Quintus, Radu Câmpeanu. Opere monumentale: Statuia *1907*, de Ilica Veturia, sculptură în piatră (1960-2007), transferată pe un nou postament, în Pitești-Nord. Statuia *Ion C. Brătianu*, de Lucian Irimescu, lucrare în bronz (25 mai 2007), folosind vechiul soclu și amplasament. Numeroase atestări documentare moderne și

contemporane. (P.P.).

GRĂDINA ZOOLOGICĂ DIN PITEȘTI (1975~). Spațiu special amenajat în Pădurea *Trivale*, aflat în gestiunea Administrația Serelor și Parcurilor/Administrația Domeniului Public, Pitești. Anterior, punct zoologic, Parcul *Ștrand*. Proiectanți: Mircea Pungoci (v.), Ion Mazilu. Executarea lucrărilor specifice: unități ale gospodăriei locale din Pitești. În patrimoniul: animale și păsări aduse din diverse zone ale Europei, Africii, Asiei. Ghidaj științific. (C.D.B.).

GRĂDIȘTEANU, Ion (A doua jumătatea secolului XIX - Începutul secolului XX). Înalt funcționar public, militant politic de centru-dreapta. *Primar al orașului Câmpulung, Muscel (1912-1913, 1914-1916, 1919-1920)*. Gestionarea gospodăririi localității în timpul războaielor balcanice (1912-1913), a neutralității active a țării (1914-1916) din Primul Război Mondial, a desfășurării lucrărilor Conferinței de Pace de la Versailles (1919-1920), confirmarea internațională a făuririi României Mari. Inițiative în favoarea reconstrucției urbane după ocupația armatelor germane și austro-ungare (1916-1918), acordării ajutoarelor pentru refugiați, răniți și decedați pe timpul confruntărilor militare, colaborării cu Societatea Mormintelor Erorilor Căzuți în Război. Diverse demersuri edilitare. Aprecieri publice. (M.B.).

GRECEANU, Olga (Nămăești, Valea Mare Pravăț, Muscel, 4 august 1890 – București, 17 noiembrie 1978). Artist plastic, *pictură*, monumentalist, publicist. Institutul *Skrszewski*, București (1910), Facultatea de Științe, București (1914), Academia de Arte Frumoase, Liège, Belgia (1914~1939). Expoziții de pictură: Franța (1928), România (1916, 1926, 1937), Statele Unite ale Americii (1924). Lucrări monumentale (frescă, mozaic): Institutul de Arhitectură *Ion Mincu* (1938), Institutul de Istorie *Nicolae Iorga*, Biserica *Antim*, Academia de Științe Economice, București, Salonul gării Mogoșoaia, Mausoleul *Mateiaș*. Scrieri importante: *Specificul național în artă* (1925); *Compoziția murală* (1935);

Cula de la Măldărești (1937). Membră: Societatea Femeilor Pictorițe; Tinerimea Artistică; Sindicatul Artelor Frumoase, București. Singura femeie acceptată de Patriarhia Română în grupul ortodox creștin *Rugul aprins*. Numeroase aprecieri publice antume și postume. (S.N.).

GRECESCU, Grigore G. (Oltenița, Ilfov, 4 aprilie 1870 – Câmpulung, Argeș, 2 martie 1966). Ofițer de carieră, *infanterie*, general, înalt funcționar public și de stat. Voluntar, Regimentul 1 *Geniu*, București (1888-1890). Școala de Subofițeri, Bistrița, Vâlcea (1892), Școala de Topografie, București (1893). Locotenent, Regimentul 32 *Mircea*, Prahova (1893-1904); căpitan, Regimentul 30 *Dorobanți* Muscel (1904-1915); maior, Regimentul 70 *Infanterie* Câmpulung (1915-1925). Combatant, Primul Război Mondial: *Frontul din Dobrogea* (1916), *Frontul Carpatic* (1916), *Frontul din Moldova* (1917-1918). Colonel (1917), general maior în retragere (1947). Participant la rezistența de pe Muntele Mateiaș (octombrie 1916), președinte, Comitetul de inițiativă pentru edificarea mausoleului (1928-1935); membru activ, Societatea *Cultul Eroilor*, Filiala Muscel. Primar al orașului Câmpulung (1939-1940), prefect de Muscel (1940-1941). Gestionarea administrației locale în etapa premergătoare intrării României în cel de Al Doilea Război Mondial. Distins cu importante ordine și medalii militare și civile. Eponimie: stradă în Câmpulung, alte valoroase aprecieri publice antume sau postume. (M.B.).

GRECU, Ion (Bughea de Jos, Argeș, 22 august 1920). Compozitor, folclorist, dirijor și profesor. Conservatorul din Cluj (1949-1950), Conservatorul *Ciprian Porumbescu*, București, (1950-1954). Profesor (1954-1983) și director, Școala Populară de Artă, Pitești (1963-1983). Dirijor de cor, inspector metodist cu probleme muzicale, Inspectoratul de Învățământ Regiunea Argeș (1959-1963). Înființează și conduce cenaclul muzical *George Stephănescu*, Pitești, prelucrează și publică culegeri de coruri și folclor: *Cântăm viața nouă* (1966) *Voioasă mine inima* (1967), *Folclor muzical argeșean* (1974), *Cântece pentru două voci egale* (1981);

realizează filmul *Obiceiuri străbune*, publică articole, studii, recenzii, cronici, antologii, muzică corală și lucrări de muzicologie *Game străvechi în structura cântecului argeșean* (1970) în *Tribuna Școlii Argeșene*, Pitești. Compune muzică corală pentru voci egale și mixte. (L.P.).

GRECU, ȘTEFAN M. (n. Chișinău, Republica Moldova, 18 august 1943 – Pitești, Argeș, 22 iunie 2011). Profesor, *limba română*, ziarist. *Stabilit la Pitești din 1944*. Școala *Medie Nicolae Bălcescu / Colegiul Ion C. Brătianu*, Pitești (1961), Facultatea de Filologie, Universitatea *Babeș-Bolyai*, Cluj-Napoca (1966). Stagii de perfecționare în domeniul presei, București (1971-1975). Activitate didactică: Școala Broșteni, Costești, Argeș (1967-1969). Redactor *Agerpres*, București, corespondent pentru județul Argeș (1969-1995). Colaborări cu diverse publicații din țară. Numeroase articole, interviuri, analize, comentarii pe teme de interes general. Membru al Uniunii Ziariștilor din România (1969), alte aprecieri publice. (V.G.M.).

GREGORIAN, Alexandru C. (Bârla, Argeș, 5 martie 1909 – Jaca, Spania, 9 iulie 1987). Literat, jurist, publicist. Liceul Teoretic, București (1926), Facultățile de Litere și de Drept, București (1930). Doctorat, *filologie*, Universitatea din București. Adept al mișcării legionare. Redactor, ziarele: *Mișcarea* (1930-1932), *Calendarul* (1932-1933); director, revistele *Sfarmă Piatră* (1933-1939), *Cioclii* (1934-1935); prim redactor, cotidianul *Universul* (1937-1940). Colaborări: *Porunca vremii*, *Fapta*. Consilier de presă și cultură, Legația României din Roma (1940-1944). Domiciliat în Italia (1944-1959). Colaborator: *Giornale d'Italia*, *Observatore Romano*, *Țara* (prima publicație a exilului românesc din Occident). Director, Secția Limba Română, *Radio România liberă*, München, Germania. Emigrant, Statele Unite ale Americii (1959-1975), director, gazeta *Italian-American Herald*, Philadelphia (1963-1975). Activitate didactică universitară, Pennsylvania (1965-1975). Stabilit în Spania (1975). Volume importante: *Țara Demiurgului*, București (1942); *Poeme*

pentru cruciați (București, 1943); *Poeme pentru frații mei* (München, 1953); *Pete de lumină* (Salamanca, 1985). Membru, Uniunea Ziaristilor din București (1935); Societatea Academică Română din Roma (secretar general, 1957-1959). Diverse aprecieri publice. (M.M.O.).

GRIGORE, Gelu-Gabriel I. (n. Pitești, Argeș, 21 ianuarie 1968). Ziarist. Liceul Industrial Nr. 3/Grupul Școlar *Mihai Viteazul*, Pitești (1897), Facultatea de Drept, Universitatea *Spiru Haret*, București (2001), Școala de studii politice și administrative, București (2011). Redactor-șef secție, corespondent, *Evenimentul zilei*, București (1991-2002), Redactor-șef, editor, proprietar fondator, *Jurnal de Argeș* (1944~). Numeroase studii, articole, reportaje, analize, anchete, interviuri, publicate în ziare și reviste din țară. Emisiuni *media*, posturi sau studiouri locale. Documentări externe: Franța, Grecia/Muntele Athos, Irlanda/de Sud, Italia, Letonia, Marea Britanie/Irlanda de Nord, Republica Moldova/Transnistria. Contribuții la evoluția presei libere în România, diversificarea genurilor gazetărești, cunoașterea fenomenelor specifice zonei Argeș-Muscel. Membru: Clubul Român de Presă (2002); Asociația Jurnaliștilor din România (2006). Diverse aprecieri comunitare. (I.I.B.).

GRIGORE, Magda (n. Costești, Argeș, 29 august 1965). Profesora, *Limba și literatura română*, publicistă. Facultatea de Teologie și Litere, Universitatea din Pitești, licențiată cu lucrarea *Mitosofia în lirica lui Lucian Blaga*. Debută în revista *Sânziana* a Liceului *Zinca Goleșcu*, Pitești (1981), în cadrul căreia a fost membru de redacție. Colaborări: *Junimea, Argeș, Scânteia Tineretului, Astra, Catedra, Juventus, Coloana infinitului, Săgetătorul, Cafeneaua literară* (redactor-șef, 2003-2004), *Calende* (redactor, din 2004). Debut editorial: *Flux și reflux* - versuri (Editura *Argesis*, Pitești, 1996). Publică apoi *Șah în trei* (Editura *Pan-Arcadia*, 1998, București), *Identitate de tranzit* (Editura *Paralela 45*, Pitești, 2004). (M.S.).

GRIGORESCU, Andrei Răzvan (Pitești, Argeș, 1944 – Pitești, Argeș, 2010).

Inginer chimist, manager, demnitar. Liceul *Nicolae Bălcescu*, Pitești (1962), Institutul Politehnic, București (1968). Specializări, Statele Unite ale Americii (1977), Anglia (1979). Inginer, șef instalație, șef secție, director de uzină, director tehnic, director general (1968-1987), Combinatul Petrochimic, Pitești. Ministru adjunct, Ministerul Industriei Chimice și Petrochimice (1987-1990). Director general, SC *Arpechim SA* Pitești (1990-1993), SC *East Point Internațional*, București (1993-1996), Compania *Lukoil*, România (1998-2000). Consilier, SC *Oltchim SA*, Râmnicu Vâlcea (1996-1998); secretar de stat, Ministerul Economiei și Comerțului (2001-2004). Inventator. Studii și articole publicate în reviste de specialitate, reuniuni științifice naționale și internaționale. Dezvoltarea industriei de rafinare și petrochimie. Negocieri externe. Premiul *Nicolae Teclu* al Academiei Române (1988). Adept al privatizării și trecerii la economia de piață în domeniu. Președinte, Federația Patronală de Petrol și Gaze. Multiple aprecieri publice. (I.D.P.).

GRIGORESCU, C.T. (Secolul XIX). Parlamentar, proprietar funciar. Deputat de Argeș în Adunarea ad-hoc a Munteniei (1857). Susținător al acțiunilor naționale pentru Unirea Principatelor (1859) și exprimarea europeană a autohtonismului. (C.D.B.).

GRIGORESCU, Constantin Gh. (n. Bughea de Jos, Muscel, 23 martie 1924). Medic militar, *chirurgie-urologie*, general. Liceul/Colegiul *Dinicu Goleșcu*, Câmpulung, Muscel (1943), Facultatea de Medicină, Institutul Sanitar Militar, București (1949). Intern și extern, clinici din Capitală (1944-1950). Doctorat, *științe medicale*, București. Stagiul de specializare în Franța (1970-1971). Activitate permanentă: Spitalul Militar Central, București (1950-1990), șef secție (1967-1990). Numeroase studii, articole, referate, comunicări, publicate în reviste din Europa. Reuniuni științifice în țară și în străinătate, aplicarea de noi tehnici chirurgicale, recunoscute ca succese internaționale. Membru marcant, importante asociații profesionale în domeniu. Ordine și medalii militare sau civile, general de brigadă,

alte aprecieri publice. (C.C.).

GRIGORESCU, Constantin Șt. (n. Șerbănești, Argeș, 1 iunie 1918). Preot, dirijor. Seminarul *Neagoe Vodă*, Curtea de Argeș (1938). Facultatea de Teologie, București (1942), simultan cursuri de canto, solist în Corul Municipiului București, angajat Corul Radio. Preot II, Șerbănești, Argeș (1942). Bas-bariton la corurile mixte, Gliganu și D.G.Kiriac, Pitești (1956~). Preot II, Biserica *Sfântul Gheoghe*, Pitești (1968), paroh (). Prelucrări folclorice: *Mândra mea, spâncene multe, Hei, luna!, Radu lui Anghel din Greci, Copil printre străini, Mă dusei să trec la Olt* și compoziții proprii *În sat la noi*. Contribuții la viața muzicală argeșeană. (L.P.).

GRIGORESCU, Ioan (Secolul XX). Jurist, militant politic. Membru marcant, Partidul Social Democrat Independent *Constantin / Titel Petrescu*. Președinte, Organizația Argeș (1946-1950): învățători, negustori, funcționari. Opozant față de Blocul Partidelor Democratice din România; candidat, listă proprie, alegerile parlamentare, 19 noiembrie 1946. Insucces electoral. Avocat, Baroul Argeș. Diverse activități publice. (R.R.).

GRIGORESCU, Ion (A doua jumătate a secolului XIX - Începutul secolului XX). Mare proprietar funciar din Argeș. Întinse suprafețe de teren în localitatea Mozăceni, plasa Dâmbovic, expropriate parțial prin *Legea pentru definitivarea Reformei Agrare din 17 iulie 1921*, aplicată de guvernul condus de Alexandru Averescu. (I.I.Ș.).

GRIGORESCU, Ion (Secolul XX). Jurist, militant politic. *Originar din Pitești*, Facultatea de Drept, București. Avocat, Baroul Argeș. Adept al **doctrinei** social-democrate. Membru marcant: Blocul Democrat, Filiala Argeș (1936); Partidul Social Democrat Independent *Constantin / Titel Petrescu*, președinte, Organizația Argeș (1946). Insucces în alegerile pentru Parlamentul României (19 noiembrie 1946). Oratorie. Reprezentarea intereselor mai multor familii cunoscute din Pitești. Scrieri tematice, articole de presă,

interviuri. Aprecieri publice. (I.F.B.).

GRIGORESCU, Ion C. (n. Șerbănești, Argeș, 12 august 1950). Interpret operă. Liceul de Muzică, Pitești (1969), Conservatorul București (1978). Profesor, Școala Populară de Artă, Slatina (1978-1979). Angajat, corul Operetei, București (1979); solist, Teatrul Liric Craiova (1979-1982); Opera Română, București (1982-1989). Fugit din țară, se angajează solist la Opera din Mainz, Germania (1989~). Interpretează cu succes roluri clasice, câștigă numeroase premii. Bariton de prestigiu, cultivă muzica românească peste hotare. (L.P.).

GRIGORESCU, Traian Gh. (Ciolcești, Leordeni, Argeș, 1914 - București, 1991). Jurist, funcționar de stat. Facultatea de Drept, București (1937). Doctorat, *științe juridice*, București (1950). Inspector general judecătoresc, Ministerul Justiției (1968-1976). Înmormântat, Cimitirul Parohiei Ciolcești, Argeș. Diverse aprecieri publice. (D.V.).

GRIGORESCU, Valentin (n. Săpata, Argeș, 23 octombrie 1968). Interpret, muzică populară. Școala Populară de Artă, Pitești. Solist la Televiziunea Română (2001). Repertoriul cuprinde cântecele din zonă și creații personale: *Ce e viața pe pământ*. Lansează caseta *Adu-mi vin de Ștefănești*. Cântă alături de Irina Loghin și Nineta Popa. Aprecieri publice. (L.P.).

GRIGORIE (Sfârșitul secolului XVIII - Prima jumătate a secolului XX). Înalt ierarh al Bisericii Ortodoxe Române, călugăr, cărturar. Episcop de Argeș (1825). Promovarea ideilor naționale după reinstalarea domniilor pamântene în Principatele Române (1822), traduceri din literatura religioasă elenă, colaborări cu instituțiile eclesiastice din Balcani. Contribuții la consolidarea Episcopiei din Curtea de Argeș. Aprecieri publice. (S.P.).

GRIGORIU, Adrian A. (n. București, 28 august 1934). Actor. Institutul de Artă Teatrală și Cinematografică (1952-1956). Teatrul *Alexandru Davila*, Pitești (1959-1968), Televiziunea Română, București. Roluri în piesele: *Poarta, Din prea multă dragoste, Un*

milion pentru un sărut, În căutarea extraordinarului, Singur printre dușmani, Vlaicu Vodă, Fata fără zestre, D-ale Carnavalului, O felie de lună, Minciuna are picioare lungi, Noaptea Regilor, Răzvan și Vidra, Ciuta, Visul unei nopți de iarnă, Sf. Mitică Blajinul, Ecaterina Teodoroiu. (I.F.).

GRIGORIU, Tache (Secolul XIX). Funcționar judecătoresc, scriitor al Tribunalului Argeș. Participant direct la evenimentele de la 1848 din Pitești; secretar, Clubul revoluționar. Jurământ pe *Noua Constituție (Proclamația de la Islaz)*, arderea *Regulamentului Organic* și a *Arhondologiei (Condica rangurilor boierești)*, Grădina publică a orașului, 6 septembrie 1848. Destituit și arestat după înfrângerea revoluției în Țara Românească (13 septembrie 1848), judecat și întemnițat, Mănăstirea Văcărești (13 decembrie 1848-20 februarie 1849). Unionist (1857), susținător al sistemului reformator promovat de principele Alexandru Ioan Cuza. Diverse aprecieri publice. (P.P.).

GRIGOROAI, Ilie. (Voicești, Vâlcea, iulie 1927 – București, 1992). Inginer horticol, funcționar de stat, manager, parlamentar. *Domiciliu și activitate în Argeș (1955-1965)*. Liceul de Industrii Horticole / Școala Medie Tehnică Horticolă, Curtea de Argeș (1950), Institutul Agronomic *Kuban*, Krasnodar, Federația Rusă (1955). Șef, Ocolul Agricol, Voicești, Drăgășani (1955-1957). Vicepreședinte, Comitetul Executiv, Sfatul Popular Regional Argeș (1957-1962), primvicepreședinte, Consiliul Agricol Regional Argeș (1962-1965). Inginer principal, Institutul de Cercetare și Proiectare pentru Valorificarea Legumelor și Fructelor, București (1965-1968), șef, Serviciul Viticulturii, Direcția Generală Economică a Horticulturii, Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare, București (1968-1992). Contribuții la redimensionarea activităților rurale din Argeș-Muscel; modernizarea viticulturii naționale, edificarea depozitelor pentru păstrarea fructelor și legumelor în România. *Deputat de Argeș* în Marea Adunare Națională, Circumscripția Electorală Drăgășani (1957-1961), reprezentând Frontul Democrației Populare. Studii, norme

tehnice, inițiative legislative, interviuri, reuniuni tematice. Diverse aprecieri publice antume și postume. (C.D.B.).

GROSMETCHIM /
ÎNTRERINDERE COMERTULUI CU RIDICATA PENTRU PRODUSE METALOCHEMICE PITEȘTI (1959 ~). Unitate comercială tradițională a județului Argeș, specializată în aprovizionarea, depozitarea și desfacerea către terți a mărfurilor din domeniul enunțat, privatizată conform *Legii Nr. 15/1990*. Inițial, filială a Oficiului Întreprinderii din Craiova (1952-1959). Activitate regională: Argeș, Olt, Vâlcea (1959-1990). Sediul administrativ, antrepozite, alte spații funcționale (10000 m), *Pitești-Nord*, schițe și detalii, Lucian Istrătescu, Stelian Anghel, Institutul de Proiectare Argeș (1971); executant, Trustul de Construcții Argeș (1972-1974), șef șantier Dumitru Gherăsoiu (v. Dotări cu mijloace tehnice mecanizate și automatizate, colaborări comunitare, naționale și externe, activități promoționale. Directori cunoscuți: Francisc Valati, Ion Bădescu (v.), Gheorghe Vâlcu (v.). După 1990, reorganizare adaptată economiei de piață. (I.T.B.).

GROSU, Nicolae Simion M. (n. Curtea de Argeș, 5 decembrie 1951). Ofițer de carieră, pompieri, general. Liceul Agricol/Grupul Școlar Agricol *Constantin Dobrescu-Argeș*, Curtea de Argeș (1970), Școala Militară *Ofițeri de Pompieri*, Sibiu (1974), Facultatea de Științe Economice, București (1984), Academia Militară *Nicolae Bălcescu*, Sibiu (2002). Activitate specializată permanentă (1974-2008): locțiitor comandant (1974-1979), comandant (1979-1980). Campania Pompieri Pitești; locțiitor comandant (1980-1987; 1992-1997); Grupul Pompieri Argeș; șef birou (1987-1992), Grupul Pompieri Craiova, Dolj. Comandant, Grupul Pompieri Argeș (1997-2004). Inspector șef fondator, Inspectoratul pentru Situații de Urgență Argeș (2004-2008). Volum important: *File din istoria pompierilor militari argeșeni* (2005, coordonator). General de brigadă (2008). Studii, articole, rapoarte, reuniuni naționale în domeniu. Contribuții distincte la: edificarea sediilor pompierilor militari din Vedea (2004),

Mioveni (2005), Topoloveni (2005), Argeș; stingerea unor incendii de pe platformele industriale Pitești și Câmpulung; reorganizarea instituțională (1997-2008); instruirea, dotarea tehnică, asigurarea logisticii pentru efectivele subordonate. Numeroase recunoașteri publice militare și civile. **(I.T.B.)**.

GRULEN / COMBINATUL DE FIBRE SINTETICE CÂMPULUNG (1980 - 2008). Unitate economică reprezentativă din zona Muscel, specializată în producția de fibre și granule sintetice pentru industria textilă. Noua denumire din 1991. Investiție de stat (1974-1980), platoul *Grui*, Câmpulung. Proiectare, institute ale Ministerului Industriei Chimice, București, ministru Mihail Florescu (v.). Antreprenor general: Trustul de Construcții Industriale Argeș, directori generali Gheorghe Năstase (v.), Ion Fîntîneru (v.). Șefi de șantier: Constantin Augur, Mircea Dinu (v.). Utilaje autohtone și străine, montate de unități din București și Pitești, directori Nicolae Boambeș (v.), Marinel Bărbulescu, Lucian Tudora. Colaborări cu firme din Japonia. Utilități, rețele proprii. Materie primă: *dimetiltereftalat*, produs pe Platforma Petrochimică, Pitești, transport special auto. Forță de muncă provenită din localități apropiate. Beneficiari: fabricile de textile din România. Posibilități pentru export. Capacitate/an: 200 000 to fibre și granule sintetice. Directori: Gheorghe Bogdan, Aurel Damian, Constantin Cotescu. Societate pe acțiuni (1991), privatizare (1996). Încetarea totală a activității (2008). Dezafectarea și vânzarea patrimoniului. **(M.B.)**.

GRUP CORAL CLASIC GRUP. Fondator și dirijor, Ioan Magdalena (1972-1983), Casa Sindicatelor Pitești, în formulă feminină, cu 27 de membre. Se schimbă în cor mixt de cameră **CLASIC**, al Sindicatului Învățăământ Pitești (1983-1989), cu 45 de amatori intelectuali și un repertoriu variat. Între 1990-2007 activează la Centrul Cultural Pitești. Marele premiu la concursurile corale naționale: *Ciprian Poprumbescu*, Suceava (1986); *Ioan Chirescu*, Constanța (1986,1987); *George Dima*, Brașov (1988). Zece premii I și titlul de laureat al Festivalului Național *Cântarea României*.

Numeroase emisiuni radio-tv. Membru, Asociația Corală din România. Turnee: Nancy (1991), Metz (1991,1995), *Les nuits de Longwz* (1995), Normandia (1996), Ecubles, Chartres, Tours (2001), Franța, Ambasada României din Luxemburg (1996), Barcelona, Spania (1997), Sorrento, Italia (1998), Grecia (2004). Elogioase aprecieri publice. **(L.P.)**.

GRUPUL DE POMPIERI ARGEȘ (1953-2004). Unitate militară specializată, sediul în Pitești, subordonată Ministerului de Interne, București. Anterior: *comandă de foc, secție, baterie, companie*, organizate, succesiv, conform reglementărilor, ordinelor, decretelor, legilor din 1832, 1871, 1891, 1912, 1936, 1953. Participare la Războiul pentru Independența României (1877-1878). Locație tradițională în Pitești: *Foișorul de Foc* și *Cazarma Pompierilor* (1887-1978). Actualul sediu edificat în 1978. Denumire personalizată *Căpitani Puică Nicolae* și primirea *Drapelului de luptă*: 17 mai 1997. Subunități la Pitești, Câmpulung, Curtea de Argeș, Mioveni, Costești, Topoloveni. Integrare în Inspectoratul Județean Argeș pentru Situații de Urgență (2004). Misiuni de excepție: stingerea marilor incendii din Pitești (1974, 1979); diminuarea efectelor cutremurelor din 1977; limitarea urmărilor inundațiilor din 1970, 1975, 1976. Comandanți cunoscuți: Marin Iordache (locotenent); Mihail Hadgicoli (căpitan); Constantin Arbore, Teodor Călinescu, Dumitru Linguraru (maiori); Sever Socaciu, Ștefan Lambe, Ștefan Firescu (colonei); Nicolae Simion Grosu (v.). *Scriere monografică* (2005), alte atestări documentare. **(I.T.B.)**.

GRUPUL INDUSTRIAL COMPONENTE SA / ÎNTREPRINDEREA SUBANSAMBLE AUTO PITEȘTI (1977~). Unitatea industrială reprezentativă pentru economia zonei Argeș-Muscel, specializată, preponderant, în realizarea de repere necesare producției de autoturisme. Anterior: Întreprinderea Locală *Progresul* (1948-1977), înființată prin naționalizarea mai multor tăbăcării și fabrici de talpă din Găvana, Pitești; Întreprinderea *Subansamble Auto*, Pitești (1977-1996), privatizare în 1995. Redimensionarea spațiilor de producție, a tehnologiei, a calificării

angajaților; introducerea în fabricație a pieselor din mase plastice, poliuretan, compozite și alți înlocuitori ai metalului; realizarea de cablaje pentru diverse tipuri de automobile de pe piața mondială; adaptarea proceselor de fabricație la cerințele actuale. Diversificarea activității prin executarea de construcții, prestarea de servicii imobiliare, transport, turism, servicii financiare, bancare. În structura grupului industrial, 24 de agenți economici din județele Argeș, Dolj, Olt. Mai importante: *Subansamble Auto Pitești* și Craiova; *Flexiplast*, *Romantopart*, *Trans European Logistic*, *Valmob Intermedia*, *Complex Turistic Star*, Pitești; *Spumoflex*, Craiova; *Bere*, Scornicești; *Dancom Logistic*, Bascov; Fabrica din Curtea de Argeș. Manager general, acționar majoritar, Gheorghe Badea (v.). Colaborări productive cu fabricanții de autoturisme *Dacia*, *Volkswagen*, *Peugeot*, *Citröen*, *Volvo*, *Iveco*, *Ford* și cu alte structuri investiționale europene pentru dezvoltarea surselor energetice neconvenționale. Multiple implicări comunitare. (I.D.P.).

GRUPUL ȘCOLAR AGRICOL CONSTANTIN DOBRESCU-ARGEȘ CURTEA DE ARGEȘ (1920~). Instituție de învățământ profesional, specializată în pregătirea muncitorilor, tehnicienilor și maiștrilor, pentru activitățile agricole de stat, cooperatiste sau particulare din Argeș-Muşcel. Denumirea actuală personalizată: 1990. Anterior: Școală de Gospodărie, Pomicultură și Sericicultură (1920-1932), inițiată de regina Maria a României; Școala de Horticultură (1932-1946); Liceul Tehnic de Industrii Horticole (1946-1948); Școala Medie Tehnică de Horticultură (1948-1955); Centrul/Grupul Școlar Agricol (1955-1990). Clădiri pentru: școală, instruire practică, internat, cantină, sală de sport, dispensar, existente din 1948, reabilitate și mult extinse prin noi edificii ulterior. Terenuri experimentale. Intensă activitate profesională, succese olimpice, științifice, culturale, sportive. Colaborări externe: Italia, Franța, Spania. Participări la proiecte europene în domeniile educației și dotării spațiilor școlare proprii. Publicații periodice: *Miorița*, *Crucea Albastră*. Directori cunoscuți: Ion Hagi-Culev, Grigore Bobletec,

Mihai Cravcenco, Constantin Pantor, Teodot Groza, Stelian Popescu, Constantin Săvulescu, Nicolae Ionescu (v.), Ana Oproiu, Corina Voicilă. Multiple conlucrări comunitare. (D.I.G.).

GRUPUL ȘCOLAR AGRICOL COSTEȘTI (1962~). Instituție de învățământ profesional și tehnic, specializată în pregătirea muncitorilor calificați, maiștrilor, tehnicienilor pentru sectorul agricol din sudul județului și zonele apropiate. Anterior: Școala Profesională de Mecanici Agricoli (1962-1974); Liceul Agricol (1974-1984); Liceul Agroindustrial (1984-2000); Grupul Școlar Agricol (2000-~). Locație proprie: școală, ateliere, internat, cantină, terenuri experimentale. Directori cunoscuți: Vitalie Ciornei (1964-1982); Ion Gavrilă (1982-1987); Elisabeta Grigore (1987-1990; 2001-2006); Marian Telev (1990-1999); Maria Anca (2006~). Publicații: *Adolescent XXI*; *Experiențe didactice*. Importante activități metodice, culturale, științifice, derularea unor proiecte educaționale europene (2006-2008), modulele: *Leonardo da Vinci*, *Comenius*, *Formarea continuă*. Diverse colaborări comunitare. (D.I.G.).

GRUPUL ȘCOLAR AGRICOL MĂRĂCINENI (1983 ~). Instituție de învățământ profesional, specializată în pregătirea medie a resurselor umane pentru unități din domenii convergente. Succesiv: Școala Profesională Industrial-Agricolă, integrată Institutului de Cercetare și Producție pentru Pomicultură Pitești-Mărăcineni, cu clase liceale afiliate (1983-1992); Grupul Școlar Agricol Mărăcineni, Argeș (1992 ~). Prima locație (1992-2004), spații în incinta unității tutelare. Din 2004, complex didactic distinct: săli de clasă, laboratoare (tehnologie, chimie, informatică), bibliotecă, bază sportivă, cabinete; arhitect, Victor Modoran; proiectant și constructor, firme private din Capitală; finanțare, Banca Mondială (2003-2004). Succese ale elevilor și cadrelor didactice la: concursuri școlare; reuniuni demonstrative; aplicarea proiectului european *Leonardo da Vinci*, pe tema *Promovarea produselor ecologice și a serviciilor agroturistice*; derularea unor

parteneriate locale, naționale, internaționale. Reviste proprii: *Juventus*; *Alter ego*. Directori cunoscuți: Nicolae Stanciu, Vasile Matei, Natalia Tasia Tomescu, Maria Enache. Implicări comunitare permanente. (D.I.G.).

GRUPUL ȘCOLAR ASTRA PITEȘTI

(1968 ~). Instituție de învățământ profesional, specializată în pregătirea muncitorilor, tehnicienilor, maiștrilor pentru unitățile industriei extractive de petrol și gaze din Argeș, Dâmbovița, Olt, Vâlcea. Actuala denumire: 1996. Anterior: Liceul Industrial Nr. 2 (1968-1972), Grupul Industrial Petrol (1972-1996). Locație proprie (1968), arhitect, Valeriu Manu (v.), executant, Grupul de Șantier Construcții și Instalații Petroliere, Pitești (1967-1974), coordonatori, Ion Mincă (inginer), Liviu Magrini (manager). Clădiri pentru: școală, laboratoare tehnologice, cabinete, internat, cantină, sală de sport, dispensar. Directori cunoscuți: Constantin Tudorache, fondator (1968-1975); Constantin Bujdoiu (v.), Alexandru Savu (1983-1987); Constantin Cristescu (1990-1995), Dumitru Diaconu (1999-2003); Emil Popescu (2003 ~). Programe specifice pentru optimizarea activităților didactice și de instruire practică. Organizarea olimpiadelor tehnice liceale naționale (1978, 1982, 1987). Revistă școlară: *Aurul Negru* (1980-1982). Colaborări externe: Algeria, Angola, Polonia (1974-1982). Parteneriat cu universitate particulară din capitală (1992~). Diverse conlucrări comunitare. (D.I.G.).

GRUPUL ȘCOLAR AUTO CURTEA DE ARGEȘ (1961 ~).

Instituție de învățământ tehnic și profesional, specializată în pregătirea muncitorilor calificați, tehnicienilor, maiștrilor pentru societățile de transport auto din toată țara. Denumirea actuală: 1996. Succesiv: Școlata Auto de Șoferi Profesioniști (1961-1973); Școala Profesională Auto (1973-1993); Grupul Școlar Transporturi Auto (1993-1996). Locație proprie: săli de clasă, laboratoare, cabinete, ateliere, internat, cantină, terenuri de sport. Finanțare și execuție, Întreprinderea Județeană Transporturi Auto, Pitești (1972). Anterior: spații oferite de Unitatea Militară Curtea de Argeș (1961-1969); *baracamente*,

Oești, Corbeni, Argeș (1969-1972). Directori cunoscuți: Gheorghe Mereuță (1961-1978); Maria Zdravcu (1978-1982; 1987-1997; 2001-2005); Florea Ilie (1982-1987); Ioan Călinescu (1997-2001; 2005 ~). Revistă școlară: *Universul*. Colaborări externe: Franța (2006-2008). Multiple implicări comunitare. (D.I.G.).

GRUPUL ȘCOLAR CONSTRUCȚII DE MAȘINI COLIBAȘI, MIOVENI (1969~).

Instituție reprezentativă de învățământ tehnic și profesional, specializată în pregătirea muncitorilor calificați, maiștrilor, tehnicienilor pentru *Platforma Industrială Pitești-Est*, Colibași, Mioveni. Succesiv: Grupul Școlar al Uzinei de Piese Auto, Colibași (1969-1979); Grupul Școlar al Întreprinderii de Autoturisme *Dacia*, Pitești (1979-1990); Grupul Școlar Industrial Construcții de Mașini, Colibași (1990-2002). Locația actuală: săli de clasă, laboratoare, cabinete, ateliere, sală și terenuri de sport, cămine, cantină (1969-2010). Investiție de stat. Proiectant: Petre Grigor, Institutul de Proiectare pentru Uzine și Instalații din Industria Construcțiilor de Mașini, București, director Ion Fătăceanu; executant, Trustul de Construcții Industriale Pitești, director tehnic, Grigore Popescu (v.). Directori cunoscuți: Dumitru Tărăntiș (v.), Nicolae Ilie, Marin Marcu, Ion Savu, Ionel Handolescu, Aurel Șerban. Succese didactice, olimpiade pe meserii, întreceri sportive, activități tehnico-aplicative. Revistă școlară: *Ani de liceu*. Suport de resurse umane pentru noile capacități productive, *Compania Dacia-Renault*, Mioveni. Importante colaborări comunitare. (D.I.G.).

GRUPUL ȘCOLAR CONSTRUCȚII DE MAȘINI HENRI COANDĂ / DACIA PITEȘTI (1967 ~).

Instituție reprezentativă de învățământ profesional, specializată, prioritar, în pregătirea muncitorilor, tehnicienilor, maiștrilor pentru *Platforma Industrială Pitești-Est*. Actuala denumire: 1996. Anterior: Liceul Industrial pentru Construcții de Mașini (1967-1975), Liceul Industrial Nr. 1 *Dacia* (1975-1996). Locație proprie (1973), finanțator, Întreprinderea de Autoturisme *Dacia*, Colibași, executant, Șantierul 1, Trustul de Construcții Argeș (1972-1973). Clădiri pentru: școală,

laboratoare tehnologice, cabinete, internat, cantină, sală de sport, dispensar. Parteneriat managerial cu Liceul Industrial Ștefănești (1967-1973). Directori cunoscuți: Nicolae Sălan (v.), Sergiu Cojocar (v.), Iulian Cernea (v.), Daniela Tănase (2006 ~). Amplă activitate didactică și de instruire practică. Participare la *module* județene și naționale, colaborări europene, olimpiade pe meserii, alte reuniuni științifice. Revistă școlară: *Dacia* (2002~). Multiple implicări comunitare. (D.I.G.).

GRUPUL ȘCOLAR DE CHIMIE INDUSTRIALĂ COSTIN D. NENIȚESCU PITEȘTI (1965 ~). Instituție prestigioasă de învățământ profesional, specializată, prioritar, în pregătirea muncitorilor, tehnicienilor, maiștrilor pentru Platforma Industrială Pitești-Sud. Actuala denumire: 1990. Anterior: Școala Profesională de Chimie (1965-1969), Liceul de Chimie (1966-1969), Grupul Școlar de Chimie (1969-1979), Liceul Industrial Nr. 4 Pitești (1979-1990). Locație proprie (1976-1978): Finanțator, Combinatul Petrochimic Pitești; proiectare, Gabriel Ștefănescu (v.); executant, Trustul de Construcții Argeș, șef șantier, Gheorghe Măndiță (v.). Clădiri pentru: școală, laboratoare tehnologice, cabinete, internat, cantină, sală de sport, dispensar. Directori cunoscuți: Dumitru Oncescu, fondator (v.); Ilie Ionescu (1966-1970); Ion Drăgușin (1970-1975); Niculaie Bărbulescu (v.), Adriana Lacea (1984-1992); Nicolai Negoită (1992-1996; 2000-2005); Ion Nica (1996-2000; 2005 ~). Programe specifice pentru optimizarea activităților didactice și de instruire practică. Organizarea Olimpiadei Naționale de Chimie (1985). Revistă școlară: *Adolescența* (1998 ~). Multiple implicări comunitare. (D.I.G.).

GRUPUL ȘCOLAR DE CONSTRUCȚII Nr. 2 PITEȘTI (1950~). Instituție tradițională de învățământ profesional și tehnic, specializată în pregătirea muncitorilor calificați, maiștrilor, tehnicienilor pentru șantierele de construcții din Argeș-Muscel. Actuala denumire din: 1990. Succesiv: Școala Medie Tehnică de Științe Comunale (1950-1955); Școala Profesională de Construcții (1955-1977); Liceul Industrial Nr. 6, Pitești

(1977-1990). Locație inițială, strada 1 mai / Ion C. Brătianu, Nr.47 (1950-1962). Complex propriu de clădiri (1962~), proiectant, Direcția de Sistematizare, Arhitectura, proiectare, Pitești; executant, Trustul de Construcții Argeș: 16 săli de clasă, laboratoare, cabinete, ateliere, cămine, cantină, sală și terenuri de sport, cabinet medical, bibliotecă. Practică productivă pe șantiere de construcții, în institute de proiectare și ateliere de specialitate. Asumarea executării unor lucrări dinstincte: Tabăra Școlară Nușoara, finisaje și instalații la blocuri de locuit, reparații curente în alte unități de învățământ. Directori cunoscuți: Ion Budan, Alexandru Grigore, Nicolae Teodoreanu (v.), Dumitru Gherăsoiu (v.), Corneliu Nicolescu. Relații externe, Franța (1991,1993). Intensă activitate didactică și de instruire tehnică, olimpiade pe meserii, premii naționale. Ample colaborări și exprimări comunitare. (C.V.).

GRUPUL ȘCOLAR DE INDUSTRIE UȘOARĂ ARMAND CĂLINESCU PITEȘTI (1882~). Instituție reprezentativă de învățământ tehnic și profesional, specializată în pregătirea muncitorilor calificați, tehnicienilor, maiștrilor pentru industria textilă din România. După 2009, Colegiu Tehnic. Anterior: Școala de Meserii (1882-1932); Școala de Arte și Meserii (1932-1936); Liceul Industrial (1936-1948); Școala Medie Tehnică Profesională (1948-1950); Școala Medie Tehnică Metalurgică (1950-1951); Centrul Școlar Agricol (1951-1957); Școala de Meserii (1957-1962); Grupul Școlar Textile-Confecții (1962-1982); Liceul Industrial *Textila* (1982-2009). Denumire personalizată: 1997. Specializări predominante: fierărie, lăcătușerie, strungărie, tâmplărie, sculptură în lemn, electricitate, cazangerie, mecanică agricolă, croitorie, țesătorie, filatură. Locații succesive: Cazarma Escadronului de Călărași (1882-1900); Liceul de Băieți (1900-1902); imobile închiriate (1902-1937). Actualul complex școlar, zona centrală urbană, edificat în 1937-1938, supraetajare și modernizare corp principal (1971-1972), cămin, cantină, ateliere (1927; 1938; 1961; 1971), alte dotări specifice. Directori cunoscuți: Gheorghe Gheorghiu, Benedict Ionescu Sisești, Alexandru Opran, Filip B. Stănescu (v.), Cornelia Iatan (v.),

Gheorghită Precup, Andreea Demeter. Organizarea Olimpiadei Naționale pe Meserii (1989). Numeroase succese în activitățile școlare sau obștești. Publicații proprii: *Avântul* (1938-1939); *Jurnal de liceu* (2000-2009); *Armonii* (2009 ~). *Monografie centenară*: Filip B. Stănescu (1982). Implicări comunitare permanente. (D.I.G.).

GRUPUL ȘCOLAR FERDINAND I, CURTEA DE ARGEȘ (1975). Instituție de învățământ profesional, specializată în pregătirea muncitorilor, tehnicienilor și maiștrilor, prioritar pentru agenții industriali din Argeș-Muscel. Denumire actuală personalizată : 2002. Anterior, Grupul Școlar *Electroargeș* (1975-2002). Locație proprie, clădiri pentru: școală, ateliere, internat, cabinet medical (1975). Directori cunoscuți: Mihail Iordache (1975-1987, fondator); Stelian Chelu (1987-1990; 1991-1998); Ana Răduțu (1998~). Intensă activitate didactică, succese olimpice, culturale, sportive. Colaborări externe: Franța, Grecia, Italia, Portugalia, Spania. Participări la proiecte europene în domeniile modernizării instruirii productive și integrării sociale a absolvenților. Multiple conlucrări comunitare. (D.I.G.).

GRUPUL ȘCOLAR FORESTIER CURTEA DE ARGEȘ (1948 ~). Instituție de învățământ tehnic și profesional, specializată în pregătirea muncitorilor calificați, tehnicienilor, maiștrilor pentru: silvicultură, exploatarea forestiere, societăți de prelucrarea lemnului din județul Argeș. Construcții folosite inițial de Seminarul Teologic Curtea de Argeș și Colegiul Militar *Mareșal Antonescu*. Succesiv: Școala Medie Tehnică (1948-1955); Centrul Școlar Forestier (1955-1969); Grupul Școlar Forestier pentru Industrializarea Lemnului (1969-1970); Liceul Industrial Nr. 1, Curtea de Argeș (1970-1990). Locația actuală: clădire pentru școală, existentă din 1936-1940, subscripție imobiliară alcătuită din: ateliere, cantină internat, sală și terenuri de sport, anexe. Directori cunoscuți: Ion Bunăiașu (1971-1978); Maria Dumitrache (1978-1986); Ion Spătaru (1990-1994); Maria Dicu (2001-2006); Gheorghe Popa (2006 ~). Publicații: *Magia Cuvântului* (2008-2009); *Civilizația lemnului* (2007-2008; 2009);

Radical 2007 (2008-2009); *Înainte spre Europa*. Succese la concursurile pe meserii. Multiple colaborări comunitare. (D.I.G.).

GRUPUL ȘCOLAR DE INDUSTRIALIZAREA LEMNULUI PITEȘTI (1977~). Instituție de învățământ profesional, specializată prioritar, în pregătirea muncitorilor, tehnicienilor, maiștrilor pentru întreprinderile/ agenții economice din industria de exploatarea și prelucrarea lemnului din Argeș. Actuala denumire: 1995. Anterior: Liceul Industrial nr. 8 (1977-1993); Grupul Școlar Forestier (1993-1995). Locații tradiționale, folosite succesiv de: Școala de Ucenici (1939-1948), Comandamentul Sovietic de Ocupație (1944-1945), Școala/Universitatea Politică a Județului Argeș, Școala Profesională/Liceul de Chimie (1948-1977). Locație proprie, clădiri pentru: școală, laboratoare tehnologice, cabinete, internat, cantină, sală de sport, dispensar. Parteneriat managerial cu Liceul *Dinu Lipatti*, Pitești, firme particulare, organizații obștești. Directori cunoscuți: Dumitru Oncescu (v.), Ioan Vereș (1967-1972), Ioan Drăgușin (1972-1977), Nicolae Titică (1977-1986), Ioana Voicu (1986-1990), Dorin Rădulescu (v.), Adriana Muraru (2002 ~). Intensă activitate didactică și de instruire practică. Proiecte europene adjudecate prin Programul *Phare*, fonduri folosite pentru modernizarea bazei materiale (2001-2003). Diverse colaborări comunitare. (D.I.G.).

GRUPUL ȘCOLAR MIHAI VITEAZUL PITEȘTI. (1946~). Instituție tradițională de învățământ profesional, specializată în pregătirea muncitorilor, tehnicienilor, maiștrilor pentru unitățile căilor ferate din Direcția Regională Craiova. Actuala denumire: 2006. Anterior: Școala Profesională CFR (1946-1962; 1970-1972); Grupul Școlar Industrial de Construcții Căi Ferate (1972-1978; 1993-2006); Liceul Industrial nr. 3, Pitești (1978-1993). Locații succesive: Școala Profesională Gară-Sud (1946-1962); Școala Nr. 8, Pitești (1970-1972). Ansamblu arhitectural propriu (1972): școală, laboratoare tehnologice, cabinete, internat, cantină, sală de sport, dispensar. Finanțator, Ministerul Transporturilor

și Telecomunicațiilor, București, proiectant și executant, Direcția Regională CFR Craiova. Directori cunoscuți: Ion Sandu (v.), Dumitru Marinescu (1982-1986; 1996-2004, Dorin Mareș (v.), Ligia Surugiu (2004~). Intensă activitate didactică și de instruire practică. Organizarea olimpiadelor naționale în domeniu (1978, 1982). Relații externe: Bulgaria, Federația Rusă, Republica Populară Chineză. Ample colaborări comunitare. (D.I.G.).

GRUPUL ȘCOLAR ȘTEFĂNEȘTI (1956 ~). Instituție de învățământ profesional și tehnic, specializată în pregătirea muncitorilor calificați, maiștrilor, tehnicienilor pentru Uzina de Piese Auto, Colibași / Întreprinderea / Compania de Autoturisme *Dacia*, Mioveni. Denumirea actuală: 2004. Anterior: Școala Profesională (1956-2004). Liceul Industrial Ștefănești (1970-2004). Locație proprie, *Cartierul de blocuri*, orașul Ștefănești, Argeș: săli de clasă, laboratoare tehnologice, ateliere, cămin, cantină, sală de sport, cabinet medical, bibliotecă. Activitate didactică, instruire practică, participarea elevilor la olimpiadele pe meserii, succese notabile. Directori cunoscuți: Gheorghe Nițică, Gheorghe Necula, Iulian Cernea (v.), Nicoleta Dinescu. Diverse colaborări comunitare.. (D.I.G.).

GRUPUL ȘCOLAR TEHNOLOGIC CÂMPULUNG (1948~). Instituție de învățământ profesional și tehnic, specializată în pregătirea muncitorilor calificați, maiștrilor, tehnicienilor pentru unități economice și societăți comerciale din Câmpulung. Denumirea actuală: 2002. Anterior: Școala Medie Tehnică de Cărbune (1948-1955); Grupul Școlar Minier (1955-1959; 1967-1984); Grupul Școlar I.M.S., fuziune cu Școala Profesională (1959-1967); Liceul Industrial Nr. 2 (1984-1997); Grupul Școlar Industrial Minier (1997-2002). Locație proprie, Pescăreasa: clădiri pentru școală, ateliere, internat, cantină, club, bibliotecă, sală de sport. Directori cunoscuți: Ion Stoica (1951-1956); Eugen Moarcăș (1958-1966); Constantin Ivancu (1967-1986); Nicolae Poștoacă (1990-2005); Stelian Anastasie (2005~). Reviste școlare: *Ani de liceu*; *Caietul cu poezii*, autori elevii: Darius Iordache, Andrei

Apreutesei. Volum monografic: Gheorghe Chița(v.). Diverse conexiuni externe și colaborări comunitare. (D.I.G.).

GRUPUL UZINELOR DE AUTOTURISME PITEȘTI (1971-1973). Unitate economică de stat, înființată prin decizia Ministerului Construcțiilor de Mașini din România. Coordonarea realizării producției planificate de autoturisme și a programului investițional, diversificarea cercetării și proiectării în domeniu, îmbunătățirea aprovizionării, desfacerii și prestațiilor service. Activitate *grefată* pe structura Uzinei de Autoturisme Pitești, Colibași/Mioveni, Argeș. În componență: Uzina de Autoturisme Pitești; Uzina Mecanică *Muscelul* Câmpulung; Uzina *Triumf* Cluj-Napoca; Grupul de Asistență Tehnică și Service Pitești; Centrul de Proiectare Autoturisme, Autoutilări și Construcții Instalații Specializate Pitești; Baza de Aprovizionare și Desfacere Pitești; Biroul de Export-Import *Dacia*, sedii la Colibași/Mioveni și București. Director general: Dumitru Mihai (v.); directori tehnici: Octavian Popa, Ioan Giuvelcă (v.), director de producție: Manole Sechi; director comercial: Gheorghe Bușu (v.); director financiar: Dumitru Stănculescu. Restructurare în 1973: dizolvarea Grupului, transformarea Uzinei Colibași în Întreprinderea de Autoturisme Pitești-Colibași, subordonată, până în 1978, Centralei Industriale de Autocamioane și Turisme Brașov. (D.D.I.).

GUIMAN, Gheorghe G. (n. Stoenesti, Argeș, 17 august 1960). Inginer silvic, cercetător, manager. Liceul Silvic, Brănești, Ilfov (1979), Universitatea din Brașov (1985). Doctorat, *silvicultură*, Suceava (2007). Proiectant, Institutul de Cercetări și Amenajări Silvice, București, Filiala Pitești (1985-1986), inginer tehnolog, șef district, cercetători, Ocolul Silvic, Mihăești, Argeș (1986-2000), șef colectiv de cercetare (2000 ~). Volume de referință: *Arboretul Mihăești* (2003, în colaborare); *Cercetări privind stabilirea indicilor de recoltare ... în arboretele de fag* (2004); *Optimizarea structurii arboretelor ... din bazinul mijlociu și superior al Argeșului* (2007). Norme tehnice privind tratamentele

silvice, amenajarea și conservarea pădurilor la începutul Mileniului III, realizarea unor proiecte de perdele forestiere pentru căile rutiere și feroviare. Participant la reuniuni științifice în domeniu, referate, studii, comunicări, publicate în reviste de specialitate. (I.P.).

GUINĂ, Ion C. (n. Vânători, Mehedinți, 17 octombrie 1925). Medic primar, *obstetrică-ginecologie*, manager. *Stabilit la Pitești din 1966*. Liceul *Constantin Diaconovici Loga*, Timișoara (1949), Facultatea de Medicină, Timișoara (1955). Medic: Circumscripția Cujmir, Mehedinți (1955-1958); spitalele Craiova (1958-1960), Turnu Severin (1960-1964), Medgidia, Constanța (1964-1965), Slatina, Olt (1965-1966). Șef: Secția Sanitară Pitești, Argeș (1966-1967); Secția Maternitate II, Spitalul *Nicolae Bălcescu*, Pitești / Județean Argeș (1967-1991). Medic primar (1972). Activitate permanentă pentru creșterea natalității și asigurarea stării de sănătate a femeilor. Studii, articole, reuniuni științifice în domeniu. Colaborări editoriale, Revista *Obstetrică-Ginecologie*, București. Documentări externe. Aprecieri comunitare. (C.C.).

GULIE, Nicolae N. (n. Câmpulung, Argeș, 23 ianuarie 1935). Inginer construcții forestiere, manager. Liceul *Dinicu Golescu*, Câmpulung (1953), Institutul Politehnic, Brașov (1958). Activitate în domeniu, Grupul de Șantiere Râmnicu Vâlcea (1958-1959), Șantierul Construcții Forestiere, Câmpulung, inginer (1959-1960), șef lot (1960-1961), inginer principal (1961-1963), șef șantier (1963-1990). Director fondator, acționar, SC *Construct-Forest SA*, Câmpulung (1990-1996). Contribuții deosebite la coordonarea lucrărilor pentru construirea Drumului Național Transfăgărășan - Sector Sud (colaborare cu experți militari), extinderea căilor rutiere din bazinele forestiere Argeș-Muscel, redimensionarea Combinatului de Prelucrarea Lemnului, Pitești, a fabricilor de mobilă din Câmpulung și Stâlpeni, diversificarea tehnologiilor privind corectarea torenților montani în scopul stabilizării vegetației alpine. (I.P.).

GUSSI (Secolul XVIII ~). Familie originară din Macedonia. *Stabilită în județul Muscel spre mijlocul secolului XIX*. Mari proprietari funciari, oameni politici, înalți funcționari de stat, parlamentari, juriști. Valoroase ctitorii civile și ecleziastice, Leordeni, Argeș, donații publice comunitare. Mai cunoscuți **Nicolae/Nae G.** (v.), **Costache G.**, proprietar la Căteasca și Topoloveni; **Alexandru G.** (v.), **Virgiliu G.** (v.), **Traian G.**, **Nicușor G.** (1902-1923). Contribuții la promovarea principiilor modernității în societatea autohtonă a timpului. (S.C.).

GUSSI, Alexandru N. (Leordeni, Muscel, 1864 - Leordeni, Muscel, 1947). Jurist, mare proprietar funciar, parlamentar, înalt funcționar de stat. Fiul lui **Nicolae G.** (v.). Liceul *Sfântu Sava*, București (1882), Facultatea de Drept, Paris, Franța (1886). Magistrat, Parchetul Covurlui/Galați (1888-1895). Membru marcant, Partidul Național Liberal. Avocat, barourile Covurlui (1895 ~1912) și Muscel (1912-1947). Prefect, Poliția Galați (1901-1905; 1907-1908). Prefect, județul Covurlui (1908-1910). Senator, Colegiul II de Covurlui, reprezentând Partidul Național Liberal (1911-1912). Importante realizări edilitar-gospodărești: construirea de spitale, școli, primării măsuri pentru îmbunătățirea stării de sănătate a locuitorilor; facilitarea stabilirii specialiștilor la țară. Intense suprafețe de teren, case edificate de specialiști italieni, parcuri, Leordeni, Muscel, expropriate, parțial, prin reformele agrare din 1917/1921 și 1945. Donații comunitare. Membru, Corpul Avocaților din România (1911), alte aprecieri publice antume sau postume. (A.A.D.).

GUSSI, Nicolae/Nae (Macedonia, 1830 – Leordeni, Argeș, 1901). Mare proprietar funciar. *Stabilit în Muscel din 1860*. Administrator, apoi cumpărător (1880) al moșiilor și caselor de la Leordeni, aparținând familiei **Golescu** (v.). Căsătorit cu Elisabeta Gussi (1848-1912). Membru fondator, Societatea de Cultură Macedo-Română, București (23 septembrie 1879), consilier dirigent (1847), colaborator al istoricului V. A. Urechia. Contribuții importante la dezvoltarea

activităților moderne românești în perioada amintită. (S.C.).

GUSSI, Virgiliu N. (Leordeni, Muscel, 25 septembrie 1866 - ?). Medic, mare proprietar funciar, parlamentar. Fiul lui **Nicolae G.** (v.), frate cu **Alexandru G.** (v.). Colegiul *Sfântul Sava*, București (1884), Facultatea de Medicină, Paris, Franța (1890). Întinse suprafețe de teren, Leordeni sau localități apropiate, după 1890. Adept al modernizării României. Preocupări tehnice și specifice activităților rurale. Membru marcant, Partidul Național Liberal, lider Organizația Câmpulung. *Deputat Colegiul de Muscel* (1914). Contribuții la evoluția societății autohtone spre sfârșitul secolului XIX – începutul secolului XX. Aprecieri publice antume și postume. (C.D.B.).

GUȚĂ (Secolul XIX ~). Familie tradițională din Groși, Băbana, Argeș. Proprietari funciari, preoți, învățători. Mai cunoscuți: **Ion/Neagu G.** (1881-1956), agricultor, primar, Groși, Băbana (1926-1930); **Gheorghe I.G.** (1908-1978), preot, Facultatea de Teologie, Cernăuți, Bucovina (1932), paroh Biserica Valea Caprei, Groși, Băbana (1932-1968); **Ion Valerică Gh.G.** (1931-1984), preot, liceul *Nicolae Bălcescu*, Pitești (1951), Facultatea de Teologie, București (1955), paroh biserica Sămara, Poiana Lacului, Argeș (1955-1984). Importante aprecieri publice. (F.P.).

GUȚĂ, Florea N. (n. Ciomăgești, Argeș, 29 aprilie 1928). Economist. Liceul Comercial, Pitești (1949), Academia de Studii Economice, București (1962). Controlor șef, Ministerul Finanțelor, Direcția Regională, Argeș (1967). Director adjunct (1967-1971), director (1971-1977), șef catedră (1978-1982), Liceul Economic, Pitești. Coautor, manuale școlare de contabilitate pentru liceele economice. Contribuții la îmbunătățirea învățământului liceal economic în România. (T.C.A.).

GYR, Radu Șt. (Demetrescu) (Câmpulung, Muscel, 15 martie 1905 - București, 29 aprilie 1975). Poet, publicist, traducător, fost deținut politic. Facultatea de Litere și Filosofie, Universitatea din București.

A fost asistentul esteticianului Mihail Dragomirescu, apoi conferențiar la Litere. A scris versuri, cărți pentru copii, abecedare, manuale de franceză, a tradus din Tolstoi, Jack London și Villon. Întemnițat în timpul lui Carol II (1933), împreună cu Mircea Eliade, *pe motive de cămașă verde*. Condamnat din nou (1941), eliberat (1955). Întemnițat din nou, Aiud (1985), pentru poezia *Ridică-te Gheorghe, ridică-te Ioane* și condamnat la moarte. Sentința a fost comutată după un an de detenție în închisoare (1958-1959). Grațiat, 1964. Considerat cel mai popular poet al detenției politice în perioada comunistă: *Înfruntă moartea, se întoarce cu versurile în raniță, salvându-le și pe ele de la moarte...* Volume reprezentative: *Liniști de schituri*, poeme (1924), *Cerbul de lumină* (1928), *Cununi uscate* (1938, culegere retrospectivă), *Poeme de război* (1942, pe frontul de Est, la umbra tancului, scrise cu creionul chimic), *Balade* (1943); *Sângele temniței*. *Stigmat* (2003, versuri de detenție). Studii, analize, reinterpretări ale operei după 1989. (M.O.).

Pimen Petru Georgescu

Dimitrie Gheorghiu

Ion Gheorghe (general)

Ion Ghinescu

Mihai Gheorghe

Ștefan Ghiță

Constantin Gogu

Constantin / Dinicu Golescu

Alexandru C. Golescu / Albu

Dimitrie G. Golescu

Alexandru G. Golescu / Negru

Gheorghe / Iordache Golescu

Nicolae Golescu / Deli Aga

Alexandru Gussi

Nicolae Golescu (general)

Radu Golescu (epitrop)